

ໂລກຈັ່ງແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມວຸ້ນວາຍສັບສົນ
 ມີແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຄົນດຽວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕົວທ່ານ
 ຖ້າທ່ານຫາກໄດ້ມາສະຖິດຢູ່ໃນໂລກນີ້
 ຄວາມວຸ້ນວາຍສັບສົນຄົງຈະໝົດໄປຈາກໂລກນີ້
 ແຕ່ວ່າຍ້ອນໂລກນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມວຸ້ນວາຍສັບສົນ
 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຫາສະຖານທີ່ໃຫ້ແກ່ທ່ານໄດ້.

ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີທີ່ຈະຂາຍສຸລິຍັນ, ຈັນທາແຫ່ງດວງດາວທັງຫຼາຍໃນຈັກກະວານ,
 ພຽງເພື່ອມາຊື້ຄວາມງາມອັນສະຫວ່າງແວວວາວຂອງທ່ານ
 ໂອທ່ານ ອາຈານແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວ ອັນສວຍສົດ ສຸດທີ່ຈະພັນລະນາໄດ້
 ກະລຸນາສອ່ງແສງມາສູ່ຫົວໃຈອັນເຝົ້າໄຝຫາຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເຖິດ

ຜູ້ຄົນໃນໂລກນີ້ອອກໄປຫາຄວາມສຸກ ຮ້ອງເພງ ແລະເຕັ້ນລຳໃນຍາມຄຳຄືນ,
 ພາຍໃຕ້ແສງແລະສຽງດົນຕີຂອງໂລກ
 ມີພຽງຂ້າພະເຈົ້າຄົນດຽວທີ່ນັ່ງສະບັບຢູ່ໃນພະວັງ
 ໂຍກຍ້າຍໄປມາກັບແສງ ເຈັດຈ້າ ແລະສຽງດົນຕີພາຍໃນ

ນັບຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວ ອັນສວຍສົດງົດງາມຂອງທ່ານ ໂອພຣະເຈົ້າ,
 ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ອາດຈະຮັກສິ່ງໃດໃນໂລກນີ້ໄດ້
 ໂປຼດກະລຸນາ ສວມກອດເອົາຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນພຣະພອນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງທ່ານ,
 ຕະຫລອດນິລັນດອນດວ້ຍເຖິດ!

ຈາກ ຍົດນ້ຳຕາທີ່ໄຫຼແງບຸ
 ໂດຍ: ທ່ານ ອະນຸດຮາຈານ ຊິງໄຫ້

ຄວາມມະຫັດສະຈັນຂອງໂລກທີ່ຢູ່ເໜືອໂລກ

ບັນຍາຍໂດຍ: ທ່ານອະນຸດຕຣາຈານ ຊິງໄທ່
26 ມິຖຸນາ 1992
ທີ່ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ລັດນິວຢອກ

ຍິນດີຕ້ອນຮັບທຸກທ່ານສູ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດໃນມື້ນີ້. ຂໍເຊີນຊວນທຸກໆທ່ານອະທິຖານຮ່ວມກັນ ຈັກໜ່ວຍໜຶ່ງຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງແຕ່ລະທ່ານວ່າພວກເຮົາຮູ້ສຶກຂອບຄຸນໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ ແລະເຮົາປາຖະໜາແລະຫວັງວ່າຜູ້ທີ່ຍັງມີບໍ່ທັນພຽງພໍຈະໄດ້ຮັບເໝືອນທີ່ເຮົາໄດ້ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ອົບພະຍົບ, ຜູ້ລີ້ໄພສົງຄາມ, ທະຫານ, ຜູ້ນຳລັດຖະບານແລະບັນດາຜູ້ນຳຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດດ້ວຍເພື່ອໃຫ້ພວກເພິ່ນ ປະສົບ ຜົນສຳ ເລັດ ໃນສິ່ງ ທີ່ປາຖະໜາແລະມີຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງສັນຕິ ເຮົາເຊື່ອສິ່ງທີ່ເຮົາອະທິຖານນັ້ນ ຈະ ໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງ ເພາະມີກ່າວໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ໃນຄຳພີ ໄບໂບ. ຂອບໃຈ!

ດິນສົມຄວນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາທີ່ນີ້ມີໃຜເຄີຍມາທີ່ນີ້ບໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍໝາຍເຖິງວ່າມີໃຜແດ່ທີ່ເຄີຍ ຟັງການບັນຍາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄັ້ງກ່ອນຢູ່ທີ່ນີ້? ເມື່ອໃດ? ໂອ, ແມ່ນເບາະ? ມີຕັ້ງຫຼາຍຄົນຂໍຂອບໃຈທຸກທ່ານ. ທ່ານຄົງຮູ້ແລ້ວວ່າຫົວຂໍ້ການບັນຍາຍຂອງເຮົາໃນມື້ນີ້ແມ່ນ (ສິ່ງທີ່ຢູ່ເໜືອຈາກໂລກນີ້), ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄ່ອຍ ຢາກຈະເວົ້າໃຫ້ພວກທ່ານຟັງກ່ຽວກັບ ໂລກນີ້ອີກແລ້ວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ພວກທ່ານກໍ່ຮູ້ກັນໝົດທຸກຄົນແລ້ວແມ່ນບໍ່? ທ່ານ ຮູ້ແລ້ວວ່າໂລກນີ້ມີອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ເຮົາມີອາເມລິກາ, ມີນິວຢອກ (ບິກແອັບເປີລ) ແຕ່ເໜືອໂລກນີ້ຂຶ້ນ ໄປເຮົາຍັງມີສິ່ງອື່ນໆອີກຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພວກທ່ານທີ່ມາຮ່ວມທີ່ນີ້ທຸກໆຄົນຄົງສົນໃຈຢາກຮູ້ເລື່ອງພວກນີ້. ມັນ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເໝືອນກັບສະຕິບູຟັນທີ່ໄດ້ເວົ້າໄປຫວ່າງໜຶ່ງກ່ຽວກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫຼືສິ່ງເພີ່ມຜັນເຊິ່ງທ່ານກໍ່ບໍ່ ອາດຈະເຊື່ອໄດ້. ແຕ່ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ມີຄວາມເປັນວິທະຍາສາດທີ່ສຸດເລື່ອງຈິງທີ່ສຸດແລະສຳຄັນທີ່ສຸດ.

ເຮົາທຸກຄົນເຄີຍໄດ້ຍິນຈາກຄຳພີຫຼືໜັງສືໃນສາດສະໜາຕ່າງໆ ເຊິ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ມີສະຫວັນເຈັດຊັ້ນ ມີລະດັບຈິດຕ່າງກັນມີອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນມີທຳມະຊາດແຫ່ງພຸດທະແລະອື່ນໆ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ ໄດ້ຮັບຄວາມໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະໄດ້ເໝືອນຈາກໂລກນີ້. ແຕ່ວ່າມີຄົນບໍ່ມີຈຳນວນຫຼາຍເທົ່າໃດທີ່ສາມາດໄປເຖິງສິ່ງ ທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ໃນຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຫຼາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກວ່າບໍ່ມີແຕ່ບອກວ່າມີບໍ່ຫຼາຍເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ປະ ຊາກອນທັງໂລກຄົນທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຫຼືທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ (ສິ່ງທີ່ຢູ່ເໜືອໂລກນີ້) ມີຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ສຸດຖ້າທ່ານຢູ່ໃນອາເມລິກາບາງທິຄົງຈະມີໂອກາດໄດ້ອ່ານໜັງສືຫຼາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ບັນຍາຍກ່ຽວ ກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ເໜືອໂລກຂອງເຮົາແລະຮູບເງົາບາງເລື່ອງຊຶ່ງຄົນອາເມລິກາສ້າງກໍ່ບໍ່ໄດ້ວ່າຈະເປັນເລື່ອງນິຍາຍເພີ່ ມັນທັງໝົດນອກຈາກນີ້ຍັງມີຮູບເງົາຂອງຄົນຍີ່ປຸ່ນສ້າງບາງເລື່ອງກໍ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເລື່ອງນິຍາຍທັງໝົດເໝືອນກັນ ເພາະຄົນເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະໄດ້ອ່ານໜັງສືບາງເຫຼັ້ມຊຶ່ງຂຽນໂດຍຜູ້ທີ່ເຄີຍຢູ່ເໜືອໂລກນີ້ມາແລ້ວຫຼືອາດຈະເຄີຍໄດ້ ເຫັນ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາແລ້ວ.

ເພາະສະນັ້ນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.....ມີຫຍັງຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ? ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງມາສົນໃຈອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນເມື່ອເຮົາຫາກມີວຽກທີ່ພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດຢູ່ແລ້ວໃນໂລກນີ້ມີການງານແລະອາຊີບມີບ້ານທີ່ໝັ້ນຄົງປອດໄພມີຄວາມຮັກຄວາມອົບອຸ່ນທີ່ພຽງພໍແລະສິ່ງອື່ນໆ ຄັນຈະເວົ້າຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວກໍ່ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວນັ້ນແຫລະເຮົາຈຶ່ງຄວນຄິດເຖິງອານາຈັກພຣະເຈົ້າ

ພໍເວົ້າເຖິງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຟັງເບິ່ງຄືກັບວ່າເປັນເລື່ອງຂອງສາດສະໜາເກີນໄປທີ່ຈິງແລ້ວສິ່ງນີ້ກໍ່ເປັນ ພຽງລະດັບຊັ້ນຂອງຈິດ ສຳນຶກທີ່ສູງກວ່າ ທຳມະດາເທົ່ານັ້ນແຫລະ ຄົນໃນສະໄໝກອນຮ້ອງວ່າ “ ສະຫວັນ “ ແຕ່ຕາມສັບວິຊາການ ທາງວິທະຍາສາດ ເຂົາຮ້ອງວ່າ ມັນເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ສູງກວ່າ, ລະດັບປັນຍາ ທີ່ສູງ ກວ່າ, ແລະ ສາມາດໄປເຖິງສິ່ງນີ້ໄດ້ຖ້າເຮົາຮູ້ວິທີ.

ໃນອາເມລິກາໃນໄລຍະຫລັງໆນີ້ເຮົາເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບສິ່ງປະດິດຫລ້າສຸດ ຄົນສາມາດໃຊ້ເຄື່ອງຈັກທຳ ໃຫ້ທ່ານເຂົ້າເຖິງສະມາທິໄດ້ ມີໃຜເຄີຍໃຊ້ເຄື່ອງນີ້ບໍ່? ບໍ່ເຄີຍເບາະ? ມັນມີຂາຍຢູ່ ໃນອາເມລິການີ້ແຫລະ ລາຄາ ສີ່ຮອຍເຖິງເຈັດຮອຍ ຂຶ້ນຢູ່ກັບລະດັບການໃຊ້ງານທີ່ທ່ານຕ້ອງການເລື່ອງນີ້ແມ່ນເມາະສົມກັບຄົນທີ່ຄ້ານບໍ່ຢາກ ນັ່ງ ສະມາທິ ແຕ່ຕ້ອງການຢາກຢູ່ ໃນສະມາທິ ຖ້າບໍ່ມີໃຜຮູ້ເລື່ອງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລົ່າໃຫ້ຟັງສັ້ນໆ. ເຂົາບອກວ່າ: ເຄື່ອງມືສະນິດນີ້ສາມາດທຳສະມາທິໃຫ້ຈິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ພອນຄາຍແລ້ວເຮົາຈະມີຄວາມສະຫລາດໃນດັບສູງຊຶ່ງຈະທຳໃຫ້ທ່ານມີຄວາມຮູ້ແລະສະຕິປັນຍາສູງຂຶ້ນແລະຮູ້ສຶກສະບາຍ. ເຄື່ອງມືສະນິດນີ້ຈະໃຊ້ດົນຕີທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລື່ອກມາເປັນ ສຽງດົນຕີພາຍນອກ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງມີຫູຟັງ ແລ້ວກໍ່ຈະມີກະແສໄຟຟ້າບາງຢ່າງມາກະຕຸ້ນຊຶ່ງອາດຈະທຳໃຫ້ເຮົາເບິ່ງມືແສງແວບວາບບາງຢ່າງຈຶ່ງຕ້ອງມີສິ່ງທີ່ປິດຕາມີພຽງສິ່ງທີ່ປິດຫູປິດຕາກໍ່ມີສະມາທິໄດ້ແລ້ວຈັດວ່າເປັນເຄື່ອງມືທີ່ດີໃຊ້ໄດ້ມີລາຄາພຽງແຕ່ສີ່ຮອຍໂດລາເທົ່ານັ້ນເຫັນວ່າມີລາຄາຖືກແຕ່ສະມາທິຕາມແບບຂອງເຮົາແຮງຖືກກວ່ານັ້ນບໍ່ຕ້ອງເສັຍເງິນເລີຍແລະຄົງຢູ່ຕະຫລອດແລະກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສາກໝໍ້ໄຟໃຫ້ມັນ ຫຼືສຽບປູ້ກໄຟ ເຂົ້າໆ ອອກໆ ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານວ່າເຄື່ອງມືຈະເສັຍຕ້ອງນຳໄປສອມ.

ຂະໜາດແສງແລະສຽງແບບທຽມໆທີ່ສ້າງຂຶ້ນມານີ້ຍັງສາມາດທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຜ່ອນຄາຍແລະເກີດປັນຍາໄດ້ຫລາຍຊຳນີ້ແລະມັນກໍ່ໄດ້ຖືກຄາດຄະເນວ່າຈະໄດ້ຜົນເຊັ່ນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ອ່ານຕາມໜັງສືພິມວ່າມັນໃຫ້ຜົນຫຍັງແດ່ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທົດລອງເບິ່ງໂດຍສ່ວນຕົວເຫັນວ່າມັນເປັນທີ່ນິຍົມກັນຫລາຍ ທັງໄດ້ຂາຍດີ ຕາມຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນມາ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເປັນຂອງທຽມກໍ່ຍັງສາມາດຜ່ອນຄາຍ ແລະໃຫ້ສະຕິປັນຍາໄດ້ແລ້ວທ່ານລອງຄິດເບິ່ງດູວ່າຂອງຈິງແທ້ໆ ມັນຈະໃຫ້ສະຕິປັນຍາແກ່ພວກເຮົາໄດ້ໜ້ອຍຫລາຍຊຳໃດ? ຂອງຈິງນີ້ແມ່ນຢູ່ເໜືອໂລກ ແຕ່ທຸກຄົນກໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຖ້າພວກທ່ານຫາກຕ້ອງການຈະສຳຜັດກັບມັນ ມັນເປັນດິນຕີແລະສຽງຂອງສະຫວັນພາຍໃນແລະມັນຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຂັ້ມຂອງດິນຕີນີ້ຂອງແສງແລະສຽງພາຍໃນນີ້ເຮົາກໍ່ສາມາດນຳຕົວຂອງເຮົາເອົາໃຫ້ອອກໄປຢູ່ເໜືອໂລກນີ້ແລະເຂົ້າສູ່ລະດັບຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຫລືກເຊິ່ງກວ່ານີ້.

ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າມັນກໍ່ເໝືອນກັບກົດທາງວັດຖຸການທີ່ເຮົາຈະສິ່ງຈະຫລວດຂຶ້ນໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກແຮງໂນມຖວ່ງຂອງໂລກໄດ້ກໍ່ຕ້ອງໃຊ້ພະລັງແຮງຂອງຄວາມດັນທີ່ສູງແລະເມື່ອມັນພຸ່ງອອກໄປດ້ວຍຄວາມແຮງທີ່ສູງ

ນັ້ນມັນຈະເກີດປະກາຍໄຟກະຈາຍອອກມາເພາະສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າເມື່ອເຮົາພຽງຕົວຂຶ້ນໄປເໝືອໂລກແບບນັ້ນເຮົາກໍ່....ເຮົາກໍ່ສາມາດເບິ່ງປະກາຍ ແມ່ນແລ້ວ ເບິ່ງແສງອອກ ມາດວ້ຍ ແລະສາມາດໄດ້ຍິນສຽງດວ້ຍ.

ສຽງນີ້ເປັນພະລັງສະນິດນຶ່ງຊຶ່ງດັນເຮົາໃຫ້ຂຶ້ນໄປສູ່ລະດັບສູງຂຶ້ນແມ່ນມັນທຳງານໄດ້ໂດຍບໍ່ມີສຽງອີກ ກະທົກຄຶກໂຄມທຍັງໝົດທັງບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກອີກບໍ່ຕ້ອງເສັຍເງິນແລະບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈວຸ້ນວາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບປະສົບການ ນັ້ນ. ນັ້ນແຫລະຄືວິທີທາງທີ່ ຈະຂຶ້ນໄປຂ້າງເທິງທີ່ເໝືອຈາກໂລກນີ້.

ແລະຢູ່ຂ້າງເທິງທີ່ເໝືອຈາກໂລກເຮົານີ້ມີຫຍັງແດ່ທີ່ດີກວ່າໂລກຂອງເຮົາ? ມັນມີທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາສາມາດຈິນຕະນາການໄດ້ລວມທັງສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດຈິນຕະນາການໄດ້ເມື່ອເຮົາມີປະສົບການແລ້ວເຮົາກໍ່ຈະຮູ້ເອງບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະສາມາດອະທິບາຍໃຫ້ເຮົາຟັງຢ່າງຈິງໆ **ແຕ່ເຮົາຕ້ອງມີຈິດໃຈທີ່ໝັ້ນຄົງຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນແລະຕ້ອງມີຄວາມຈິງໃຈແທ້ໆ** ບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍ່ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສາມາດມາເຮັດແທນຕົວເຮົາໄດ້ມັນກໍ່ເໝືອນກັບທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດມາເຮັດວຽກແທນພວກທ່ານຢູ່ໃນສຳນັກງານຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດແຫ່ງນີ້ແລະພວກທ່ານກໍ່ໄດ້ຮັບການເບີກຈ່າຍສຳລັບວຽກງານນີ້. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດອ່ອນທີ່ຈະມາກິນຕາງເຮົາແລ້ວເຮົາຈະອີ່ມໄດ້ເພາະສະນັ້ນວິທີທາງທີ່ເຮົາຈະຮູ້ກໍ່ຄືຕ້ອງມີປະສົບການເອງເຮົາອາດຈະຟັງຄົນອື່ນເລົ່າປະສົບການໃຫ້ເຮົາຟັງກໍ່ໄດ້ແຕ່ເຮົາບໍ່ສາມາດໄດ້ປະສົບການຈາກສິ່ງນັ້ນບາງທີອາດຈະໄດ້ເປັນບາງຄັ້ງຫຼືມີໄດ້ເປັນບາງມື້ຂຶ້ນກັບພະລັງຂອງບຸກຄົນໆ ນັ້ນທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບປະສົບການຈາກພຣະເຈົ້າໃນກໍລະນີແບບນີ້ເຮົາຈະໄດ້ເຫັນແສງແລະສຽງບາງຊະນິດຊຶ່ງເປັນໄປເອງຕາມທຳມະຊາດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມແຕ່ສ່ວນໃຫ່ຍແລ້ວປະສົບການແບບນີ້ຈະບໍ່ຍິນຍົງຄົງກະພັນເພາະມັນເປັນໄປຕາມມິຕາມເກີດຫຼືບາງຄັ້ງຄາວເທົ່ານັ້ນເພາະສະນັ້ນເຮົາຄວນມີປະສົບການແລະກະທຳດວ້ຍຕົວເຮົາເອງ.

ຢູ່ເໝືອໂລກຂອງເຮົາຍັງມີໂລກອື່ນໆອີກແຕກຕ່າງກັນໄປຫລາຍໂລກຕົວຢ່າງເຊັ່ນ:ທີ່ຢູ່ສູງກວ່າເຮົາໄປໜ້ອຍນຶ່ງຕາມຄຳເວົ້າຂອງພວກຕາເວັນຕົກຮອ້ວງວ່າ“ໂລກທິບ”(Astralworld)ໃນໂລກທິບນີ້ຍັງມີລະດັບຊັ້ນຍ່ອຍໆແຕກຕ່າງກັນໄປເປັນຮອ້ຍລະດັບແຕ່ລະລະດັບຍ່ອຍນີ້ກໍ່ມີໂລກຂອງມັນເອງຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົວເຮົາເອງມັນກໍ່ເໝືອນກັບເຮົາເຂົ້າໄປຮຽນຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລແຕ່ລະຊັ້ນ/ປີທີ່ເຮົາຮຽນຜ່ານໄປກໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາເອງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນເອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາຕ່າງໆທີ່ສອນກັນຢູ່ໃນມະຫາວິທະຍາໄລນັ້ນແລ້ວເຮົາກໍ່ຄອ່ຍຮຽນສູງຂຶ້ນໄປຈົນຮຽນຈົບການສຶກສາ. ໃນໂລກທິບນີ້ເຮົາຈະພົບສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຮູບແບບແຕກຕ່າງກັນໄປແລະຕົວເຮົາເອງກໍ່ຈະຖືກຍົວະຍວນໂນ້ມນາວໃຫ້ຫລົງໄຫລໃນເລື້ອງອິດທິປະຕິທານເຮົາອາດມີອິດທິປະຕິທານເອງກໍ່ໄດ້ເຮົາອາດຈະຮັກສາຄົນເຈັບປວ່ຍໄດ້ບາງຄັ້ງຍັງອາດເບິ່ງເຫັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງໄດ້ໂດຍທີ່ຄົນອື່ນເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຮົາຈະມີພະລັງອິດທິປະຕິທານຢູ່ຢ່າງໜ້ອຍທຶກຢ່າງສາມາດເຫັນມິຕິອີກມິຕິນຶ່ງທີ່ນອກເໝືອໄປຈາກທຳມະດາເຮົາສາມາດໄດ້ຍິນສຽງທີ່ຢູ່ເໝືອຂອບເຂດຂອງຮວ່ງອາວາກາດໄລຍະຫ່າງໄກນັ້ນບໍ່ເປັນສິ່ງກົດຂວາງຕໍ່ເຮົາເລີຍນີ້ແຫລະທີ່ເຮົາເອີ້ນວ່າ“ຫຼຸທິບຕາທິບ”ແລະເຮົາສາມາດຍັງຮູ້ໄດ້ວ່າ ຄົນນັ້ນກຳລັງຄິດຫຍັງ ແລະມີບັນຫາ ຫຍັງຢູ່ໃນໃຈ ບາງຄັ້ງກໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ໆລຸ ອັນນີ້ເປັນພະລັງຊຶ່ງບາງຄັ້ງ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບ ເມື່ອເຮົາໄປເຖິງລະດັບ ຊັ້ນທີ່ນຶ່ງແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຫາຍໃນລະດັບຊັ້ນທຳອິດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວວ່າມັນມີລະດັບຊັ້ນຍ່ອຍໆແຕກຕ່າງກັນໄປຢ່າງ

ຫລວງຫລາຍ ທີ່ເຮົາສາມາດໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຫັນ ຊຶ່ງບໍ່ອາດສາມາດບັນຍາຍອອກມາເປັນ ຄຳເວົ້າໄດ້ແລະເມື່ອເຮົາໄປ ເຖິງບ່ອນນັ້ນເຊັ່ນ: ຫລັງຈາກສິດເອົາວິຊາແລ້ວເຮົານຶ່ງສະມາທິທາກລະດັບຂອງເຮົາຢູ່ໃນຊັ້ນທີ່ນຶ່ງນີ້ເຮົາກໍ່ມີຄວາມ ສາມາດເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນອີກຫລາຍຢ່າງ ສາມາດພັດທະນາຄວາມເກັ່ງກາດ ດ້ານທັງສີກາບກອນວັນນະຄະດີ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນຈະຮູ້ຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ຄົນອື່ນບໍ່ຮູ້ຈະໄດ້ຮັບຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ຄ້າຍກັບວ່າສະ ຫວັນບັນດານບາງທິອາດຈະເປັນເລື່ອງເງິນເລື່ອງທອງຫລືອາດຈະເປັນອາຊີບການງານແລະສິ່ງອື່ນໆອີກຢ່າງ ຫລວງຫລາຍບາງທີ

ອາດຈະເລີ້ມຂຽນໂຄງກາບກອນ, ແຕ້ມຮູບ, ແລະບາງສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີຄວາມສາມາດມາກ່ອນ ແລະບໍ່ໄດ້ຄາດ ຄິດວ່າໂຕເອງຈະທຳໄດ້ນີ້ຄືລະດັບທີ່ນຶ່ງຊຶ່ງເຮົາສາມາດກະທຳໄດ້ເຊັ່ນ: ຂຽນກອນ, ຂຽນປຶ້ມທີ່ມີເລື່ອງທີ່ທ້າຈັບ ໃຈຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນນັກຂຽນມີອາຊີບມາກ່ອນແຕ່ຕອນນີ້, ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ເລື່ອງຕ່າງໆ ເຫລົ່ານີ້ເປັນພຽງປະ ໂຫຍດທາງດ້ານວັດຖຸ ຊຶ່ງເຮົາຈະໄດ້ຮັບເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນລະດັບຊັ້ນທີ່ນຶ່ງນີ້.

ແທ້ທີ່ຈິງແລ້ວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຂອງຂວັນຈາກພຣະເຈົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພອນສະຫວັນທີ່ຢູ່ໃນຕົວເຮົາ ເພາະເຮົາໄດ້ບຸກມັນໃຫ້ມີຊີວິດຂຶ້ນມາແລະໃຊ້ມັນໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດນີ້ຄືຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະດັບຊັ້ນທີ່ນຶ່ງ.

ບາດນີ້ເຮົາຈະໄປລະດັບຊັ້ນທີ່ສູງຂຶ້ນຊຶ່ງເຮົາຈະໄດ້ຮັບຢ່າງອື່ນອີກຫລາຍຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າຄົງບໍ່ສາມາດ ບອກໄດ້ໝົດດອກ! ເພາະເວລາຈຳກັດແລະກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປຟັງເລື່ອງສວຍໆມາໆ ເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດດອກ! ຄັນ ເວົ້າເຖິງເຂົ້າໜົມເຄັກຫຼືລູກກວາດແລ້ວກໍ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ກິນຈັກເທື່ອນັ້ນມັນກໍ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງເພາະສະນັ້ນຂ້າ ພະເຈົ້າພຽງແຕ່ທຳໃຫ້ມີຄວາມຢາກຂຶ້ນ ໜ້ອຍນຶ່ງ ຖ້າທາກ ທ່ານຕ້ອງການຢາກກິນແທ້ໆກໍ່ເປັນອີກເລື່ອງນຶ່ງ ເຮົາຈະໃຫ້ອາຫານ ແທ້ຈິງຕາມທີ່ຫລັງ ຖ້າໃຜຢາກຈະກິນ.

ບາດນີ້, ຖ້າເຮົາຂຶ້ນໄປສູງກວ່ານີ້ໜ້ອຍນຶ່ງໄປເຖິງລະດັບຊັ້ນທີ່ທັດຂຶ້ນໄປຊຶ່ງເຮົາເອີ້ນວ່າ “ຊັ້ນທີ່ສອງ” ກໍ່ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍເທົ່ານັ້ນ. ໃນຊັ້ນທີ່ສອງ- ເຮົາຈະມີຄວາມສາມາດຫລາຍຢ່າງຫລາຍກວ່າຊັ້ນທີ່ນຶ່ງ ລວມທັງ ເລື່ອງອິດທິປະຕິທານອີກດ້ວຍ ແຕ່ຄວາມສາມາດທີ່ເດັ່ນທີ່ສຸດ ຊຶ່ງເຮົາຈະໄດ້ຮັບໃນລະດັບຊັ້ນທີ່ສອງນີ້ກໍ່ຄື: ການສົນທະນາ ຫລືເວົ້າ ໄດ້ຄອງແຄ້ວ, ມີສະເໜ່ ມີຄາລິມຄົມຄາຍ ສາມາດອະທິບາຍການໂຕ້ແຍ້ງໄດ້ເກັ່ງ ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດ ເອົາຊະນະບຸກ ຄົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນລະ ດັບຊັ້ນທີ່ສອງນີ້ໄດ້ ເພາະເຂົາມີພະລັງທາງດ້ານວາທະສິນ ແລະສະຕິປັນຍາອັນແຫລມຄົມຂອງເຂົາແມ່ນຢູ່ຈຸດສຸດຍອດຂອງຈອມພະລັງແລ້ວ.

ຄົນສ່ວນຫລາຍທີ່ມີລະດັບສະໝອງທຳມະດາ ມີຄວາມສະຫງາດໜ້ອຍຈະໄປທຽບກັບບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ ເພາະຄວາມສະຫງາດຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນໄດ້ເປີດອອກສູ່ລະດັບອົງສາທີ່ສູງແລ້ວມັນບໍ່ແມ່ນແຕ່ສະໝອງຂອງ ກາຍເນື້ອຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາສູງຂຶ້ນມັນແມ່ນພະລັງມະຫັດສະຈັນມັນແມ່ນພະລັງແຫ່ງສະ ຫວັນເປັນປັນຍາ ທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາຊຶ່ງເລີ້ມເປີດອອກມາໃນຕອນນີ້ ໃນອິນເດຍເຂົາຈະເອີ້ນວ່າ: “ໂພທິ” ຊຶ່ງໝາຍເຖິງລະດັບຂອງສະຕິປັນຍາເມື່ອຜູ້ໃດທາກໄດ້ຮັບຊັ້ນໂພທິແລ້ວກໍ່ຈະກາຍເປັນ”ພຸດທະ” ຄຳວ່າພຸດທະກໍ່ ມາຈາກ”ໂພທິ” ເພາະສະນັ້ນພຸດທະກໍ່ເປັນຢ່າງທີ່ເວົ້ານີ້ແຫຼະ. ຍັງໆບໍ່ທັນຈົບ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະແນະນຳບໍ່ແມ່ນພຽງ ແຕ່ພຸດທະເທົ່ານັ້ນ ຍັງມີຫຼາຍກວ່ານີ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຈຶ່ງຮ້ອງບຸກຄົນທີ່ຮູ້ແຈ້ງວ່າພຸດທະ. ແຕ່ຖ້າຄົນໆນັ້ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮູ້ເຖິງລະດັບຊັ້ນທີ່

ເໝືອນວ່າຊັ້ນທີ່ສອງນີ້ຂຶ້ນໄປແລ້ວບາງທີເຂົາອາດຈະພູມໃຈໃນຕົວເອງ. ແມ່ນແຫລະ, ອາດຈະຄິດວ່າໂຕເອງຄືພຸດທະແລ້ວແລະລູກສິດລູກທາຂອງເຂົາຕ່າງກໍ່ຈະພາກັນພາກພູມໃຈທີ່ໄດ້ຮັບເຂົາວ່າພຸດທະ. ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວ ຖ້າເຂົາທາກບັນລຸເຖິງພຽງແຕ່ລະດັບຊັ້ນທີ່ສອງ ຊຶ່ງໃນລະດັບຊັ້ນທີ່ສອງນັ້ນເຂົາກໍ່ຈະສາມາດເຫັນຜ່ານອາດິດ, ປັດຈຸບັນ, ແລະອະນາຄົດຂອງບຸກຄົນໃດຄົນນຶ່ງໄດ້ແລ້ວຖ້າເຂົາຕ້ອງການຢາກເຫັນແລະໃນນີ້ແມ່ນລວມທັງການເວົ້າຈາກໄສທີ່ມີຄາລິມຄົມຄາຍແລະຄອ່ງແຄ້ວອີກດ້ວຍ. ແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ທັນແມ່ນລະດັບຊັ້ນສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າເທື່ອ.

ໃສ່ກໍ່ຕາມບໍ່ຄວນທີ່ຈະພາກພູມໃຈໃນຄວາມສາມາດລ່ວງຮູ້ອະດິດ, ປັດຈຸບັນແລະອານາຄົດ ເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນພຽງການບັນທຶກທີ່ເອີ້ນວ່າ: "ອາກາຊິກ"(Akashic) ຕາມຄຳສັບຂອງທາງຕາເວັນຕົກໃສ່ທີ່ຝຶກໂປຣຄະຫຼີຝຶກສະມາທິບາງຢ່າງກໍ່ຈະເຂົ້າໃຈການບັນທຶກແບບອາກາຊິກຊຶ່ງກໍ່ເປັນເໝືອນທໍສະມຸດທີ່ຢູ່ຖັດໄປນີ້ເອງຊຶ່ງຢູ່ໃນການບ່ອນເຮັດການຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດນີ້ທີ່ມີພາສາຕ່າງໆມີທັງອາຫຼັບ, ລັດເຊຍ, ຈີນ, ອັງກິດ, ຝຣັ່ງເສດ, ເຢັ່ງລະມັນ... ທຸກຢ່າງແມ່ນຢູ່ໃນທ້ອງສະມຸດຖັດໄປນີ້ເອງ. ມີທຸກພາສາຖ້າໃສ່ສາມາດອ່ານພາສາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ໝົດກໍ່ຈະຮູ້ວ່າມັນເກີດຫຍັງຂຶ້ນໃນປະເທດນັ້ນໆ. ໃນທຳນອງດຽວກັນຜູ້ທີ່ໄປເຖິງລະດັບຊັ້ນທີ່ສອງກໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈແລະຮູ້ເຖິງຈິດໃຈຂອງຜູ້ອື່ນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງເໝືອນກັນກັບເຮົາເອງຮູ້ປະວັດຂອງຕົວເຮົາເອງ.

ຍັງມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ເຮົາສາມາດມີໄດ້ໃນລະດັບຊັ້ນທີ່ສອງນີ້ແຕ່ເມື່ອໃດທາກເຮົາຂຶ້ນມາເຖິງລະດັບນີ້ໄດ້ກໍ່ແມ່ນຕີເລີດແລ້ວ ເປັນພຸດທະທີ່ມີຊີວິດແລ້ວ ເພາະໄດ້ເປີດ"ໂພທິ"ເປີດປັນຍາອອກມາແລ້ວ ແລະຈະຮູ້ຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງອີກມາກມາຍກາຍກອງຈົນບໍ່ສາມາດຈະເວົ້າໄດ້ໝົດຄວາມມະຫັດສະຈັນຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຮົາບໍ່ວ່າເຮົາຈະຕ້ອງການສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຫລືບໍ່, ເພາະສະຕິປັນຍາຂອງເຮົາໄດ້ເປີດອອກແລ້ວຈຶ່ງຮູ້ວິທີທີ່ຈະຕິດຕໍ່ກັບແຫລ່ງທີ່ສູງຂຶ້ນໃນການຮັກສາໂລກໃນການຈັດການກັບຊີວິດຂອງເຮົາໃຫ້ລຽບງ່າຍແລະສະດວກສະບາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າແລະສະຕິປັນຍາຂອງເຮົາຫລື"ໂພທິ"ໄດ້ເປີດອອກມາຈົນສາມາດໄດ້ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ຈຳເປັນຈາກອາດິດແລະປັດຈຸບັນເພື່ອທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ຈັດການຫລືແກ້ໄຂຊິດເຊີຍບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ເຮົາເຄີຍທຳຜິດພາດໄວ້ໃນອາດິດ ເມື່ອແກ້ໄຂຊິດພາດແລ້ວ ຫລັງຈາກນັ້ນ ກໍ່ຈະທຳໃຫ້ຊີວິດຂອງເຮົາດີຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງເຊັ່ນວ່າ: ຖ້າເຮົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ເລີຍວ່າເຮົາໄດ້ທຳໃຫ້ເພື່ອນບ້ານເສັຍໃຈດ້ວຍການກະທຳບາງສິ່ງບາງຢ່າງໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈພໍມາຮອດຕອນນີ້ເຮົາຮູ້ແລ້ວມັນກໍ່ເປັນເລື້ອງງ່າຍແຕ່ຖ້າເຮົາບໍ່ຮູ້ມາກອ່ນແລະເພື່ອນບ້ານກໍ່ຮູ້ສຶກບໍ່ດີຕໍ່ເຮົາມາຢ່າງໆບຸ ແລະພະຍາຍາມຫາທາງກະທຳບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ລັບຫລັງເຮົາບາງຄັ້ງເພື່ອທຳຮ້າຍເຮົາສິ່ງນີ້ກໍ່ຍ້ອນການເຂົ້າໃຈຜິດຫລືເຮົາໄປເຮັດບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ເພື່ອນບ້ານ ແຕ່ຕອນນີ້ເຮົາຮູ້ແລ້ວແລະທັງຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເກີດເຫດການແບບນີ້ຂຶ້ນມັນກໍ່ກາຍເປັນເລື້ອງງ່າຍໂດຍເຮົາອາດຈະໄປຫາເພື່ອນບ້ານຜູ້ນັ້ນຫລືໂທລະສັບໄປຫາຫລືຈັດງານລ້ຽງສັງສັນແລ້ວເຊິນເພື່ອນບ້ານຄົນນັ້ນມາຮ່ວມເພື່ອຈະໄດ້ແກ້ໄຂຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດນັ້ນ.

ເຊັ່ນດຽວກັນເມື່ອເຮົາຂຶ້ນໄປເຖິງລະດັບຂອງສະຕິປັນຍາສູງກໍ່ເປັນໃນທຳນອງດຽວກັນນີ້ ເຮົາຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງຕ່າງໆ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ໂດຍອັດຕະໂນມັດຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງເຮົາຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງໆບຸ ແລະເຮົາກໍ່ສາມາດຈັດການກັບເລື້ອງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ຊີວິດຂອງເຮົາດີຂຶ້ນ ການດຳເນີນຊີວິດສະດວກຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງສາມາດລົດ

ການເກີດອຸບັດຕິເຫດຕ່າງໆ ລົດເຫດການທີ່ບໍ່ປາດຖະໜາສະພາບຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ເມາະກັບຊີວິດເຮົາໃຫ້ເຫຼືອໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ແມ່ນແລ້ວ! ແມ່ນແລ້ວ! ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຮົາຂຶ້ນໄປຊັ້ນທີ່ສອງກໍ່ແມ່ນວິເສດທີ່ສຸດແລ້ວ.

ເພາະສະນັ້ນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອະທິບາຍໃຫ້ຟັງນີ້ມີຄວາມເປັນວິທະຍາສາດຫລາຍທີ່ສຸດແລະສົມເຫດສົມຜົນຫລາຍທີ່ສຸດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງວ່າໂຍຄົທລິຄົນນັ່ງສະມາທິເປັນມະນຸດທີ່ແປກປະຫລາດຫລືພວກຕ່າງດາວພວກເຂົາເປັນມະນຸດຕ່າງດາວພວກເຂົາກໍ່ເໝືອນກັນກັບພວກເຮົາທຸກຄົນນີ້ແຫລະແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ພັດທະນາໄປໄກແລ້ວ ເພາະວ່າພວກເຂົາຮູ້ວິທີການ.

ໃນອາເມຣິກາພວກເຮົາກໍ່ມັກເວົ້າກັນວ່າທຸກສິ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າເຮົາຮູ້ວິທີການ(knowHow)ຖ້າເຮົາຮູ້ວິທີການເຮົາກໍ່ສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ທຸກໆສິ່ງແມ່ນບໍ່? ຮຽນໄດ້ທຸກຢ່າງ. ເຖິງເລື່ອງນີ້ຈະເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ເໜືອວິທະຍາສາດຂອງໂລກນີ້ກໍ່ຕາມແຕ່ເຮົາກໍ່ສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ດ້ວຍ. ຟັງແລ້ວຮູ້ສຶກວ່າມັນແປກປະຫລາດແຕ່ວ່າສິ່ງໃດທີ່ເປັນເລື່ອງສູງກໍ່ຍິ່ງງ່າຍກວ່າການຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຫລືວິທະຍາໄລ. ຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍໂຈດແລະຄຳຖາມທາງຄະນິດສາດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສະລັບຊັບຊ້ອນຫລາຍຢ່າງ.

ໃນຊັ້ນທີສອງນີ້ກໍ່ມີລະດັບຊັ້ນຍ່ອຍຊຶ່ງແຕກຕ່າງກັນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງວ່າໃນລະດັບຊັ້ນທີສອງນີ້ຍັງມີລະດັບຊັ້ນຍ່ອຍອື່ນໆຢູ່ຫຼາຍລະດັບແຕ່ຂໍເວົ້າຢ່າງສັ້ນເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະເລົ່າລາຍລະອຽດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງແດນສະຫວັນນັ້ນບໍ່ໄຫວດ່ອກ. ແຕ່ເຮົາຈະຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆ ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເມື່ອເຮົາເດີນທາງໄປພ້ອມກັບອາຈານທ່ານໜຶ່ງຊຶ່ງເຄີຍເດີນທາງໄປມາແລ້ວ. ເພາະສະນັ້ນມັນກໍ່ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ລຶກລັບຫຍຸ້ງເລີຍແຕ່ຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລານານທີ່ສຸດໂດຍສະເພາະຖ້າເຮົາຕ້ອງຢຸດໃນແຕ່ລະບ່ອນຊຶ່ງຍັງມີອີກຫຼວງຫຼາຍທີ່ມີຊັ້ນຍ່ອຍໆລົງໄປອີກຖ້າເຮົາຈະເບິ່ງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາດົນນານທີ່ສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ບາງຄັ້ງທ່ານອາຈານອາດຈະພາທ່ານນັ້ນໄປເບິ່ງແບບຜ່ານໆໄປຈາກລະດັບຊັ້ນໜຶ່ງແລ້ວກໍ່ໄປຫາອີກຊັ້ນຕໍ່ໆໄປແບບໄວໆ-ແປບ! ແປບ! ແປບ! ເພາະວ່າຖ້າທ່ານ ຫາກບໍ່ຢາກເປັນອາຈານ, ທ່ານກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປຮຽນຮູ້ຫຼາຍດ່ອກມັນຈະທຳໃຫ້ທ່ານໜັກຫົວໄປຊື່ໆ. ສະນັ້ນ, ກໍ່ພຽງ ແຕ່ພາທ່ານໄປເບິ່ງແລ້ວກໍ່ກັບບ້ານ, ເພາະວ່າພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນມັນກໍ່ຍັງໃຊ້ເວລາດົນແລ້ວບາງຄັ້ງມັນອາດໃຊ້ເວລາຕະຫຼອດໃນຊ່ວງຊີວິດນັ້ນເລີຍກໍ່ໄດ້. ແຕ່ວ່າການຮູ້ແຈ້ງເຮົາຈະໄດ້ຮັບໃນທັນທີ.

ແຕ່ກໍ່ເປັນພຽງການເລີ່ມຕົ້ນເທົ່ານັ້ນ, ກໍ່ເໝືອນກັນກັບເຮົາລົງທະບຽນເຂົ້າຮຽນຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລນັ້ນແຫລະ. ໃນວັນແລກທີ່ທ່ານຈິດຊື່ລົງທະບຽນເຂົ້າຮຽນໃນມະຫາວິທະຍາໄລທ່ານກໍ່ເປັນນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລໃນທັນທີ. ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າທ່ານຈະໄດ້ປະລິນຍາທັນທີດອກ, ມັນຕ້ອງໃຊ້ເວລາ4ປີ, 6ປີຫຼືອາດ12ປີກໍ່ເປັນໄດ້. ແຕ່ທ່ານກໍ່ໄດ້ເປັນນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລໃນທັນທີແລ້ວ. ຖ້າວ່າມະຫາວິທະຍາໄລນັ້ນເປັນມະຫາວິທະຍາໄລແທ້ໆ ແລະຖ້າວ່າທ່ານຈິງໃຈທີ່ຈະເປັນນັກສຶກສາແທ້. ດ້ວຍເຫດນັ້ນທັງສອງຝ່າຍຕ້ອງຮ່ວມມືກັນ.

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າວ່າເຮົາຕ້ອງການຢາກຈະໄປສູ່ໂລກເໜືອໂລກເຊັ່ນ: ພຽງແຕ່ເວົ້າເພື່ອຄວາມສະໝຸກ ສະໜານເພາະວ່າເຮົາບໍ່ມີບ່ອນທີ່ຈະໄປແລ້ວຢູ່ໃນເຂດນິວຢອກ(NewYork)ນີ້. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກ່ຽວ ກັບມັນຮາຕັນ(Manhatan), ຫາດຊາຍໃຫຍ່(Longbeach), ຫາດຊາຍນ້ອຍ(Shortbeach) ເຮົາກໍ່ຮູ້. ບັດນີ້ສົມມຸດ

ວ່າພວກເຮົາຢາກເດີນທາງໄປທ່ຽວເມືອງຂອງມະນຸດຕ່າງດາວ(E.T)ເພື່ອເບິ່ງວ່າແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່
ຫັ້ນດີບໍ່?ເປັນຫຍັງບໍ່ລະ?

ໃນເມື່ອເຮົາຕ້ອງຈ່າຍເງິນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໄປໄມອາມິ(Miami), ໄປຟໍລິດາ(Florida)ພຽງເພື່ອໄປລອຍ
ນ້ຳໃນທະເລ, ແລ້ວເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຢາກໄປລອງເບິ່ງວ່າໂລກທີ່ຢູ່ເໜືອໂລກເຮົານັ້ນເພື່ອເບິ່ງວ່າໂລກຂອງ
ເພື່ອນບ້ານເຮົານັ້ນມັນມີລັກສະນະເປັນແນວໃດ, ເຂົາດຳລົງຊີວິດກັນແບບໃດຢູ່ພູນ? ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນວ່າມັນ
ເປັນເລື່ອງແປກເລີຍ. ມັນກໍ່ເປັນພຽງແຕ່ການເດີນທາງທີ່ຍາວໄກອອກໄປໜ້ອຍໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນແລະກໍ່ເປັນການເດີນ
ທາງແຕ່ພຽງຈິດວິນຍານ, ການເດີນທາງແບບຈິດວິນຍານບໍ່ແມ່ນການເດີນທາງແບບກາຍເນື້ອ. ນັ້ນກໍ່ແມ່ນການ
ເດີນທາງທີ່ມີຢູ່ສອງລັກສະນະຊຶ່ງມັນກໍ່ສົມເຫດສົມຜົນທີ່ສຸດແລະກໍ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ.

ເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນລະດັບຊັ້ນທີສອງ, ມີຫຍັງອີກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນບອກພວກທ່ານ? ອັນນັ້ນແຫລະຄືສິ່ງ
ທີ່ພວກເຮົາສືບຕໍ່ດຳເນີນຊີວິດຕໍ່ໄປຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແຕ່ເຮົາກໍ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບໂລກອື່ນໄປດ້ວຍໃນເວລາດຽວກັນ.
ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງ. ກໍ່ເໝືອນທ່ານເປັນຄົນອາເມລິກັນຄົນໜຶ່ງຫຼືອາດເປັນຄົນຊາດອື່ນຂອງໂລກນີ້, ແຕ່
ພວກທ່ານມີການເດີນທາງຈາກປະເທດໜຶ່ງໄປຫາປະເທດໜຶ່ງພຽງຢາກຮູ້ປະເທດເພື່ອນບ້ານນັ້ນມີລັກສະນະ
ເປັນແນວໃດ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພວກທ່ານຫຼາຍຄົນໃນອົງການສະຫະປະຊາຊາດນີ້ບໍ່ແມ່ນຄົນອາເມລິກັນ
ແມ່ນບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນ, ຕອນນີ້ທ່ານເຂົ້າໃຈແລ້ວວ່າມັນເໝືອນກັນ. ເຮົາສາມາດເດີນທາງໄປຍັງໂລກຕັດໄປ
ໄດ້ຫຼືໄປສູ່ລະດັບຊັ້ນຂອງຊີວິດແບບອື່ນຕັດໄປເພື່ອຮຽນຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈ. ແຕ່ເນື່ອງຈາກໄລຍະທາງມັນຍາວໄກ
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເດີນທາງໄປໄດ້ ຈະໃຊ້ຈະຫຼວດກໍ່ໄປບໍ່ເຖິງ ແມ່ນແຕ່ຈະໃຊ້ຈານບິນ(UFO)ກໍ່ຍັງບໍ່ໄດ້.

ໂລກບາງແຫ່ງຢູ່ໄກ ເກີນກວ່າທີ່ຈານບິນ(UFO)ຈະບິນໄປເຖິງໄດ້. UFO ແມ່ນ ຈານບິນທີ່ບໍ່ຮູ້ທີ່ມາ
unidentified flying object. ແຕ່ຢູ່ໃນຕົວເຮົາກໍ່ມີເຄື່ອງມືຂະນິດໜຶ່ງຊຶ່ງໄວກວ່າຈານບິນທຸກຂະນິດນັ້ນອີກ. ນັ້ນກໍ່
ຄືວິນຍານ(Soul)ຂອງເຮົາເອງນັ້ນແຫຼະ. ຊຶ່ງບາງຄັ້ງເຮົາຮ້ອງວ່າ"ດວງຈິດ" ເຮົາສາມາດບິນໄປກັບສິ່ງນີ້ໄດ້ໂດຍບໍ່
ຕ້ອງໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື້ອເພີງ. ບໍ່ຈຳເປັນເອົາຕຳຫຼວດມາດູແລ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງກັງວົນກັບບັນຫາເລື່ອງລົດຕິດຕໍ່ການຈາລະ
ຈອນ, ຫລືຕໍ່ບັນຫາສິ່ງອື່ນໆເລີຍ. ແລະກໍ່ບໍ່ຕ້ອງກັງວົນວ່າວັນໜຶ່ງພວກອາຫລັບຈະບໍ່ຂາຍນ້ຳມັນໃຫ້ເຮົາ. ເພາະ
ມັນສາມາດເພີງພາໂຕເອງໄດ້ແລະບໍ່ເຄີຍເສັຍຍົກເວັ້ນເຮົາຈະທຳລາຍມັນເອງໂດຍການຝ່າຝືນກົດແຫ່ງຈັກກະ
ວານຝ່າຝືນຄວາມສອດຄອງແລະກົມກືນຂອງໂລກແລະສະຫວັນເລື່ອງນີ້ກໍ່ເປັນເລື່ອງງ່າຍຊຶ່ງມັນເປັນເລື່ອງງ່າຍ
ທີ່ເຮົາເອງກໍ່ສາ ມາດ ຫຼືກລ້ຽງໄດ້ ເຮົາຈະບອກທ່ານວ່າຈະເຮັດວິທີໃດ ຖ້າຫາກທ່ານຢາກຮູ້.

ຕົວຢ່າງ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າສັ້ນໆຕົກລົງບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນນັກເທດ. ແຕ່ບໍ່ຕ້ອງເປັນຮ່ວງດອກ! ຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະບໍ່ພາພວກທ່ານໄປໂບດດອກ. ພຽງແຕ່ຈະຍົກຕົວຢ່າງໃຫ້ຟັງເທົ່ານັ້ນ.

ມີບາງກົດຢູ່ໃນຈັກກະວານທີ່ເຮົາຄວນຮູ້ເໝືອນກັນກັບເວລາເຮົາຂັບລົດເຮົາກໍ່ຈະຕ້ອງຮູ້ກົດຂອງຈາລະ
ຈອນ, ໄຟແດງກໍ່ຕ້ອງຢຸດ, ໄຟຂຽວກໍ່ຕ້ອງໄປ. ຂັບຂ້າງຊ້າຍຍ້າຍຂ້າງຂວາແລະອື່ນໆເທິງທາງດ່ວນຈະຕ້ອງຂັບ
ຄວາມໄວຊຳໃດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຢູ່ໃນຈັກກະວານກໍ່ມີກົດງ່າຍໆເຊັ່ນນີ້ແຫຼະ, ຢູ່ໃນຈັກກະວານທີ່ເປັນວັດຖຸນີ້ແຫຼະ. ແຕ່ຢູ່

ເໜືອໂລກຂອງເຮົາ ຢູ່ເໜືອຈັກກະວານທີ່ເປັນວັດຖຸນີ້ ບໍ່ມີກົດຫຍັງ ບໍ່ມີກົດຫຍັງເລີຍ. ພວກເຮົາເປັນອິດສະລະ ເປັນພົນລະເມືອງທີ່ເປັນອິດສະລະແຕ່ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງຂຶ້ນໄປເໜືອນັ້ນເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເປັນອິດສະລະ ຕາບໃດພວກເຮົາຍັງໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍເນື້ອນີ້ພວກເຮົາຄວນຮັກສາໂຕເອງຢູ່ໃນກອບຂອງກົດ ຫຼາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແລະຍານພາຫະນະຂອງເຮົາ ກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ ເສຍຫາຍເປ່ເພ. ດັ່ງນັ້ນເຮົາ ກໍ່ສາມາດບິນໄດ້ໄວຂຶ້ນ ບິນສູງຂຶ້ນໄດ້ໂດຍບໍ່ມີບັນຫາ.

ອັນ,ກົດຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ມີຂຽນໄວ້ໃນຄຳພີໂບໂບຂອງສາດສະໜາຄຣິສແລະໃນຄຳພີສາດສະໜາ ພຸດທຼີໃນຄຳພີຂອງສາດສະໜາອິນດູ. ເປັນກົດທີ່ງ່າຍໆອັນໜຶ່ງເຊັ່ນເຮົາຈະບໍ່ທຳຮ້າຍເພື່ອນບ້ານ, ຈະບໍ່ຂ້າສັບພະ ສັດອື່ນໆ, ເຮັດຜິດທາງເພດທຼີສຳພັນທະພາບແຫ່ງຄວາມຮັກແລະບໍ່ລັກເອົາຂອງຄົນອື່ນແລະອື່ນໆ. ແລະບໍ່ເສບ ຂອງມົນເມົາອັນນີ້ແມ່ນລວມທັງຢາເສບຕິດທີ່ເກີດມີໃນທຸກມື້ນີ້. ບາງທີພຣະພຸດທະເຈົ້າເພິ່ນໄດ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວ ວ່າໃນສັດຕະວັດທີ20ນີ້ເຮົາຈະຄົ້ນຄິດເຮັດໂຄເຄັນ(Cocain)ຂຶ້ນມາແລະຢາເສບຕິດປະເພດອື່ນອີກ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ບັນຍັດໄວ້ວ່າຫ້າມເສບຢາເສບຕິດການເສບຕິດແມ່ນລວມທັງການພະນັນອື່ນ ໆທີ່ມັນທຳໃຫ້ຈິດໃຈເຮົາມີການຜູກພັນກັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈກັບວັດຖຸແລະເຮັດໃຫ້ຫຼົງລືມກັບກົດຈະວັດຂອງການ ເດີນທາງຂອງຈິດວິນຍານ.

ຖ້າວ່າເຮົາຕ້ອງການບິນໄດ້ໄວບິນໄດ້ສູງທີ່ປາສະຈາກອັນຕະລາຍອັນນີ້ກໍ່ແມ່ນກົດທາງດ້ານເນື້ອໜັງ ມັນກໍ່ບໍ່ແຕກຕ່າງຫຍັງກັບກົດຂອງພິຊິກ(ວັດຖຸ)ໃນເວລາເຮົາຈະລິ້ງຈະຫຼວດຂຶ້ນໄປນັ້ນນັກວິທະຍາສາດຈະຕ້ອງ ໄດ້ສຶກສາແລະສັງເກດເບິ່ງກົດບາງຢ່າງໃຫ້ແນ່ນອນເສັຍກ່ອນກໍ່ແບບນັ້ນແຫຼະ, ໂອເຄ? ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະລະມັດລະ ວັງຫຼາຍຊຳໃດ. ເພາະວ່າເຮົາຢາກບິນໄດ້ສູງກ່ວາລູກຈະຫຼວດທີ່ບິນໄດ້ໄວກ່ວາຈານບິນUFOແຕ່ວ່າຍັງມີລາຍ ລະອຽດຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍຖ້າທ່ານສົນໃຈທີ່ຈະຮູ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າໃຫ້ຟັງຊຶ່ງຈະແມ່ນຕອນເວລາ ສິດເອົາວິຊາໃນເວລານີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການເຮັດໃຫ້ທ່ານເກີດຄວາມເປື້ອໜ່າຍທີ່ຈະຟັງເລື່ອງສິນຫຼືຂໍ້ບັນຍັດ ເຫຼົ່ານີ້ຊຶ່ງພວກທ່ານອາດຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວ,” ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວ ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານແລ້ວຢູ່ໃນຄຳພີໂບໂບ ເລື່ອງບັນ ຍັດສິບປະການເຫຼົ່ານີ້ “.

ແທ້ທີ່ຈິງແລ້ວ,ພວກເຮົາຫຼາຍຄົນເຄີຍໄດ້ອ່ານສິນຂໍ້ຕ່າງໆມາແລ້ວແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງ ຖອງແທ້ຫຼືເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຫຼືບາງທີເຮົາຢາກເຂົ້າໃຈວິຖີທາງທີ່ເຮົາເຮັດແຕ່ບໍ່ແມ່ນວິຖີທາງອັນຄວາມໝາຍ ຂອງມັນແທ້ໆນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນມັນກໍ່ບໍ່ເສຍຫາຍຫຍັງກໍ່ພຽງແຕ່ເຕືອນຕົວເຮົາເອງເທົ່ານັ້ນ, ຫຼືພັງຄວາມໝາຍອັນລຶກ ເຊິ່ງນັ້ນຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າອີກຕື່ມເທື່ອໜຶ່ງ. ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ໃນຄຳພີໂບໂບໃນພຣະທຳ(ພຣະທັມ)ເກົ່າ, ຫ້າທຳອິດພຣະ ເຈົ້າໄດ້ຕັດ(ເວົ້າ)ໄວ້ວ່າ: ເຮົາໄດ້ສ້າງສັດທັງຫຼາຍໃຫ້ເປັນເພື່ອນແລະຊ່ວຍເຫຼືອທ່ານແລະໃຫ້ທ່ານໄດ້ຄຸ້ມຄອງດູ ແລເຂົາ. ແລະຈາກນັ້ນທ່ານຍັງໄດ້ຕັດວ່າ: ທ່ານໄດ້ສ້າງອາຫານແຕ່ລະຢ່າງໄວ້ໃຫ້ສັດແຕ່ລະປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງ ກັນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ເຮົາໄປກິນມັນບໍ່ໆໄດ້ບອກເລີຍ! ແລະທ່ານຍັງໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ: ເຮົາໄດ້ເຮັດອາ ຫານໄວ້ພືດແລ້ວເປັນທັນຍະພືດຢູ່ໃນທ້ອງທົ່ງຫຍ້າແລະໝາກໄມ້ຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ຕ່າງໆຊຶ່ງມີລິດແຊບຫວານເປັນ ຕາກິນແລະມີຮູບຮ່າງທີ່ສວຍງາມເປັນຕາເບິ່ງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແຫຼະຄືອາຫານຂອງທ່ານ. ແຕ່ວ່າຄົນສ່ວນຫຼາຍບໍ່ມີໃຜສົ ນໃຈຕໍ່ຄຳເວົ້ານີ້. ດັ່ງນັ້ນຄົນສ່ວນຫຼາຍທີ່ເຊື່ອໃນຄຳພີໂບໂບກໍ່ຍັງພາກັນກິນເນື້ອສັດຢູ່ນັ້ນແຫຼະ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ຄວາມໝາຍອັນແທ້ຈິງທີ່ພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງວ່າແມ່ນຫຍັງ. ແລະຖ້າເຮົາມາສຶກສາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າທາງ

ດ້ານວິທະຍາສາດແລ້ວເຮົາກໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດກິນຊີ້ນລະບົບຂອງເຮົາ, ລຳໄສ້ຂອງເຮົາ, ກະເພາະຂອງເຮົາ, ແຂ້ວຂອງເຮົາແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຫຼັກການທາງວິທະຍາສາດຊຶ່ງໃຫ້ເໝາະກັບອາຫານມັງສາວິລັດ(ຜັກ)ເທົ່ານັ້ນ. ຈຶ່ງບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເປັນຕາແປກໃຈທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ, ແກ່ໄວ, ອ່ອນເພຍ, ເຊື່ອງຊ້າທັງໆທີ່ຕອນເກີດມາມີຄວາມສົດໃສສະຫຼຽວສະຫຼາດແຕ່ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ເຊື່ອມເສົ້າລົງເທື່ອລະເລັກລະນ້ອຍແຕ່ລະມື້ແຕ່ລະວັນອາຍຸຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດພວກເຂົາກໍ່ແຮງຮູ້ສຶກໜັກຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ອັນນີ້, ກໍ່ເພາະວ່າເຮົາທຳລາຍຍານພາຫະນະຂອງເຮົາຈານບິນຂອງເຮົາ UFO ຂອງເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າເຮົາຕ້ອງການຢາກໃຊ້ຍານພາຫະນະນີ້ໃຫ້ຍາວນານແລະປອດໄພຫຼາຍກວ່າເກົ່າ. ເຮົາກໍ່ຕ້ອງດູແລຮັກສາຢ່າງຖືກວິທີທາງຂອງມັນ.

ມັນກໍ່ແມ່ນໃນທຳນອງດຽວກັນ: ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາກໍ່ເໝືອນຍານພາຫະນະສະນິດໜຶ່ງຊຶ່ງພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ບິນຈາກສະຖານທີ່ນີ້ໄປຈົນສຸດຂອບພໍ້າໄດ້ໄປໃນລະດັບສູງສຸດຂອງປັນຍາວິທະຍາສາດຂອງຮ່າງກາຍເຮົາເອງ. ແຕ່ບາງຄັ້ງ ພວກເຮົາໄດ້ທຳລາຍມັນ ແລະມັນກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃຫ້ໄປຕາມຈຸດປະສົງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ລົດຂອງເຮົາມີໄວເພື່ອນຳໃຊ້ແລ່ນໃນເສັ້ນທາງທີ່ຍາວໄກຫລາຍພັນໄມເພື່ອນຳເຮົາໄປເຖິງບ່ອນເຮັດການໄປຫາໝູ່ຄູ່ໄປເບິ່ງທົວທັດທີ່ສວຍງາມອື່ນໆ ແຕ່ເຮົາກັບບໍ່ໄດ້ເບິ່ງແຍງຮັກສາຊຳຍັງເອົານຳ້ມັນທີ່ຜິດໄປໃສ່ຫຼືວ່າບໍ່ໄດ້ເບິ່ງນຳ້ມັນເຄື່ອງບໍ່ເບິ່ງນຳ້ໃນຫມັ້ນນຳ້ແລະອື່ນໆອີກ. ຊຶ່ງທຳໃຫ້ມັນແລ່ນບໍ່ໄວແລະແລ່ນໄປໄກບໍ່ໄດ້. ເຮົາພຽງແຕ່ໃຊ້ ແລ່ນຢູ່ເດີນຫຍ້າກ້ຽວໄປວຽນມາຢູ່ຫລັງບ້ານ ອັນນັ້ນກໍ່ບໍ່ເປັນຫຍັງ ແຕ່ມັນກໍ່ເປັນການສິ້ນເປືອງໄປລ້າໆທີ່ຊີ້ລົດມານຳໃຊ້ບໍ່ຖືກຈຸດປະສົງມັນກໍ່ເປັນພຽງການໃຊ້ຈ່າຍສິ້ນເປືອງດ້ານເງິນຄຳ ເວລາ ແລະພະລັງງານໄປລ້າໆ ເທົ່ານັ້ນ ແຫລະ ບໍ່ມີໃຜຖືກຕຳໜິຕິຕຽນດອກ! ບໍ່ມີຕຳຫຼວດປັບໃໝຍ້ອນສິ່ງນີ້ດອກ! ມັນພຽງແຕ່ທ່ານເຮັດໃຫ້ລົດຂອງທ່ານເສັຍຫາຍໄປໂດຍເປົ່າປະໂຫຼດທັງສິ້ນເປືອງເງິນຄຳໃນເມື່ອທ່ານຫາກສາມາດນຳໃຊ້ມັນໃຫ້ໄປໄດ້ໄກໆ ແລະສາມາດເຫັນ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຊຶ່ນຊົມທົວທັດຕ່າງໆ ນາໆ.

ທຳນອງດຽວກັນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາກໍ່ຊວ່ຍໃຫ້ເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກນີ້ໄດ້ແຕ່ເຮົາກໍ່ສາມາດດູແລຮັກສາສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນກາຍເນື້ອເຮົານີ້ດວ້ຍ. ນອກນັ້ນ, ເຮົາຍັງມີເຄື່ອງມືອື່ນໆອີກຊຶ່ງເຮົາສາມາດໃຊ້ມັນບິນຂຶ້ນໄປເບື້ອງບິນເໜືອຂຶ້ນໄປພູນໄດ້ກໍ່ເໝືອນກັບມະນຸດອາວະກາດທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຍານອາວາກາດຍານອາວະກາດກໍ່ຄືເຄື່ອງມືຂອງເຂົາ. ເຂົາກໍ່ຄວນຈະຕ້ອງດູແລຮັກສາໃຫ້ດີບໍ່ຝ່າຝົນກົດວັດຖຸ(ພິຊິກ)ແລ້ວຍານອາວະກາດກໍ່ຈະບິນໄດ້ໄວແລະປອດໄພແຕ່ມະນຸດອາວະກາດທີ່ຢູ່ພາຍໃນນັ້ນແຫລະ, ສຳຄັນຍານອາວະກາດກໍ່ພຽງແຕ່ພາເຂົາໄປເຖິງຈຸດໝາຍເທົ່ານັ້ນແຕ່ຍານບໍ່ແມ່ນສິ່ງສຳຄັນມະນຸດອາວະກາດ, ຈຸດໝາຍປາຍທາງນັ້ນແຫລະສຳຄັນ. ຫາກເຂົາເອົາຍານອາວະກາດໄປແລ່ນຢູ່ໃນບໍລິເວນລອງໄອແລນ(Long Island). ມັນກໍ່ເປັນການເສັຍເວລາແລະເງິນຄຳຂອງຊາດລ້າໆ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາຈຶ່ງມີຄ່າທີ່ສຸດເພາະມີອາຈານສະຖິດຢູ່ພາຍໃນ. ດວ້ຍເຫດນີ້ໃນຄຳພີໂບໂບຈຶ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ“ທ່ານຮູ້ຫລືບໍ່ວ່າ, ທ່ານຄືມະຫາວິທານຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງອານຸພາບສະຖິດຢູ່ໃນຕົວທ່ານ“ພຣະຈິດອັນສັກສິດ”, ກໍ່ເໝືອນກັນຖ້າຮ່າງກາຍຂອງເຮົາເປັນທີ່ປະທັບ(ອາໄສ)ຂອງພຣະຈິດອັນສັກສິດຫຼືພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງອານຸພາບ ອັນມະຫາສານນັ້ນທ່ານສາມາດຄິດອອກບໍ່ວ່າມັນຈະໜ້າເກງຂາມຊຳໃດແລະຈະມີຄວາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນຊຳໃດ! ແຕ່ຫຼາຍຄົນອ່ານຜ່ານບ່ອນນີ້ໄວ້ໄພດເລີຍບໍ່ເຂົ້າໃຈແລະບໍ່ຕະຫັກເຖິງຄວາມ

ໝາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງປະໂຫຍກນີ້ແລະກໍ່ບໍ່ພະຍາຍາມຄົ້ນຫາ.ດັ່ງນັ້ນ,ຍ້ອນສິ່ງນີ້ແຫຼະບັນດາລູກສິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າມັກຕິດຕາມແລະສຶກສາຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າສາມາດຄົ້ນພົບວ່າໃຜສະຖິດຢູ່ຂ້າງໃນແລະມີຫຍັງຢູ່ເໜືອໂລກນີ້.ອີກສ່ວນນຶ່ງຂອງການດົ້ນລົນຕໍ່ສູ້ຢູ່ເພື່ອຊີວິດປະຈຳວັນ,ຫາເງິນລ້ຽງຊີບແລະບັນຫາຈຸ້ນວາຍອື່ນໆ ແລ້ວ.

ພວກເຮົາກໍ່ຈະມີຄວາມງາມຫຼາຍຂຶ້ນ,ຈະມີອິດສະລະພາບຍິ່ງຂຶ້ນ,ມີຄວາມຮູ້ແລະສະຕິປັນຍາຢູ່ພາຍໃນເພີ່ມຂຶ້ນ.ແລະອັນນັ້ນແຫຼະເຮົາຄວນຮູ້ວິທີທາງຕິດຕໍ່ກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຈະເປັນຂອງເຮົາເພາະພວກເຮົາມີສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ພາຍໃນ.ແຕ່ເປັນເພາະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຂໍກະແຈທີ່ໃຊ້ໄຂເຂົ້າໄປຢູ່ໃສ.ເພາະພວກເຮົາໄດ້ປິດປະຕູບ້ານຫຼັງນີ້ໄວ້ເປັນເວລາຍາວນານຈົນຕອນນີ້ເຮົາໄດ້ລືມໄປວ່າເຮົາມີຊັບສິມບັດເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ພາຍໃນ.ກໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ.

ເພາະສະນັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຊື່ວ່າເປັນອາຈານກໍ່ຄືຜູ້ຊຶ່ງສາມາດຊ່ວຍເຮົາເປີດປະຕູແລະສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ ເປັນຊັບສິມບັດດັ້ງເດີມທີ່ເປັນຂອງເຮົານັ້ນມີຫຍັງ. ແຕ່ເຮົາກໍ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາເພື່ອເດີນເຂົ້າໄປພາຍໃນແລະກວດສອບ ເບິ່ງທຸກໆລາຍການທີ່ເຮົາມີຢູ່.

ເອີ!ແນວໃດກໍ່ຕາມດຽວນີ້ເຮົາຍັງຢູ່ໂລກທີສອງເດີ!ພວກທ່ານຍັງສົນໃຈຢາກໄປໂກກວ່ານີ້ອີກບໍ່? (ຜູ້ຟັງບອກວ່າຢາກໄປ,ຢາກໄປ)ພວກທ່ານຢາກຮູ້ໝົດໂດຍບໍ່ໄປເອງຊັ້ນເບາະ?(ທ່ານອາຈານຫົວ)ຊັ້ນກໍ່ໄດ້ແຕ່ຢ່າງນ້ອຍກໍ່ຍັງມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງສາມາດ(ເລົ່າ)ໃຫ້ພວກທ່ານຟັງວ່າສະພາບກ່ຽວກັບປະເທດອື່ນໆເປັນແນວໃດໃນເມື່ອເຂົາເຄີຍໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນມາແລ້ວເຖິງແມ່ນວ່າພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ໄປກໍ່ຕາມແມ່ນບໍ່?ຢ່າງນ້ອຍພວກທ່ານກໍ່ມີຄວາມສົນໃຈບາງທີພວກທ່ານກໍ່ອາດຈະຢາກໄປກໍ່ໄດ້. ໂອເຄ(O.K)ເອີ!ຕອນນີ້ແມ່ນຜ່ານໂລກຊັ້ນທີສອງແລ້ວເດີ!ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລົ່າທຸກເລື່ອງເຊິ່ງຢູ່ໃນລະດັບຊັ້ນທີສອງນີ້.ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກໍ່ມີເວລາຈຳກັດ.ເອົາລະ,ສູງກວ່າລະດັບຊັ້ນທີສອງຂຶ້ນໄປທ່ານກໍ່ອາດມີພະລັງຫຼາຍຂຶ້ນຖ້າທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈແທ້ແລະພະຍາຍາມອອກແຮງເພື່ອສິ່ງນີ້.ທ່ານກໍ່ໄປເຖິງລະດັບຊັ້ນທີສາມ.ອັນເອີ້ນວ່າໂລກທີສາມນີ້ກໍ່ເພາະມັນເປັນລະດັບຊັ້ນທີ່ສູງຂຶ້ນໄປອີກຕື່ມຂຶ້ນໜຶ່ງ.

ຜູ້ທີ່ຈະຂຶ້ນໄປເຖິງລະດັບຊັ້ນທີສາມນີ້ຕ້ອງເປັນຄົນທີ່ສະອາດທາງກາຍແລະຈິດໃຈບໍ່ມີໜີ້ສິນຕິດຕົວທັງສອງຢ່າງຢູ່ໃນໂລກນີ້.ຖ້າເຮົາຍັງເປັນໜີ້ເຈົ້າປົກຄອງໂລກແຫ່ງວັດຖຸນີ້ຢູ່ ເຮົາກໍ່ຍັງຂຶ້ນໄປບໍ່ໄດ້ ມັນກໍ່ເໝືອນກັນຖ້າທາກວ່າທ່ານທາກເປັນອາດຊະຍາກອນ ຂອງປະເທດໃດປະເທດໜຶ່ງ ຫາກໂທດຂອງທ່ານທາກບໍ່ໝົດ ທ່ານກໍ່ບໍ່ສາມາດຂ້າມຊາຍແດນໄປຫາປະເທດອື່ນອີກໄດ້.ເພາະສະນັ້ນໜີ້ສິນຂອງໂລກນີ້ແມ່ນລວມທັງສິ່ງຕ່າງໆຕັ້ງແຕ່ອາດິດຈົນເຖິງປັດຈຸບັນແລະອາດລວມທັງໃນວັນຂ້າງໜ້າຫຼືອານາຄົດຂອງຊີວິດຂອງກາຍເນື້ອເຮົານີ້ດ້ວຍ.ສິ່ງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະຊະສາງຫຼືຊົດໃຊ້ໃຫ້ໝົດ.ເໝືອນກັນກັບເຮົາຜ່ານດ່ານພາສີອາກອນນັ້ນແຫຼະ.ກ່ອນທີ່ເຮົາສາມາດຂຶ້ນໄປຍັງໂລກທີ່ເໜືອຂຶ້ນໄປແຕ່ໃນເວລາທີ່ເຮົາຢູ່ໃນໂລກທີສອງນີ້,ເຮົາກໍ່ຕ້ອງເລີ່ມທຳງານແລ້ວ,ຕ້ອງຈັດການກັບກຳ(ກັມ)ໃນຊາດທີ່ຜ່ານມາແລະທັງໃນຊາດປະຈຸບັນທີ່ຍັງຄ້າງຢູ່.ເພາະຖ້າບໍ່ມີກຳ(ກັມ)ໃນອະດີດເຮົາກໍ່ບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ໄດ້.

ອາຈານມີຢູ່ສອງປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.ປະເພດທີ່ນຶ່ງແມ່ນບໍ່ມີກຳແຕ່ຍົມເອົາກຳຂອງຜູ້ອື່ນເພື່ອທີ່ຈະ

ລົງມາ.ອາຈານປະເພດທີ່ສອງກໍ່ເໝືອນກັນກັບພວກເຮົາເປັນມະນຸດທຳມະດາແຕ່ມີກຳທີ່ສະອາດທີ່ສຸດເພາະສະນັ້ນໃຜກໍ່ສາມາດເປັນອາຈານໃນອະນາຄົດໄດ້.ບາງຄັ້ງຜູ້ເປັນອາຈານຈະລົງມາຈາກໂລກໃນລະດັບສູງໂດຍຍົມກຳຂອງຜູ້ອື່ນມາ.ຟັງແລ້ວທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດເລື້ອງການຍົມກຳລົງມານັ້ນແຫລະ?(ອາຈານຫົວຂຶ້ນ)ມັນເປັນໄປໄດ້.ມັນເປັນໄປໄດ້.

ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ:ກ່ອນທ່ານຈະລົງມາບ່ອນນີ້ທ່ານກໍ່ເຄີຍໄດ້ຢູ່ບ່ອນນີ້ມາກ່ອນແລ້ວແມ່ນບໍ່?ແລະທ່ານກໍ່ເຄີຍໃຫ້ແລະໄດ້ຮັບສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຈາກໃຜຕໍ່ໃຜມາແລ້ວຢ່າງນັບບໍ່ຖວ້ນຕໍ່ມາຫລາຍຊາດຫລາຍຮ້ອຍປີແລ້ວແລະຫລັງຈາກນັ້ນທ່ານກໍ່ກັບໄປສະຫວັນຄົນຫລືບ່ອນທີ່ພັກພາສາໄສເກົ່າ.ຊຶ່ງຢູ່ຫ່າງໄກທີ່ສຸດຢູ່ໃນລະດັບຊັ້ນທີ່ຕ່າງອອກໄປຢ່າງໜ້ອຍກໍ່ຢູ່ໃນລະດັບຊັ້ນທີ່ຫ້າ.ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນຈະເປັນບ້ານຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນລະດັບຊັ້ນທີ່ເອີ້ນວ່າອາຈານ.ແຕ່ເໝືອນລະດັບຊັ້ນທີ່ຫ້າກໍ່ຍັງມີລະດັບຊັ້ນອື່ນໆອີກຫລາຍ.

ບາດນີ້,ຖ້າເຮົາຢາກກັບມາໃໝ່ອີກເນື່ອງຈາກວ່າເຮົາມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ສັບພະສັດທັງຫລາຍຫຼືວ່າໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ບາງຢ່າງຈາກພຣະບິດາ,ເຊັ່ນຕົວຢ່າງແບບນັ້ນແຫລະ:ແລ້ວເຮົາກໍ່ຈະລົງມາແລະເນື່ອງຈາກວ່າເຮົາມີບຸນສຳພັນກັບບຸກຄົນໃນອາດິດຊາດເຮົາກໍ່ສາມາດຍົມເອົາກຳຂອງເຂົາ ກໍ່ພຽງແຕ່ຕິດໜີ້ເຂົາລ້າໆ ບໍ່ມີຫຍັງອື່ນອີກ. ບໍ່ມີແນວດີເລີຍ ໃນໝູ່ມວນມະນຸດນອກຈາກຄວາມເປັນໜີ້ ເຮົາສາມາດ ຍົມໜີ້ມາແລ້ວ ເຮົາກໍ່ຈ່າຍຄືນໄປ ການໃຊ້ໜີ້ກໍ່ແມ່ນການຊົດໃຊ້ດ້ວຍພະລັງທາງຈິດຄອ່ຍຈ່າຍໄປແບບຊ້າໆຈົນກວ່າເຮົາຈະເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ວຽກງານເທິງໂລກໜ່ວຍນີ້ອາຈານແບບນີ້ກໍ່ເປັນແບບນຶ່ງຍັງມີອີກແບບນຶ່ງຊຶ່ງມາຈາກໂລກນີ້ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ບຳເພັນປະຕິບັດທຳເຂົາເຈົ້າກໍ່ກາຍເປັນອາຈານໄດ້ທັນທີໂດຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກໜ່ວຍນີ້ເໝືອນກັບນັກສຶກສາຮຽນຈົບການສຶກສານັ້ນເອງ.

ເພາະສະນັ້ນ,ໃນມະຫາວິທະຍາໄລເຮົາກໍ່ມີສາດສະດາຈານ ແລະນັກສຶກສາ ຕໍ່ມານັກສຶກສາກໍ່ຮຽນຈົບແລະກາຍ ມາເປັນສາດສະດາຈານໄດ້ໃນພາຍຫລັງ ຈຶ່ງມີທັງຜູ້ເປັນສາດສະດາຈານມາດົນນານແລ້ວ ແລະກໍ່ມີຜູ້ຫາກໍ່ເປັນ ສາດສະດາຈານ ໃນທຳນອງດຽວກັນຜູ້ທີ່ເປັນອາຈານ ມັນກໍ່ມີລັກສະນະແບບນີ້ແຫຼະ.

ບາດນີ້,ຖ້າເຮົາຈະໄປຕໍ່ໂລກທີ່ສາມເຮົາກໍ່ຕ້ອງສະອາດໝົດຈິດບໍ່ມີກຳຕິກຄ້າງຫລືເຫຼືອຢູ່ແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍດຽວ.ກຳທີ່ຄືກົດທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ“ຫວ່ານພິດສະໜິດໃດກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນສະນິດນັ້ນ”ມັນກໍ່ເໝືອນກັນກັບເຮົາປຸກແກ່ນໝາກກ້ຽງຜົນທີ່ເຮົາຈະໄດ້ຮັບກໍ່ແມ່ນໝາກກ້ຽງ,ຫຼືຖ້າເຮົາປຸກກົກໝາກແອບໂປຜົນທີ່ໄດ້ຮັບກໍ່ແມ່ນໝາກແອບໂປ.ນີ້ແຫຼະຄື,ສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ“ກຳ”ມັນເປັນພາສາສັນສະກຣິດ.ຊຶ່ງໝາຍເຖິງສາເຫດແລະການຊົດໃຊ້ການກະທຳຄືນທີ່ຜ່ານມາ.ຢູ່ໃນຄຳພີໂບໂບບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງກຳແຕ່ເວົ້າວ່າ:”ຫວ່ານພິດແນວໃດກໍ່ຈະໄດ້ຜົນແນວນັ້ນ” ຊຶ່ງກໍ່ຄືເລື່ອງດຽວກັນ.

ຄຳພີໂບໂບເປັນຄຳສອນແບບຫຍິ່ງຂອງອາຈານທ່ານໜຶ່ງ ແລະຊີວິດຂອງອາຈານທ່ານນັ້ນກໍ່ສັ້ນດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ,ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມີຄຳອະທິບາຍຫຼາຍໃນຄຳພີໂບໂບແລະໃນຄຳພີໂບໂບຫຼາຍຕອນກໍ່ຖືກຕັດທອນປ່ຽນແປງເພື່ອໃຫ້ກົງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ນຳໃນສະໄໝນັ້ນ.ຊຶ່ງບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ລິນໃຈເລື່ອງທາງຈິດວິນຍານພວກທ່ານກໍ່ຮູ້ແລ້ວວ່າຈະເປັນເລື່ອງຫຍັງກໍ່ຕາມກໍ່ມີຄົນຊື່ຄົນຂາຍມີນາຍໜ້າທຸກເລື່ອງເລີຍມີນາຍໜ້າຢູ່ໃນທຸກທີ່ທຸກມູມຂອງຊີວິດເຕັມໄປໝົດ.ແຕ່ສຳລັບຄຳພີໂບໂບທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນເຮົາຮູ້ດີວ່າມັນແຕກຕ່າງຈາກທີ່ເຮົາເຫັນຢູ່ໜ້ອຍໜຶ່ງຍາວກ່ວາໜ້ອຍໜຶ່ງມີຄວາມຖືກຕ້ອງກ່ວາແນວໃດກໍ່ດີເນື່ອງຈາກເຮົາບໍ່ສາມາດພິສູດໄດ້ຫຼາຍກ່ວາກັບເລື່ອງນີ້ເຮົາຈະບໍ່ເວົ້າເຖິງເລື່ອງນີ້ເຮົາຈະບໍ່ເວົ້າເຖິງເລື່ອງນີ້ບໍ່ດີໜຶ່ງຄົນຈະເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາດູໝິ່ນສາດສະໜາກໍ່

ເປັນໄດ້ ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາສາມາດຈະເວົ້າໄດ້ກໍ່ສະເພາະແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮົາສາມາດພິສູດໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

ຖ້າແນວນັ້ນ ພວກທ່ານກໍ່ອາດຈະຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:”ທ່ານເວົ້າເຖິງເລື່ອງຂອງໂລກທີ່ສອງ, ສາມ, ສີ່ແລ້ວທ່ານສາມາດພິສູດໄດ້ແນວໃດ?”ໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດພິສູດໄດ້. ຖ້າທ່ານເດີນທາງຮ່ວມໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າເດີນໄປຕາມທາງດຽວກັນທ່ານກໍ່ຈະເຫັນສິ່ງດຽວກັນແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ເດີນຮ່ວມໄປທາງດຽວກັນຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ສາມາດພິສູດໃຫ້ທ່ານເຫັນໄດ້ນັ້ນມັນເປັນສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ, ແທ້ໆ. ເພາະສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ້າເວົ້າເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ ເພາະ ມັນມີສິ່ງທີ່ພິສູດໄດ້ ພວກເຮົາມີຂໍ້ພິສູດຈາກລູກສິດ ຫລາຍແສນຄົນທີ່ຢູ່ທົ່ວທຸກມຸມໂລກ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງກ້າເວົ້າ ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້. ແຕ່ທ່ານຕ້ອງເດີນທາງຮ່ວມໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານຕ້ອງເດີນ, ຖ້າທ່ານບໍ່ເຮັດແບບນັ້ນທ່ານກໍ່ຈະມາເວົ້າບໍ່ໄດ້ວ່າ “ ຂໍໃຫ້ທ່ານຊ່ວຍ “ ເດີນໄປແທນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແລ້ວມາເລົ່າໃຫ້ຟັງ ທັງເຮັດໃຫ້ເຫັນ ທຸກສິ່ງ ທຸກຢ່າງອີກ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດແບບນັ້ນໄດ້.

ຍົກຕົວຢ່າງ: ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດບໍ່ໄດ້ມາຢູ່ໃນຫວຽດນາມ, ບໍ່ວ່າທ່ານຈະເລົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງກ່ຽວກັບຫວຽດນາມຫລາຍເທົ່າໃດກໍ່ຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບປະສົບການໃນຫວຽດນາມໄດ້ແມ່ນບໍ່? ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເດີນທາງໄປພ້ອມໆກັນກັບຄົນນຳທາງທີ່ມີປະສົບການ. ຂ້າພະເຈົ້າມີລູກສິດບາງຄົນໃນຫວຽດນາມ ຊຶ່ງມີເຊື້ອຊາດຕ່າງໆກັນ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີປະສົບການແລ້ວ ດັ່ງເຊັ່ນປະສົບການ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າໄປໃຫ້ທ່ານຟັງຫວ່າງນຶ່ງນີ້ ບາງຄົນກໍ່ມີພຽງບາງສ່ວນ ບາງຄົນກໍ່ໄດ້ຮັບສົມບູນຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

ບາດນີ້, ຫລັງຈາກໂລກທີ່ສາມແລ້ວ ສິ່ງທີ່ໄດ້ເລົ່າມານີ້ບໍ່ແມ່ນໄດ້ເວົ້າໄປໝົດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເທື່ອ ມັນເປັນພຽງແຕ່ບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ ມັນກໍ່ເປັນພຽງແຕ່ເລື່ອງນິທານການເດີນທາງເທົ່ານັ້ນແຫລະ ເອົາສິ່ງລະເລັກລະນ້ອຍມາເວົ້າໃຫ້ຟັງບໍ່ມີລາຍລະອຽດມາກມາຍກ່າຍກອງແມ່ນແຕ່ເວລາທີ່ເຮົາອ່ານໜັງສືກ່ຽວກັບປະເທດໃດ ປະເທດນຶ່ງມັນກໍ່ບໍ່ແມ່ນປະເທດນັ້ນແທ້ໆ ແມ່ນບໍ່? ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາຍັງມີໜັງສືກ່ຽວກັບການເດີນທາງຢ່າງຫລວງຫລາຍກ່ຽວກັບປະເທດຕ່າງໆ ໃນໂລກ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກໍ່ຍັງຢາກໄປບ່ອນນັ້ນ ດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ ແມ່ນບໍ່? ພວກເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບປະເທດສະເປນ, ເທເນຣີ, ແລະກາຣິສ ແຕ່ກໍ່ເປັນພຽງການເບິ່ງຈາກຮູບເງົາຫລືອ່ານ ຈາກໜັງສືເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄປບ່ອນນັ້ນ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ພົບກັບປະສົບການຕົວຈິງແລະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກກັບການຢູ່ບ່ອນນັ້ນແທ້ໆກັບທັງອາຫານທີ່ເຂົ້າເຈົ້າມອບໃຫ້ທີ່ມີລົດແຊບນິວໄດ້ສຳຜັດກັບນ້ຳທະເລແລະອາກາດທີ່ສົດໄສ ຜູ້ຄົນທີ່ເປັນມິດແລະບັນຍາກາດຕ່າງໆທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບປະສົບການນີ້ໄດ້ຈາກການອ່ານໜັງສື.

ດັ່ງນັ້ນ, ແນວໃດກໍ່ຕາມ ສົມມຸດວ່າພວກທ່ານໄດ້ຜ່ານໂລກທີ່ສາມໄປແລ້ວ ຈະໄປໃສຕໍ່ລະ? ແນ່ນອນ ທ່ານກໍ່ຕ້ອງໄປລະດັບຊັ້ນທີ່ສູງຂຶ້ນຄືລະດັບທີ່ສີ່ໂລກລະດັບທີ່ສີ່ນີ້ມີຄວາມມະຫັດສະຈັນພັນຢ່າງແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດໃຊ້ພາສາທຳມະດາໆມາບັນຍາຍໃຫ້ຄົນທີ່ວ່າໄປຟັງໄດ້ເພາະຍ້ານວ່າມັນຈະລ່ວງເກີນຜູ້ເປັນໃຫຍ່ຂອງໂລກແຫ່ງນັ້ນໄດ້ເພາະໂລກລະດັບທີ່ສີ່ມີຄວາມສວຍງາມແທ້ໆເຖິງແມ່ນວ່າມີບາງສ່ວນຈະມີຄວາມມົດມົດຫລາຍກໍ່ຕາມມັນມິດຮ້າຍກວ່າເວລາໄຟດັບຢູ່ໃນກາງເມືອງນິວຢອກເສຍອີກ. ພວກທ່ານເຄີຍພົບຫຼືບໍ່? ຊຶ່ງເມືອງທັງເມືອງຕົກຢູ່ໃນຄວາມມົດແມ່ນແລ້ວມັນມິດກ່ວານັ້ນອີກ! ກ່ອນຈະໄປເຖິງແສງສະຫວ່າງມັນຈະເປັນຄວາມມົດມົດມັນປຽບເໝືອນເມືອງຕ້ອງຫ້າມ. ກ່ອນເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັນແທ້ຈິງ, ເຮົາ

ຈະຢຸດຢູ່ບ່ອນນັ້ນແຫລະ. ແຕ່ຖ້າເຮົາມີອາຈານຊຶ່ງເປັນອາຈານທີ່ເຄີຍມີປະສົບການມາແລ້ວ ທ່ານກໍ່ສາມາດ ຜ່ານໄປໄດ້, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຮົາກໍ່ ບໍ່ສາມາດຫາທຶນທາງພົບໄດ້ເລີຍ ຢູ່ໃນໂລກແບບນັ້ນ.

ເມື່ອເວລາທີ່ເຮົາຜ່ານລະດັບຊັ້ນຕ່າງໆ ຂຶ້ນໄປເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຈະມີຄວາມປ່ຽນແປງທາງດ້ານຈິດໃຈເທົ່າ ນັ້ນທາງດ້ານຮ່າງກາຍແລະເນື້ອໜັງກໍ່ຈະມີການປ່ຽນແປງໄປດ້ວຍລວມທັງສະຕິປັນຍາແລະສິ່ງອື່ນໆ ອີກຫລາຍ ຢ່າງໃນຊີວິດເຮົາ, ເຮົາຈະເບິ່ງຊີວິດດ້ວຍທັດສະນະຄະຕິທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ, ເຮົາຈະດຳເນີນຊີວິດຕ່າງໄປ, ວິທີ ເຮັດວຽກກໍ່ຈະຕ່າງໄປ, ແມ່ນແຕ່ວຽກງານຂອງເຮົາທີ່ເຮັດຢູ່ທຸກໆວັນກໍ່ຈະມີຄວາມໝາຍຕ່າງໄປຈາກເດີມເຮົາຈະ ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງ ເຮົາຈຶ່ງເຮັດວຽກງານ ແບບນີ້ ແລະເປັນຫຍັງ ເຮົາຈຶ່ງເຮັດວຽກງານອາຊີບນີ້ ເປັນຫຍັງເຮົາ ຈຶ່ງຄວນປ່ຽນວຽກເຮັດເຮົາຈະເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາຈະບໍ່ກະວົນກະວາຍຫລືຮ້ອນໃຈ ແມ່ນລະ! ແຕ່ເຮົາຈະລໍຄອຍໄປຢ່າງລຽບງ່າຍທັງມີຄວາມອິດທິນ, ເພື່ອໃຫ້ພາລະກິດຂອງເຮົາຢູ່ເທິງໂລກໜ່ວຍນີ້ ສຳເລັດເສັດສິ້ນລົງ. ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາຈະໄປບ່ອນໃດຕໍ່. ເຮົາຮູ້ສຶກຕໍ່ສິ່ງເລົ່ານີ້ໃນຂະນະທີ່ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່. ສະພາບແບບນີ້ແຫລະທີ່ເອີ້ນວ່າ: “ຕາຍໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່” ແມ່ນ! ແມ່ນ! ແລະຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ, ພວກທ່ານບາງຄົນເຄີຍໄດ້ຍິນສິ່ງຕ່າງໆ ທຳນອງນີ້ມາກ່ອນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າມີອາຈານທ່ານອື່ນໆ ເວົ້າຕ່າງ ໄປຈາກນີ້ຫຼືບໍ່? (ອາຈານຫົວຂຶ້ນ) ເວັ້ນເສີຍແຕ່ວ່າເຮົາໄດ້ຮັບປະສົບການຂອງຄວາມສຸກຢ່າງທີ່ແທ້ຈິງຈາກພາຍ ໃນ.

ແມ່ນໃຜຈະສາມາດອະທິບາຍກ່ຽວກັບລົດເບັນຕ່າງກັນໄດ້ສຳລັບຄົນທີ່ມີລົດເບັນເຂົາເຈົ້າກໍ່ຈະອະທິ ບາຍແນວດຽວກັນນັ້ນແຫລະ. ແຕ່ວ່າອັນນັ້ນມັນກໍ່ຍັງບໍ່ແມ່ນລົດເບັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າໃຫ້ ພວກທ່ານຟັງເປັນພາສາທຳມະດາໆ ແຕ່ວ່າເລື່ອງນີ້ມັນບໍ່ແມ່ນທຳມະດາແລະມັນເປັນເລື່ອງທີ່ເຮົາຄວນມີປະສົບ ການໂດຍເຮົາເອງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈແລະມີຜູ້ນຳທາງ. ເຮັດແບບນັ້ນຈຶ່ງຈະປອດໄພກວ່າເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີໄອ ກາດໜຶ່ງໃນລ້ານທີ່ເຮົາສາມາດບຳເພັນຈົນສຳເລັດບັນລຸໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງແຕ່ມັນກໍ່ມີອັນຕະລາຍມີການສ່ຽງແລະ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບກໍ່ບໍ່ມີຫຼັກປະກັນທີ່ແນ່ນອນລວມທັງບໍ່ປອດໄພອີກດ້ວຍ.

ມີບາງຄົນໃນອະດີດເຊັ່ນ: ສະວີເດັນບອກ (Swedenborg) ຊຶ່ງສາມາດທຳສຳເລັດດ້ວຍຕົນເອງແລະອີກ ທ່ານໜຶ່ງແມ່ນເກີດຈິຟ (Gurdjieff) ຊຶ່ງຄາດວ່າເຂົາທຳສຳເລັດດ້ວຍຕົນເອງຕະຫຼອດພຽງເສັ້ນທາງຄົນດຽວແຕ່ວ່ າພຽງໄດ້ອ່ານກ່ຽວກັບຄົນພວກນີ້ຜົນງານຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນບໍ່ມີເລີຍທີ່ຈະປາສະຈາກອຸປະສັກແລະອັນຕະລາຍ ຕ່າງໆ ແລະກໍ່ບໍ່ແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປເຖິງລະດັບຊັ້ນສູງສຸດໄດ້ທຸກຄົນ.

ເອີ! ບາດນີ້, ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານກໍ່ຈະຂຶ້ນໄປໃນລະດັບຊັ້ນທີ່ສູງຂຶ້ນໄປອີກ. ຫຼັງຈາກຊັ້ນທີ່ສື່ທ່ານກໍ່ຈະຂຶ້ນໄປ ລະດັບສູງກວ່າຊຶ່ງເປັນບ້ານບັນດາມະຫາອາຈານຊຶ່ງກໍ່ຄືລະດັບຊັ້ນທີ່ທຳອາຈານທຸກທ່ານລົງມາຈາກລະດັບຊັ້ນ ນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າລະດັບຊັ້ນຂອງບາງທ່ານຈະຢູ່ສູງກວ່າລະດັບຊັ້ນທີ່ທຳ, ພວກທ່ານເລົ່ານັ້ນກໍ່ຍັງອາໄສຢູ່ລະດັບ ຊັ້ນນີ້. ມັນເປັນທີ່ຢູ່ຂອງບັນດາອາຈານ. ແລະເໜືອຂຶ້ນໄປອີກນັ້ນແມ່ນລະດັບຊັ້ນຂອງເທບພະເຈົ້າທີ່ມີຢູ່ຫຼາຍຮູບ ຮ່າງໜ້າຕາຊຶ່ງເປັນການຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານວ່າຈະທຳໃຫ້ທ່ານສັບສົນເພາະສະນັ້ນເອົາໄວ້ໂອກາດ ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າຈະເລົ່າໃຫ້ທ່ານຟັງອີກຫຼືວ່າບາງທີຫຼັງຈາກສິດເອົາວິຊາແລ້ວກໍ່ໄດ້. ເມື່ອທ່ານຕຽມຕົວພ້ອມຂຶ້ນຫຼາ ຍກວ່າເກົ່າ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະເລົ່າໃຫ້ທ່ານຟັງມີບາງສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນກ່ຽວກັບການນຶກຄິດຂອງທ່ານ, ບາງຄັ້ງ ຄວາມນຶກຄິດນັ້ນໄດ້ສ້າງຄວາມນຶກຄິດທີ່ຜິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

ທ່ານອາຈານຕອບຄໍາຖາມ

ຫລັງການບັນຍາຍ

ຖ: ທ່ານໄດ້ເວົ້າຜ່ານມາຫວ່າງໜຶ່ງມື້ວ່າຜູ້ທີ່ເປັນອາຈານສາມາດຍົມກຳຂອງຄົນອື່ນໄດ້ໃນກໍລະນີແບບນີ້ ກຳຈະຖືກລົບອອກໄປຈາກບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່? ແລ້ວຜົນຕາມມາສຳລັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນແນວໃດ?

ອ: ອາຈານສາມາດລົບກຳຂອງໃຜກໍ່ໄດ້ຖ້າເປັນສິ່ງທີ່ອາຈານນັ້ນເລືອກຈະເຮັດແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວ ລູກສິດແຕ່ລະຄົນ ໃນເວລາທີ່ໄດ້ຮັບການສິດເອົາວິຊາ ກຳທັງໝົດໃນອະດີດກໍ່ຈະຕ້ອງຖືກລົບອອກໄປໝົດ ຂ້າພະເຈົ້າປະໃຫ້ມັນເຫຼືອໄວ້ພຽງແຕ່ກຳໃນປະຈຸບັນເທົ່ານັ້ນ, ແລ້ວເຮົາກໍ່ສາມາດດຳລົງຊີວິດຕໍ່ໄປໄດ້ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວເຮົາກໍ່ຈະຕາຍທັນທີຖ້າບໍ່ມີກຳເຮົາກໍ່ບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນອາຈານແມ່ນລົບລ້າງກຳທີ່ ເຮົາໄດ້ສະສົມໄວ້ເທົ່ານັ້ນ(ກຳໃນອະດີດຊາດທີ່ຜ່ານມາ)ແລ້ວບຸກຄົນນັ້ນກໍ່ຈະເປັນຄົນສະອາດແລະເຫຼືອກຳປະ ໄວ້ໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວພຽງເລັກນ້ອຍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວດຳເນີນຊີວິດຕໍ່ໄປໄດ້. ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຂົາຈະຕ້ອງໄດ້ ເຮັດໃນຊາດນີ້ແລະຫຼັງຈາກຊາດນີ້ແລ້ວກໍ່ຈົບສິ້ນກັນບໍ່ເຫຼືອຫຍັງ ນັ້ນແຫລະເຂົາຈຶ່ງສາມາດໄປໄດ້. ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວເຂົາຈະໄປໄດ້ແນວໃດ? ເຖິງແມ່ນວ່າຊາດນີ້ ເຂົາຈະເປັນຄົນສະອາດ ສະອາດຊຳໃດ? ແລ້ວຊາດກ່ອນ ຫຼືຊາດ ທີ່ຜ່ານມາເດ! ທ່ານເຂົ້າ ໃຈບໍ່?

ຖ: ເປົ້າໝາຍຂອງການບຳເພັນຂອງທ່ານແມ່ນຫຍັງ?

ອ: ເປົ້າໝາຍແມ່ນຫຍັງເບາະ? ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ບອກທ່ານເທື່ອເບາະ? ກໍ່ເພື່ອເດີນທາງໄປເໝືອໂລກນີ້ ເພື່ອກັບໄປ ສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຮູ້ເຖິງປັນຍາຂອງທ່ານເອງ ແລະກໍ່ເປັນຄົນດີຂຶ້ນໃນຊາດນີ້ອີກດວ້ຍ.

ຖ: ກຳນີ້ມີຢູ່ທຸກອານາຈັກເລີຍແມ່ນບໍ່?

ອ: ເອີ! ບໍ່ແມ່ນທຸກອານາຈັກດອກ! ມີຮອດແຕ່ຂັ້ນທີ່ສອງ ເພາະວ່າຄວາມຄິດຂອງເຮົາ, ສະໝອງ ຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງປຽບເໝືອນ ຄອມພິວເຕີນີ້ແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນທີ່ສອງນີ້ ເມື່ອເຮົາລົງມາ ຈາກລະດັບຂັ້ນ ທີ່ສູງ ເພື່ອລົງມາຫາລະດັບຂັ້ນ ທາງກາຍນີ້ນັ້ນກໍ່ເພື່ອມາເຮັດວຽກບາງຢ່າງແມ່ນບໍ່! ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ແມ່ນແຕ່ຜູ້ ເປັນອາຈານທີ່ມາຈາກຂັ້ນທີ່ຫ້າເພື່ອລົງມາໂລກໜ່ວຍນີ້ທ່ານກໍ່ຍັງຜ່ານໂລກຂັ້ນທີ່ສອງນີ້ແລ້ວຍິບເອົາຄອມພິວ ເຕີຕິດຕົວລົງມາພອ້ມ ເພື່ອຈະໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂລກນີ້ ມັນກໍ່ເໝືອນກັບນັກດຳນຳ ທ່ານຮູ້ແມ່ນບໍ່! ຜູ້ທີ່ດຳລົງ ໄປໃນນ້ຳທະເລ ລາວຈະຕ້ອງໄດ້ກະຕຽມໃສ່ໜ້າກາກ ຕຽມຖັງອອກຊີເຈນແລະສິ່ງອື່ນອີກ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຕົນ ຕົວລາວຈະເບິ່ງບໍ່ເປັນຕາຕະລຶກ ແຕ່ວ່າເວລາລາວນຸ່ງເຄື່ອງດຳນຳ ໃສ່ໜ້າກາກ ເປັຖັງ ອອກຊີເຈນ ລາວກໍ່ ເບິ່ງຄ້າຍຄືກັນກັບກົບ ແມ່ນບໍ່? ເຮົາກໍ່ເປັນ ເໝືອນແບບນັ້ນລາງເທື່ອ ຍອ້ນຄອມພິວເຕີ ແລະບາງອຸປະກອນ ທາງກາຍນີ້ແຫລະ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ແລ້ວ ເຮົາກໍ່ຈະສວຍ ງາມຢ່າງສົມບູນແບບ ເຖິງແມ່ນວ່າຕອນນີ້ ທ່ານຄິດວ່າ

ທ່ານສວຍງາມຢູ່ ແຕ່ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ທ່ານຂີ້ລ້າຍ ກ່ວາ...ຖ້າທຽບໃສ່ຕົວຈິງຂອງທ່ານແລ້ວ. ເພື່ອຈະໄດ້ດຳລົງໄປເລີກຈົນເຖິງໂລກໜ່ວຍນີ້ ເພື່ອເຮັດວຽກ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຮົາກັບຂຶ້ນມາຜ່ານໂລກຊັ້ນທີ່ສອງເພື່ອຂຶ້ນໄປຊັ້ນໃນລະດັບສູງອື່ນໆ ເຮົາກໍ່ຕ້ອງໄດ້ປະອຸປະກອນຄອມພິວເຕີຂອງເຮົາໄວ້ຊັ້ນທີ່ສອງນັ້ນ, ເພາະພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນນຳເອົາມັນຂຶ້ນໄປອີກແລ້ວ. ມັນກໍ່ຄືເມື່ອເວລານັກດຳນຳຂຶ້ນມາຮອດຝັ່ງແລ້ວລາວກໍ່ປະເຄື່ອງອຸປະກອນທີ່ລາວໃຊ້ດຳນຳນັ້ນອອກຈາກໂຕຂອງລາວ ຊຶ່ງມີທັງບັງອີກຊີເຈນ ໜ້າກາກ ແລະອຸປະກອນອື່ນໆ ແລ້ວລາວກໍ່ຈະເບິ່ງເໝືອນເດີມຄືເກົ່າ ແມ່ນບໍ່? ໂອເຄ!

ຖ: ທ່ານອາຈານ, ທ່ານອາຈານໄດ້ເວົ້າວ່າ ຮອດຂອບສຸດຂອງໂລກທີ່ສອງ ກ່ອນທີ່ ທ່ານຈະຂຶ້ນໄປ ທ່ານຖິ້ມກຳ(ກັມ)ທັງໝົດໄວ້ເບື້ອງໜ້າໜ້າວ່າທ່ານຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂຫລືຊຳລະລ້າງກຳ(ກັມ)ທັງໝົດຂອງທ່ານທີ່ເວົ້ານີ້. ແມ່ນໝາຍເຖິງ ກຳທັງໝົດໃນອາດິດຊາດຕ່າງໆ ຊຶ່ງຕິດຕົວທ່ານມາໃນຊາດນີ້ດ້ວຍແມ່ນບໍ່?

ອ: ແມ່ນແລ້ວ, ເພາະວ່າບໍ່ມີຄອມພິວເຕີທີ່ຈະບັນທຶກສິ່ງຕ່າງໆ ແລ້ວ. ພວກເຮົາມີກຳເພາະພວກເຮົາມີຄອມພິວເຕີນີ້. ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ ຊຶ່ງມີຄວາມຫມາຍສຳລັບໃຊ້ບັນທຶກປະສົບການທຸກຢ່າງໃນໂລກແຫ່ງວັດຖຸນີ້ ນັ້ນແຫລະ. ດວ້ຍເຫດນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງມີກຳບໍ່ວ່າດີຫລືຮ້າຍ ເຮົາກໍ່ບັນທຶກມັນໄວ້ໝົດ. ອັນນັ້ນແຫລະ ທີ່ເຮົາເອີ້ນວ່າກຳ. ກຳແມ່ນຫຍັງ? ມັນກໍ່ເປັນພຽງປະສົບການ ຂອງການປະພຶດດີ ຫລືຮ້າຍນັ້ນເອງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຮົາ. ການຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການອັນຫລາຍໆຊາດຂອງເຮົາແລະເນື່ອງຈາກເຮົາມີສິ່ງທີ່ເພິ່ນເອີ້ນວ່າ“ສະຕິ” ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາຄວນ ເປັນຄົນດີແຕ່ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍ່ກະທຳສິ່ງທີ່ບໍ່ດີດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເອີ້ນສິ່ງນີ້ວ່າ “ກຳ” ແລະສິ່ງທີ່ບໍ່ດີນີ້ມັນຈະເຕັງທັບເຮົາລົງເໝືອນຂີ້ເຫຼືອງທີ່ເນົ່າເໝັນທີ່ມີປະລິມານຫລາຍຂຶ້ນຕາມກິດຂອງແຮງໂນ້ມທ່ວງຂອງໂລກມັນຈະດຶງເຮົາລົງ ແລະຈະທຳໃຫ້ຍາກລຳບາກຍິ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອທີ່ຈະໄຕ່ພູເຂົາປົນຂຶ້ນ ໄປໃໝ່. ເນື່ອງຈາກວ່າລະບຽບທາງດ້ານສິນລະທຳ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກນີ້ກິດເກນ, ວັດທະນະທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີ, ຄວາມຊົນເຄີຍຕ່າງໆນາໆ ໃນຊາດຕ່າງໆ ໄດ້ຜູກມັດເຮົາໃຫ້ຕິດຢູ່ກັບແນວຄິດ ເລື້ອງດີ ເລື້ອງຊົ່ວ, ທັງການກະທຳຜິດແລະຄວາມບໍ່ລິສຸດຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຮົາເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນໃນໂລກນີ້ ເຮົາກໍ່ມີປະສົບການທັງເລື້ອງດີແລະ ເລື້ອງຊົ່ວທັງຄວາມຜິດ, ແລະຄວາມບໍ່ລິສຸດ, ຕາມວັດທະນະທຳ, ຄວາມຊົນເຄີຍ ແລະກິດຫມາຍ ຂອງຊາດນັ້ນໆ ແລະມັນກໍ່ກັບກາຍ ມາເປັນ ຄວາມຊົນເຄີຍທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາຕ້ອງຄິດໄປຕາມວິຖີທາງແນວນັ້ນ ຖ້າເຮົາເຮັດແບບນີ້ເຮົາກໍ່ຕ້ອງຜິດ ຖ້າເຮົາເຮັດແບບ ນັ້ນເຮົາກໍ່ເປັນຄົນບໍ່ດີ ແລະນີ້ແຫລະທີ່ມັນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ບ່ອນນີ້. ອັນນີ້ແຫລະທີ່ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາຕ້ອງກັບມາວຽນວາຍຕາຍເກີດ ແລະຍຶດໂຕເຮົາໄວ້ກັບໂລກແຫ່ງເນື້ອໜັງນີ້ ຫລືອາດເປັນໂລກທີ່ສູງກວ່າໜ້ອຍໜຶ່ງແຕ່ວ່າຍິ່ງບໍ່ທັນສູງພຽງພໍ ພວກເຮົາຍັງບໍ່, ບໍ່ທັນມີອິດສະລະ ພວກເຮົາຍັງບໍ່ເປົາພໍທີ່ຈະລອຍຢູ່ເໝືອຂຶ້ນໄປກໍ່ຍ້ອນຄວາມຄິດທັງຫລາຍເຫລົ່ານີ້ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ມີຢູ່ແຕ່ເດີມ.

ຖ: ມັນໄດ້ຖືກກຳນົດລ່ວງໜ້າບໍ່!..ວ່າເຮົາຈະໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງລະດັບໃດລະດັບໜຶ່ງໃນແຕ່ລະຊາດທີ່ເຮົາເກີດມາ?

ອ: ບໍ່! ພວກເຮົາມີອິດສະລະເສລີ ທີ່ຈະກ້າວເດີນຊຳລົງ ຫລືວ່າໄວຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ລົດຂອງທ່ານ, ທ່ານໃສ່ນຳ້ມັນລົງໄປໜຶ່ງຮອ້ຍລົດ. ແຕ່ວ່າທ່ານ ເອງສາມາດຂັບໄວຂຶ້ນໃນຈຳນວນນຳ້ມັນດັ່ງກ່າວ, ແລະໄປເຖິງທີ່ໝາຍໄວຂຶ້ນ ຫລືທ່ານຈະຂັບຊຳລົງ, ມັນຂຶ້ນກັບທ່ານ.

ຖ: ຄືຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ ຢາກຖາມທ່ານວ່າ..ເທວະດາ ນາງຟ້ານັ້ນຢູ່ໃນລະດັບຊັ້ນໃດ?

ອ: ພວກເຂົາຢູ່ໃນລະດັບຊັ້ນໃດເບາະ? ໂອ! ມັນກໍ່ຂຶ້ນກັບພວກເຂົາແມ່ນເທວະດາແບບໃດ?

ຖ: ເທວະດາອາລັກຮັກສານີ້ແຫລະ.

ອ: ໂອ! ພວກເທວະດາອາລັກ ພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນສາມາດຂຶ້ນໄປຮອດແຕ່ລະດັບຊັ້ນສອງ ພວກເທວະດາແມ່ນເປັນລອງ ມະນຸດເຮົາ ມີປາລະມີໜ້ອຍກວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນມີໜ້າທີ່ຮັບໃຊ້ເຮົາ.

ຖ: ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຂຶ້ນໄປເໝືອນນັ້ນແດ່ເບາະ?

ອ: ບໍ່! ນອກຈາກແຕ່ເສັຍວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ກັບລົງມາເກີດເປັນມະນຸດເທົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາແມ່ນອິດສາມະນຸດຫລາຍ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນມະນຸດ ພວກເຮົາມີຂໍ້ສະດວກທຸກຢ່າງ ເພື່ອຈະເປັນ ນຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເທວະດາບໍ່ມີ. ມັນສະລັບຊັບຊ້ອນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລົ່າໃຫ້ຟັງ ໃນໂອກາດໜ້າ ໂອເຄ!

ມີຫລາຍສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ພວກເຮົາ ເຊັ່ນດຽວກັນມີເທວະດາປະເພດ ຕ່າງໆຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນຕົວຢ່າງວ່າ..ສິ່ງໃດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າສິ່ງນັ້ນກໍ່ຈະເປັນສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອມາຮັບໃຊ້ພວກເຮົາ ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຄວນ...ແລະກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຂຶ້ນໄປເໝືອນນັ້ນ.ແຕ່ວ່າ ເຂົາເຈົ້າສາມາດຂຶ້ນໄປໄດ້ ແມ່ນແລ້ວ, ບາງຄັ້ງບາງສິ່ງບາງຢ່າງກໍ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ພັດທະນາໂຕເອງຂຶ້ນໄປ.ເຊັ່ນຢູ່ພາຍໃນເຮືອນຂອງທ່ານ ບາງສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາກໍ່ເພື່ອ ຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງທ່ານໂດຍສະເພາະ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນຈະວິເສດເລີດລົ້າຫລາຍເທົ່າໃດກໍ່ຕາມ ເຊັ່ນ: ທ່ານນັ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້ ແຕ່ທ່ານກໍ່ສາມາດເປີດປິດ ດອກໄຟໄດ້ທົ່ວເຮືອນ ແລະສວນກາງບ້ານ ລວມທັງປິດເປີດໂທລະທັດກໍ່ໄດ້ ເພາະທ່ານປະດິດມັນຂຶ້ນມາ ຮັບໃຊ້ທ່ານເອງ,ແຕ່ວ່າມັນກໍ່ແມ່ນ ເພື່ອບໍລິການຮັບໃຊ້ສະເພາະແຕ່ທ່ານເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນອາດຈະເຜິ້ງ ກວ່າທ່ານໃນບາງດ້ານ.ເຊັ່ນວ່າ: ມັນຢູ່ບ່ອນນີ້ ແຕ່ມັນກໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ທຸກສິ່ງ ແຕ່ທ່ານບໍ່ສາມາດ ຈະກະທຳໄດ້ໂດຍ ລຳພັງ ແລະນັ້ນບໍ່ໄດ້ ຫມາຍ ຄວາມວ່າມັນດີກວ່າທ່ານ. ມັນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງຢ່າງດຽວ ຄືຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນຈະເຮັດວຽກດີກວ່າທ່ານ ແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ໄດ້ດີກວ່າ, ໂອເຄ! ຖືກຕ້ອງບໍ່? ມັນບໍ່ມີວັນທີ່ຈະກາຍເປັນມະນຸດໄດ້,ເຈົ້າຄອມ ພົວເຕີນັ້ນ.

ຖ: ທ່ານອາຈານຊິງໄທ່ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຮູ້ວ່າ...ເນື່ອງຈາກວ່າຕອນນີ້ ເຮົາຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ. ມັນສາມາດເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ເຮົາອາດຕົກລົງມາ...ປົດປ່ອຍອອກຈາກຮ່າງກາຍເນື້ອນີ້ມາກ່ອນ?ພວກເຮົາເຄີຍຢູ່ໃນສະພາບນີ້ມາຕະຫລອດບໍ່? ຫລືວ່າພວກເຮົາເຄີຍຢູ່ສະພາບດີກວ່ານີ້ມາກ່ອນ ຫລືພຽງແຕ່ຢູ່ໃນສະພາບນີ້ເທົ່ານັ້ນ? ທັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ ຫລືການຕຽມຕົວທີ່ດີ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ພັດທະນາຢ່າງກ້າວໜ້າໄປນັ້ນແມ່ນແນວໃດ?

ອ: ການທີ່ຈະອອກຈາກຮ່າງກາຍນີ້ແລ້ວກ້າວໜ້າໄປ?ເອີ!ໄດ້,ພວກເຮົາສາມາດກະທຳໄດ້ຖ້າວ່າພວກເຮົາຮູ້ວິທີ.ມີວິທີທາງຕ່າງໆຫລາຍວິທີທີ່ຈະອອກຈາກຮ່າງກາຍນີ້ແລ້ວຖິ້ມປະໄວແລ້ວຂຶ້ນໄປເບື້ອງບິນເໝືອໂລກນີ້ ບາງຄົນກໍ່ໄປໄດ້ບໍ່ໄກບາງຄົນກໍ່ໄປໄດ້ໄກຫລາຍບາງຄົນໄປຈົນສຸດ.ອີງຕາມການຄົ້ນຄວ້າທີ່ແຕກຕ່າງກັນແລະການສົມທຽບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເປັນໜຸ່ມຢູ່ເຖິງແມ່ນວ່າປັດຈຸບັນຂ້າພະເຈົ້າຍັງເບິ່ງຄືໜຸ່ມແຕ່

ຕອນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຍັງໝູ່ມຢູ່ຮູ້ບໍ່, ທຳມະວິຖີຂອງພວກເຮົາແມ່ນດີທີ່ສຸດແມ່ນແລ້ວ! ໄປໄດ້ໂກກທີ່ສຸດໄປໄດ້ເຖິງປາຍສຸດເລີຍ.

ຍັງມີທຳມະວິຖີອື່ນໆອີກຫລາຍຢ່າງຖ້າທ່ານຢາກຈະລອງເບິ່ງວ່າ.. ເປັນແນວໃດ, ກໍ່ລອງເລືອກໄດ້ຕາມໃຈມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນທ້ອງຕະຫລາດບາງວິທີກໍ່ໄປໄດ້ເຖິງໂລກທົບບາງວິທີກໍ່ໄປໄດ້ໂກກວ່ານັ້ນອາດຈະໄປໄດ້ເຖິງລະດັບຊັ້ນທີ່ສາມຫລືທີ່ສີ່ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຫລາຍທີ່ສາມາດໄປຮອດຊັ້ນທີ່ຫ້າ. ເພາະສະນັ້ນ, ການປະຕິບັດຂອງພວກເຮົາ ກໍ່ແມ່ນເພື່ອພາພວກທ່ານໄປເຖິງລະດັບຊັ້ນທີ່ຫ້າ ກ່ອນທີ່ຈະປະພວກທ່ານ ໃຫ້ເປັນອິດສະລະ. ບ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານໄປຕາມລຳພັງແລະເໝືອລະດັບນັ້ນຂຶ້ນໄປອີກເຮົາກໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃກ້ກັບພຣະເຈົ້າທີ່ມີຫລາຍຮູບຮ່າງແຕກຕ່າງໄປຊຶ່ງຢູ່ເໝືອລະດັບຊັ້ນທີ່ຫ້ານັ້ນແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ສະນຸກສະໜານແລະພໍໃຈຕະຫລອດໄປດອກ.

ເຮົາມັກຄິດວ່າ.. ຍິງສູງຍິງດີ ໝາຍຄວາມວ່າຂຶ້ນໄປສູງເທົ່າໃດກໍ່ແມ່ນຍິງດີກວ່າ ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ຈົງສະເໝີ ໄປດອກ, ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ບາງຄັ້ງເຮົາຖືກຮັບເຊີນໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນຫໍໂຮງ ທີ່ສວຍງາມແຫ່ງນຶ່ງ ແລະເຮົາໄດ້ຖືກເຊີນ ໃຫ້ເຂົ້າ ໄປໃນຫ້ອງນຶ່ງຫລິ້ນຂອງທ່ານ ເຮົາກໍ່ນຶ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການບໍລິການດ້ວຍ ເຄື່ອງດື່ມອັນຫວານເຢັນ ແລະ ອາຫານທີ່ແຊບໆທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລ້ວເຮົາກໍ່ ຢາກເຂົ້າໄປໃນເລີກອີກຕື່ມ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນວ່າມີຫຍັງເບິ່ງ ແລະເຮົາອາດຈະ ເດີນເຂົ້າໄປເຖິງບໍລິເວນທີ່ຖືມື້ເທື່ອ ໄດ້ຮູ້ຈັກສິ່ງຕ່າງໆອີກຫລາຍຢ່າງພາຍໃນບ້ານ. ຊຶ່ງກໍ່ບໍ່ແມ່ນວ່າ ເປັນສິ່ງສຳຄັນສະເໝີໄປແລະກໍ່ໄດ້ພົບເຄື່ອງຈັກສຳລັບໃຊ້ປັນໄຟ ຊຶ່ງຢູ່ໃນບໍລິເວນຫລັງບ້ານຖ້າເດີນເຂົ້າໄປເລີກອີກກໍ່ອາດຖືກໄຟຊອດຕາຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ, ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ຈຳເປັນສະເໝີໄປແລະບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ດີສະເໝີໄປ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປເລີກຫລາຍຂຶ້ນແຕ່ເຮົາ ຈະທຳເພື່ອ ເປັນການພະຈິນໄພກໍ່ໄດ້.

- ຖ:** ທ່ານອາຈານຊິງໄທ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄຳຖາມຢູ່ສອງຂໍ້.
- ຂໍ້ທີ່ນຶ່ງ:** ຄວາມຊົງຈຳຂອງອະດີດຊາດນັ້ນມາຈາກໂລກໃດ? ຖ້າຫາກເຮົາສາມາດຈະມີຄວາມຊົງຈຳຂອງຊາດກ່ອນໄດ້.
- ຂໍ້ທີ່ສອງ:** ຊີວິດໃນອະດີດຊາດນັ້ນກ່ຽວຂ້ອງກັບກຳໃນປັດຈຸບັນແນວໃດ? ກັບກຳທີ່ເຮົາເຂົ້າໃຈໃນປັດຈຸບັນ ນີ້ແຫລະ. ມັນເປັນວັດຖຸເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນເກີນ ຫຼືບໍ່?

ອ: ແມ່ນແລ້ວ, ແມ່ນແລ້ວ, ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັນທີ່ສຸດ. ຄຳຖາມທຳອິດກໍ່ຄື ກຳໃນອະດີດມາຈາກໃສ? ທ່ານສາມາດອ່ານບັນທຶກຊີວິດໃນອະດີດຊາດນັ້ນໄດ້ ເລື່ອງນີ້ແມ່ນແນ່ນອນ ແລະບັນທຶກຊີວິດໃນອະດີດຊາດນີ້ຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວ ແມ່ນມາຈາກບົດບັນທຶກ ແບບອາກາຊິກນັ້ນແຫລະ ແລະສິ່ງນີ້ມັນກໍ່ເປັນຫອ້ງສະມຸດສະນິດນຶ່ງຊຶ່ງຢູ່ໃນໂລກຊັ້ນທີ່ສອງຊຶ່ງທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າໄປເບິ່ງໄດ້ຖ້າຜູ້ໃດຫາກສາມາດຂຶ້ນໄປເຖິງບ່ອນນັ້ນ. ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກໆຄົນຈະສາມາດເຂົ້າໄປທໍສະມຸດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດແລະເຂົ້າໄປຂ້າງໃນນັ້ນໄດ້. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເຂົ້າໄປໄດ້ເຊັ່ນຕົວຢ່າງນີ້, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກເຊີນໃຫ້ມາເວົ້າທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດນີ້ ແມ່ນບໍ່? ບໍ່ແມ່ນວ່າໃຜໆກໍ່ສາມາດ ເຂົ້າມາຂ້າງໃນນີ້ໄດ້. ແຕ່ວ່າ, ທ່ານທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າໄປຂ້າງໃນນັ້ນໄດ້. ເພາະວ່າທ່ານທຳງານຢູ່ບ່ອນນີ້. ທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອເຮົາຂຶ້ນໄປເຖິງ ໂລກທີ່ສອງ ເຮົາກໍ່ສາມາດອ່ານ ເບິ່ງຊີວິດ ໃນອະດີດຊາດນັ້ນໄດ້ແມ່ນແຫລະ! ເວລາເຮົາຂຶ້ນໄປເຖິງໂລກທີ່ນຶ່ງເຮົາ

ກໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ບາງສ່ວນຂອງອະດີດຊາດຂອງຄົນໄດ້. ແຕ່ການຮູ້ໃນລະດັບນັ້ນຍັງບໍ່ທັນສູງເທື່ອແລະກໍ່ຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນສົມບູນໄດ້.

ບາດນີ້, ປະສົບການໃນອະດີດຊາດນັ້ນມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນກຳໃນປັດຈຸບັນແນວໃດ?

ເຮົາສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ມັນເປັນປະສົບການທີ່ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ເພື່ອຈະຈັດການກັບຊີວິດໃນຊາດນີ້ໄດ້ ສິ່ງໃດທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳມາແຕ່ຊາດແລ້ວ. ຊາດນີ້ທ່ານກໍ່ຈະໄດ້ຖືກນຳສະໜອງໃຫ້ເຫັນຕົວຈິງ. ທຳນອງດຽວກັນ, ມີປະສົບການອີກຫລາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ດີແລະກໍ່ບໍ່ເປັນທີ່ໜ້າດີໃຈຂອງອະດີດຊາດທີ່ຜ່ານມາຊຶ່ງອາດທຳໃຫ້ທ່ານຍ້ານກົວເມື່ອທ່ານພົບເຫັນສັນຍາລັກທີ່ຄ້າຍຄືກັບທີ່ໄດ້ເຫັນມາແລ້ວໃນບາງກ່ອນ... ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ, ໃນອະດີດຊາດທີ່ຜ່ານມາ... ຫລືວ່າຕອນນີ້ກໍ່ໄດ້, ທ່ານຖືກຕົກລົງມາຈາກຂັ້ນໄດໂດຍອຸປະຕິເຫດແລະທ່ານກໍ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດແຖມຍັງຢູ່ໃນທີ່ມິດແລະກໍ່ບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍທ່ານເລີຍຕໍ່ມາທ່ານຈຳຕ້ອງຢ່າງລົງຂັ້ນໄດລົງໄປອີກຕື່ມທ່ານກໍ່ຕ້ອງຮູ້ສຶກຢ້ານກົວເລັກນອ້ຍໂດຍສະເພາະຫາກຂັ້ນໄດນັ້ນຊັນແລະຂ້າງລ່າງກໍ່ມິດທ່ານອາດຈະບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຈະລົງໄປຫລືບໍ່. ຫລືໃນຊາດທີ່ຜ່ານມາທ່ານເຄີຍໄດ້ສຶກສາວິໄຈລົງເລິກໄປໃນທາງວິທະຍາສາດບາງຂະແໜງ. ມາຊາດນີ້ທ່ານກໍ່ອາດຈະຍັງຮູ້ສຶກສົນໃຈຢູ່ທ່ານຈະຖືກດຶງໃຫ້ສົນໃຈໃນວຽກງານຄົ້ນຄວ້າວິໄຈທາງວິທະຍາສາດເຖິງແມ່ນວ່າຕອນນີ້ທ່ານອາດຈະຍັງບໍ່ໄດ້ເປັນນັກວິທະຍາສາດກໍ່ຕາມ. ທຳນອງນີ້ແຫລະ.

ເປັນຫຍັງໂມຊາຕ(Mozart)ຈຶ່ງເປັນເດັກອັດສະລິຍະໄດ້ຕອນເຂົາມີອາຍຸພຽງແຕ່ສີ່ຂວບລາວຢ່າງເຂົ້າໄປຫາປີອາໂນແລ້ວກໍ່ລົງມືຫລິ້ນໂລດແລ້ວກໍ່ກາຍເປັນຜູ້ມີຊື່ສຽງມາເຖິງທຸກມື້ນີ້. ສູ່ມື້ນີ້ກໍ່ຍັງມີຊື່ສຽງຄືເກົ່າລາວເປັນຜູ້ອັດສະລິຍະກໍ່ເພາະລາວໄດ້ຝຶກຝົນມາຫລາຍຊາດແລ້ວຈົນກະທັ້ງມີສິ່ງລະດັບອາຈານ. ແຕ່ຫລັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ເສັຍຊີວິດໄປ. ກອ່ນທີ່ລາວຈະໄປເຖິງຈຸດສູງສຸດໃນອາຊີບຂອງລາວ. ລາວເກີດຕາຍກ່ອນ. ລາວຍັງຮູ້ສຶກບໍ່ພໍໃຈທີ່ຕ້ອງຈາກອາຊີບຂອງລາວໄປ. ເພາະວ່າລາວມັກດົນຕີຫລາຍ. ລາວຈຶ່ງກັບຄືນມາອີກແລະປະສົບການທັງໝົດທີ່ລາວເຄີຍໄດ້ຮຽນຮູ້ມາແລ້ວຈາກພອນສະຫວັນທາງດ້ານດົນຕີໃນອະດີດກໍ່ກັບຄືນມາຫາລາວອີກຄັ້ງນຶ່ງ. ອັນນີ້, ກໍ່ຍ້ອນວ່າລາວມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າ ທີ່ຈະ ທຳສິ່ງນີ້ຕໍ່ໄປ ໃນຕອນທີ່ລາວເສັຍຊີວິດ.

ແລະບາງຄົນເລົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຮຽນຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງມາຈາກໂລກທົບຫລືອາດຈາກໂລກທີ່ສອງກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະລົງມາເກີດໃນໂລກນີ້ອີກຄັ້ງນຶ່ງເພາະສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງມີພອນສະຫວັນທີ່ໜ້າຈັບໃຈທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ດົນຕີ, ໜັງສືວັນນະຄະດີ, ຫລືການປະດິດຄົດຄົ້ນຕ່າງໆຊຶ່ງຄົນອື່ນບໍ່ຮູ້ຈັກທ່ານຄົງເຄີຍເຫັນການປະດິດສິ່ງທີ່ແປກໆທີ່ຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ແລະບໍ່ອາດຈະຜັນທີ່ຈະປະດິດມັນໄດ້ກໍ່ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ, ໄດ້ຮຽນຮູ້, ສິ່ງນີ້ມາກ່ອນ.

ເພາະສະນັ້ນ, ການຮຽນຮູ້ຈຶ່ງມີສອງແບບຢູ່ໃນໂລກນີ້ຫລືຢູ່ໃນໂລກເບື້ອງບິນພວກທີ່ມີພອນສະຫວັນແລະເກັ່ງທີ່ສຸດ, ເຊັ່ນພວກອັດສະລິຍະ, ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານມາຈາກໂລກເບື້ອງບິນເຊັ່ນ: ໂລກທົບ, ໂລກທີ່ສອງ... ບາງຄັ້ງກໍ່ມາຈາກໂລກທີ່ສາມຖ້າຫາກເຂົາເລືອກທີ່ຈະກັບມາໃໝ່ພວກນີ້ເກັ່ງຫລາຍເປັນພວກອັດສະລິຍະບຸກຄົນ.

ຖ: ໂດຍສະເພາະ, ການສິດເອົາວິຊາຂອງທ່ານຈະສືບຕໍ່ແນວໃດພາຍຫລັງທີ່ສິດແລ້ວ? ໃນແຕ່ລະວັນຈະຕ້ອງເຮັດ ຫຍັງແດ່?

ອ: ໂອເຄ. ກອ່ນອື່ນໝົດ ແມ່ນບໍ່ຕ້ອງເສັຍເງິນ ແລະບໍ່ມີຂໍ້ຜູກມັດຫຍັງທັງສິ້ນ ແຕ່ວ່າທ່ານຕ້ອງຜູກມັດທ່ານເອງຖ້າຫາກທ່ານຕ້ອງການຈະເດີນໜ້າກ້າວໄປ, ເງື່ອນໄຂກໍ່ຄືບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີປະສົບການດອກ? ບໍ່ຈຳເປັນ

ຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ຜ່ານມາກ່ຽວກັບ ໂຢຄະຫລິປະສົບການດ້ານການນັ່ງສະມາທິມາກ່ອນແຕ່ທ່ານຕ້ອງເປັນມັງສະວິລັດ(ຄົບກິນເນື້ອສັດ)ຕະຫລອດ ຊີວິດ.ບໍ່ກິນໄຂ່,ກິນນົມໄດ້,ກິນເນີຍໄດ້,ແລະຢ່າງອື່ນທີ່ບໍ່ມີການຂ້າກໍກິນໄດ້.

ສຳລັບເລື່ອງໄຂ່ນັ້ນເນື່ອງຈາກວ່າມັນມີການຂ້າເຄິ່ງນຶ່ງເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນເວົ້າແບບໃດດີ...ເປັນໄຂ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປະສົມພັນກໍຕາມແຕ່ຄຸນນະພາບຂອງມັນກໍຄືມັນສາມາດດຶງດູດເອົາພະລັງທາງດ້ານລົບເຂົ້າມາສູ່ໂຕຂອງເຮົາໄດ້ ນີ້ແຫລະຄືເຫດຜົນທີ່ນັກເວດມິນດາ,ເວດມິນຂາວທັງຫລາຍ ຫລືພວກ ວູດູ(voodoo) ນັ້ນມັກໃຊ້ໄຂ່ ເພື່ອດູດ ຫລືລໍເອົາວິນຍານໃຫ້ອອກຈາກພວກທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ ຫລືຖືກຄົນໃສ່ ພວກທ່ານເຄີຍໄດ້ຮູ້ເລື່ອງນີ້ບໍ່?ຮູ້ເບາະ? ໂອ!ຄັກຫລາຍຢ່າງໜ້ອຍຂ້າພະເຈົ້າກໍມີຂໍ້ພິສູດທັນທີເຖິງແມ່ນວ່າມັນບໍ່ແມ່ນການຮູ້ແຈ້ງທັນທີສຳລັບເຂົາ(ສຽງຫົວ).

ຫລັງຈາກການສິດເອົາວິຊາແລ້ວ... ໃນຕອນສິດເອົາວິຊານັ້ນທ່ານກໍຈະໄດ້ຮັບປະສົບການທັງແສງແລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນດິນຕີແຫ່ງຈິດຊຶ່ງຈະດຶງທ່ານໃຫ້ຂຶ້ນໄປສູ່ລະດັບຈິດທີ່ສູງທ່ານຈະເຂົ້າໃຈໃນລົດຊາດຂອງສະມາທິຊຶ່ງເປັນຄວາມສຸກເປັນຄວາມສຸກອັນລຶກຊຶ່ງແມ່ນແລ້ວ,ຫລັງຈາກນັ້ນກໍກັບໄປປະຕິບັດຢູ່ບ້ານ. ຖ້າທ່ານເອົາຈິງເອົາຈັງໃນເລື່ອງນີ້ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ສົນໃຈຢ່າງຈິງຈັງຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດຊຸກຍູ້ທ່ານໄດ້,ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດໄປລົບກວນທ່ານອີກ. ຖ້າທ່ານປະຕິບັດຕໍ່ໄປແລະຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຊ່ວຍຈົນຕະຫຼອດຮອດຝັ່ງຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຊ່ວຍຕໍ່ໄປ. ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ຕ້ອງການ...ກໍແບບນີ້ແຫລະຄືວິທີທາງ. ແລະຈະຕ້ອງນັ່ງສະມາທິສອງຊົ່ວໂມງເຄິ່ງແຕ່ລະມື້. ຕອນເຊົ້າກໍຈະໄດ້ຕື່ນເຕົ້າແດ່, ນັ່ງຈັກນຶ່ງຊົ່ວໂມງຫລືຊົ່ວໂມງເຄິ່ງເຫລືອນັ້ນກໍເອົາໄວ້ນັ່ງຕອນທ່ຽງແລະຕອນແລງ. ເຊັ່ນ: ກ່ອນຈະນອນກໍນັ່ງເພື່ອໃຫ້ຄົບສອງຊົ່ວໂມງເຄິ່ງ, ຫລືບາງທີນັ່ງຫລັງອາຫານທ່ຽງຈັກເຄິ່ງຊົ່ວໂມງຕອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາເວົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ທ່ານກໍມີເວລາຊ່ວງອາຫານກາງວັນນຶ່ງຊົ່ວໂມງທ່ານອາດຫລົບໄປລີ້ຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງແລ້ວກໍນັ່ງສະມາທິໄປແບບນີ້ກໍໄດ້ນຶ່ງຊົ່ວໂມງແລ້ວແມ່ນບໍ່? ແລະຕອນແລງກໍນັ່ງອີກນຶ່ງຊົ່ວໂມງຫລືເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ. ໃນຕອນເຊົ້າກໍລຸກຂຶ້ນມາເຊົ້າກວ່າປົກກະຕິແດ່ໃຫ້ມັນໄດ້ຈັກນຶ່ງຊົ່ວໂມງ.

ຈັດລະບຽບຊີວິດຂອງທ່ານໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນໜ້ອຍນຶ່ງເບິ່ງTVໃຫ້ໜ້ອຍລົງເວົ້າຄູຍຸບຊິບນິນທາໃຫ້ໜ້ອຍລົງໂອລົມໂທລະສັບໃຫ້ໜ້ອຍລົງອ່ານໜັງສືພິມໃຫ້ໜ້ອຍລົງທ່ານກໍຈະມີເວລາຫລາຍຂຶ້ນແຕ່ທີ່ຈິງແລ້ວເຮົາມີເວລາຢ່າງຫລວງຫລາຍແຕ່ບາງຄັ້ງເຮົາໃຊ້ເວລາໃຫ້ໝົດໄປຢ່າງເປົ່າປະໂຫງດ. ກໍເໝືອນກັນກັບລົດຂອງເຮົາທີ່ເອົາມາໃຊ້ແລ່ນຢູ່ຫລັງບ້ານ ແທນທີ່ຈະ ເອົາໄປແລ່ນຢູ່ Long Island. ແມ່ນບໍ່! ທ່ານພໍໃຈບໍ່? ຫລື(ຜູ້ຖາມ: ພໍໃຈແລ້ວ)ພໍໃຈແລ້ວເບາະ! ມັນກໍບໍ່ມີຫຍັງອີກ. ທັງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຫຍັງອີກສຳລັບທ່ານແລະກໍບໍ່ມີຫຍັງພິເສດໄປກວ່ານີ້ອີກນອກຈາກວ່າທ່ານຕ້ອງຕັ້ງໃຈບຳເພັນພຽນປະຕິບັດເຊັ່ນນີ້ໄປຕະຫຼອດຊີວິດແລະທຸກໆວັນທ່ານກໍຈະພົບການປ່ຽນແປງຫລາຍຢ່າງທີ່ດີຂຶ້ນແລະຈະມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງທ່ານບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າທ່ານປາຖະໜາຢາກໄດ້ມັນດອກ, ແຕ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນເອງ. ແລະທ່ານກໍຈະມີປະສົບການອັນແທ້ຈິງວ່າສະຫວັນນັ້ນເປັນແນວໃດໃນຂະນະທີ່ຍັງຢູ່ໃນໂລກນີ້. ຖ້າທ່ານຫາກມີຄວາມຈິງຈັງໃນເລື່ອງນີ້. ນີ້ແຫລະທີ່ລູກສິດຂອງເຮົາຫລາຍແສນຄົນຈຶ່ງຍັງຄົງຍິດໝັ້ນຢູ່ຍັງຄົງບຳເພັນປະຕິບັດຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າມາໄດ້ຫລາຍປີແລ້ວເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບປະສົບການທີ່ດີຂຶ້ນໆ ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າເອົາຈິງເອົາຈັງກັບການບຳເພັນ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກໍປະຕິບັດກັນແທ້ໆ.

ຖ: ກະລຸນາ ອະທິບາຍທຳມະຊາດຂອງຈິດສຳນຶກ?

ອ: ທຳມະຊາດຂອງຈິດສຳນຶກ, ໂອເຄ. ມັນອະທິບາຍຢາກຍາກແດ່ແຕ່ທ່ານສາມາດໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງ

ທ່ານນິກພາບເອົາ. ມັນເປັນປັນຍາສະນິດນຶ່ງ, ນີ້ແຫລະ. ມັນເໝືອນກັນກັບທ່ານຮູ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຊຶ່ງທ່ານບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນແລະທ່ານກໍ່ຈະເຂົ້າໃຈຫລາຍສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈແລະກໍ່ບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໃຈມາກ່ອນ, ນີ້ແຫລະຄິຈິດສຳນຶກ. ແລະກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນເມື່ອທ່ານຫາກເປີດຈິດສຳນຶກນີ້ຫລືທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ“ປັນຍາ”ນີ້, ທ່ານກໍ່ຈະ ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງວ່າທ່ານແມ່ນໃຜ? ແລະເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງມາຢູ່ບ່ອນນີ້. ແລະມີຫຍັງອີກທີ່ຢູ່ເໜືອໂລກນີ້. ມີໃຜ ແດ່ທີ່ມາແຕ່ເໜືອໂລກແລະກໍ່ເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງປະຊາກອນຂອງໂລກເຮົານີ້, ພໍເຂົ້າໃຈບໍ່? ຍັງມີສິ່ງຕ່າງໆອີກ ຫລາຍຢ່າງ. ເພາະສະນັ້ນລະດັບຂອງຈິດສຳນຶກກໍ່ແມ່ນສະນິດຂອງລະດັບຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ . ມັນກໍ່ເໝືອນລະດັບການສຶກສາຢູ່ຂັ້ນວິທະຍາໄລນັ້ນແຫລະ. ຍິ່ງຮຽນຫລາຍຂຶ້ນໄປເທົ່າໃດ ຍິ່ງຮູ້ຫລາຍເທົ່ານັ້ນ ຈົນກະທັ້ງຮຽນຈົບ.

ມັນເປັນການຍາກທີ່ຈະອະທິບາຍບາງສິ່ງທີ່ເຮົາເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ແຕ່ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມແລ້ວ ມັນເປັນເໝືອນການຮັບຮູ້ສະນິດນຶ່ງ ນັ້ນແຫລະ, ມັນຍາກແດ່ທີ່ຈະອະທິບາຍການຮັບຮູ້ນີ້. ເມື່ອທ່ານຫາກໄປ ເຖິງລະດັບທີ່ສູງແຕກຕ່າງກັນໄປ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງທ່ານກໍ່ຈະແຕກຕ່າງໄປເໝືອນກັນ. ເມື່ອສິ່ງໃດທີ່ເຮົາເຫັນວ່າ ມັນຕ່າງ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາກໍ່ຕ່າງໄປນຳ. ທ່ານຈະຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມສຸກ, ສະຫງົບ, ມີຄວາມງຽບສະງົດ ແລະບໍ່ມີ ຄວາມກັງວົນຫຍັງໝົດ. ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງທ່ານກໍ່ຈະແຈ້ງສະຫວ່າງອອກ. ທ່ານຈະຮູ້ຈັກ ຄວບຄຸມຈັດການກັບສິ່ງຕ່າງໆ ແລະຮູ້ຈັກແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ດີຂຶ້ນ. ແມ່ນແຕ່ຮ່າງກາຍແລະເນື້ອໜັງຂອງທ່ານກໍ່ໄດ້ ຮັບຜົນດີຂຶ້ນ. ແລະພາຍໃນຕົວ ຂອງທ່ານກໍ່ມີແຕ່ທ່ານເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກ, ວ່າທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ. ມັນເປັນເລື່ອງຍາກ ທີ່ຈະອະທິບາຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ເໝືອນກັນກັບທ່ານແຕ່ງງານກັບຍິງຄົນນຶ່ງທີ່ທ່ານຮັກ ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ ກໍ່ມີແຕ່ ທ່ານເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກ ບໍ່ມີຜູ້ໃດອ່ອກ ທີ່ຈະມາຮູ້ສຶກແທນທ່ານໄດ້.

ຖ: ທ່ານອາຈານຜູ້ຊົງກຽດຂໍຂອບໃຈທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ການກະຈ່າງແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາ. ບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານຈະຢາກ ຕອບຂໍ້ຂ້ອງໃຈຊຶ່ງຢູ່ໃນຈິດສຳນຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລືບໍ່ຄືວ່າເປັນຫຍັງທຸກມື້ນີ້ຈຶ່ງມີອາຈານຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ ໃນໂລກນີ້ຊຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ມີໂອກາດຮຽນຮູ້ຢ່າງວ່ອງໄວໃນຂະນະທີ່ໃນອະດີດນັ້ນມັນເປັນການຍາກ ທີ່ສຸດທ່ານສາ ມາດບອກເຖິງເລື່ອງນີ້ໄດ້ບໍ່?

ອ: ໄດ້ແນ່ນອນ, ເປັນເພາະວ່າໃນຍຸກຂອງເຮົາທຸກມື້ນີ້ການຕິດຕໍ່ສື່ສານແມ່ນດີຂຶ້ນກວ່າແຕ່ກ່ອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບອາຈານຕ່າງໆ ດີກວ່າແຕ່ກ່ອນບໍ່ແມ່ນວ່າໃນອະດີດນັ້ນບໍ່ມີອາຈານຢູ່ເລີຍຫລືວ່າບໍ່ ສາມາດເຂົ້າເຖິງອາຈານໄດ້. ແນ່ນອນ, ມີອາຈານບາງທ່ານກໍ່ສາມາດເຂົ້າຫາໄດ້ງ່າຍກວ່າອາຈານອື່ນໆ ມັນຂຶ້ນຢູ່ ກັບການເລື່ອກເພີ້ນຂອງທ່ານຫລືຄວາມເຕັມໃຈຂອງທ່ານທີ່ຈະໃຫ້ຫລືບຸນສຳພັນຂອງທ່ານຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ໄປນັ້ນ. ແຕ່ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ທຸກຍຸກທຸກສະໄໝກໍ່ມີອາຈານນຶ່ງ, ສອງ, ສາມ, ສີ່, ຫລືຫ້າຄົນຢູ່ສະເໝີມັນຂຶ້ນກັບວ່າໃນເວລາ ນັ້ນຄວາມຈຳເປັນມີໜ້ອຍຫລາຍຊໍ່ໃດ. ຕາມທີ່ພວກເຮົາ ຮູ້ວ່າ ມີອາຈານມາກມາຍຫລາຍທ່ານ ຊຶ່ງບາງທີອາດ ຈະມີລະດັບແຕກຕ່າງກັນ. ນີ້ກໍ່ເພາະວ່າໃນຍຸກນີ້, ພວກເຮົາໂຊກດີທີ່ມີສີ່ມວນຊົນ, ໂທລະທັດ, ມີການກະຈາຍສຽງ ທາງວິທະຍຸລວມທັງປື້ມແລະສິ່ງພິມຕ່າງໆ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ພົມອອກມາເປັນລ້ານໆ ສຳເນົາໃນເວລາວ່ອງໄວ.

ໃນສະໄໝກ່ອນ, ຖ້າເຮົາຢາກເຮັດປື້ມຂຶ້ນມາເຫຼັ້ມນຶ່ງນັ້ນຕອ້ອງໄດ້ຕັດໄມ້ເປັນຕົ້ນລົງມາກ່ອນແລ້ວກໍ່ໃຊ້ ຂວາມຫລືເຄື່ອງມືທີ່ຫລ້າຫລັງຊຶ່ງບິດນຶ່ງກໍ່ເພໃຊ້ບໍ່ໄດ້ມາສັບມາຕັດມັນອອກມາແລະຍັງຕ້ອງເອົາມາຂັດແຕ່ງ

ດ້ວຍຫິນແລະອື່ນໆອີກຫລາຍຢ່າງແລ້ວຄ່ອຍໆມາແກະສະລັກຄຳເວົ້າທີ່ອລະຄຳຖ້າທ່ານຕ້ອງການສິ່ງຄຳພີໄບ
ໄບຊຸດນຶ່ງກໍ່ຕ້ອງໃຊ້ລົດເປັນຂະບວນ ຕ້ອງໃຊ້ລົດບັນທຸກຂະໜາດໃຫຍ່ຫລາຍຄັນ. ຖ້າຫາກມີລົດບັນທຸກໃນສະ
ໄໝນັ້ນ ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ອາຈານຫລາຍທ່ານສະໄໝນີ້.

ເອີ! ໂຊກດີແລ້ວ, ແລະກໍ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບທ່ານ... ທ່ານສາມາດຊອກຊື້ໄດ້ແມ່ນບໍ່! ຕາມຄວາມຕ້ອງການ
ຂອງພວກທ່ານເພາະສະນັ້ນ, ຈະບໍ່ມີໃຜມາຫລອກທ່ານວ່າ "ຂ້າພະເຈົ້າດີທີ່ສຸດ" ທ່ານສາມາດປຽບທຽບແລະໃຊ້
ສະຕິປັນຍາຂອງທ່ານຕັດສິນວ່າ "ໂອ! ຄົນນີ້ດີກວ່າ" ຫລືເຮົາມັກຄົນນີ້ຫລາຍກວ່າ "ຄົນນີ້ໜ້າຕາບໍ່ໄດ້ເລື້ອງ" ໂອ!
ຄົນນັ້ນໜ້າຕາຂີ້ດຽດ" (ສຽງຫົວຄົນດັງຂຶ້ນ).

ຖ: ດັ່ງນັ້ນ, ຄຳຖາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ອາຈານກໍ່ຄື ເນື່ອງຈາກວ່າທ່ານອາຈານໄດ້ເວົ້າເຖິງການຊອກ
ຫາອາຈານ, ຄັນຊັ້ນທ່ານຈະພິຈາລະນາທີ່ຈະສິດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບການຖ່າຍທອດຫຼືສິດເອົາວິຊາມາ
ແລ້ວຈາກອາຈານອື່ນບໍ່?

ອ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະກະທຳໃຫ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງວ່າຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຈະພາເຂົາຂຶ້ນ
ສູ່ລະດັບສູງກວ່າແລະໄວກວ່າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍ່ຢູ່ນຳອາຈານຄົນເກົ່າຈະດີກວ່າຖ້າເຂົາຫາກຍັງຍິດຕິດແລະມີ
ຄວາມເຊື່ອໃນອາຈານທ່ານນັ້ນຫລາຍຢູ່ຖ້າທ່ານເຊື່ອວ່າອາຈານຂອງທ່ານດີທີ່ສຸດແລ້ວກໍ່ຢ່າປຽນແຕ່ຖ້າທ່ານຍັງ
ສົງໄສຢູ່ແລະຖ້າທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບແສງແລະສຽງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວທ່ານກໍ່ຄວນມາລອງເບິ່ງ
ເພາະວ່າແສງແລະສຽງນັ້ນເປັນການວັດທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ສຳລັບຜູ້ທີ່ເປັນອາຈານ ທີ່ແທ້ຈິງ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ສາ
ມາດຖ່າຍທອດແສງແລະສຽງໃຫ້ ທ່ານໄດ້ໃນທັນທີ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ຍັງບໍ່ແມ່ນອາຈານທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າເສຍໃຈ
ດວ້ຍທີ່ໄດ້ເວົ້າໄປແບບນີ້ ເສັ້ນທາງສູ່ສະຫວັນແມ່ນປະກອບດວ້ຍແສງແລະສຽງເປັນອຸປະກອນ.

ກໍ່ເໝືອນກັນກັບທ່ານໄປດຳນຳໃນທະເລທ່ານກໍ່ຕ້ອງມີອຸປະກອນເຊັ່ນ: ໜ້າກາກອອກຊີເຈນແລະອຸປະ
ກອນແລະສິ່ງຕ່າງໆ ເພື່ອເອົາໄວ້ໃຊ້ສຳລັບຈຸດປະສົງອື່ນໆ. ດວ້ຍເຫດນັ້ນແລະເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຫັນນັກບຸນທັງ
ຫລາຍມີລັດສະໝີເປັນວົງກົມຢູ່ເທິງຫົວຊຶ່ງກໍ່ແມ່ນແສງນັ້ນແຫລະເມື່ອທ່ານຫາກບຳເພັນທຳມະວິຖີນີ້ທ່ານກໍ່ຈະ
ເບິ່ງແສງຊະນິດດຽວກັນກັບທີ່ເພິ່ນໄດ້ແຕ້ມໄວ້ໃນຮູບຂອງພະເຍຊູນັ້ນແຫລະ, ແລະຜູ້ຄົນກໍ່ສາມາດເຫັນແສງ
ຂອງທ່ານໄດ້ຖ້າຄົນນັ້ນຫາກມີພະລັງຈິດ. ເພາະສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງແຕ້ມຮູບພຣະເຍຊູແລະພຣະພຸດທະເຈົ້າມີ
ລັດສະໝີແລະແສງຢູ່ຮອບຕົວ. ທ່ານສາມາດເຫັນບຸກຄົນທີ່ບຳເພັນທຳໃນລະດັບສູງມີແສງດັ່ງກ່າວນີ້. ຖ້າທ່ານໄດ້
ຮັບການເປີດອອກ(ອາຈານຊື່ທີ່ໜ້າຜາກຂອງຕົວທ່ານ) ມີຫລາຍຄົນທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ ມີໃຜເຄີຍເຫັນແດ່ບໍ່
ຢູ່ບ່ອນນີ້ນຳ? ເຈົ້າເບາະ! ເຈົ້າເຫັນຫຍັງ?

ຖ: ເອີ! ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເຫັນແສງ ອໍຣາ, ອໍຣາ (Auras)...

ອ: ແບບນັ້ນເບາະ! ແຕ່ແສງອໍຣາແມ່ນແຕກຕ່າງຈາກແສງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງນີ້ເພາະອໍຣາມີສີຕ່າງບາງຄັ້ງ
ກໍ່ມີສີດຳ, ບາງຄັ້ງກໍ່ມີສີກາເຟ, ບາງຄັ້ງກໍ່ມີສີເຫຼືອງຫຼືສີແດງຂຶ້ນຢູ່ກັບພາວະອາລົມຂອງເຂົາໃນຂະນະນັ້ນແຕ່ເມື່ອ
ເວລາເຈົ້າເຫັນຄົນທີ່ມີແສງອໍຣາທາງພະລັງຈິດທີ່ແຮງກ້າເຈົ້າກໍ່ຈະຮູ້ວ່າມັນແຕກຕ່າງກັນແມ່ນບໍ່? ເອີ! ແນວນັ້ນ
ແຫລະ.

ຖ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄຳຖາມຫຍັງດອກ! ພຽງແຕ່ວ່າ... ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຝຶກຮາຊາໂຢຄະມາໃນໄລຍະນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າໂຕເອງໄດ້ເຫັນແສງອໍຣາຄືກັນ ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງໃນຊ່ວງນັ້ນແລະຕອນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍ. ມັນເປັນພຽງຄວາມຮູ້ຊື່ໆ

ອ: ແລ້ວຕອນນີ້ເຈົ້າບໍ່ເຫັນມັນເບາະ? ເຈົ້າເຫັນມັນເປັນບາງຄັ້ງຊັ້ນເບາະ?

ຖ: ບໍ່! ຕອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນັ່ງສະມາທິແລ້ວ.

ອ: ໂອ, ດວ້ຍເຫດນັ້ນແຫລະເຈົ້າຈຶ່ງສູນເສັຍພະລັງຂອງເຈົ້າໄປ ຄວນນັ່ງອີກຕື່ມໄດ! ເດີ! ຖ້າເຈົ້າຍັງເຊື່ອໝັ້ນ ໃນວິທີທາງນັ້ນເຈົ້າກໍ່ຄວນນັ່ງສະມາທິ. ມັນຈະຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້ເຖິງລະດັບໃດລະດັບນຶ່ງ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຫຍັງດອກ.

ຖ: ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຢູ່ແຜ່ນພັບຂອງທ່ານມີສິນຢູ່ທ້າຂໍ້ເມື່ອໄດ້ຮັບການຖ່າຍທອດຫຼືສິດແລ້ວເຮົາຈະຕ້ອງດຳ ລົງຊີວິດຕາມຫລັກ ຂອງສິນ ທ້າຂໍ້ນີ້ແມ່ນຫລືບໍ່?

ອ: ແມ່ນ, ແມ່ນ, ແມ່ນແລ້ວ ທັງໝົດນີ້ ແມ່ນກົດຂອງຈັກກະວານ.

ຖ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ ເລື້ອງການປະພຶດຜິດໃນກາມ.

ອ: ມັນໝາຍຄວາມວ່າຖ້າເຈົ້າມີຜົວຢູ່ແລ້ວກໍ່ບໍ່ຄວນຄິດມີຜູ້ທີ່ສອງອີກ(ສຽງຫົວຈາກຜູ້ຟັງ) ງ່າຍທີ່ສຸດ. ເຮັດ ໃຫ້ຊີວິດຂອງທ່ານໃຫ້ລຽບງ່າຍຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນຢ່າເຮັດໃຫ້ມີເລື້ອງຫຍຸ້ງຍາກແລະມີປາກມີສຽງກະທົບອາລົມຂອງ ທ່ານ. ແມ່ນແຫລະມັນຈະເປັນສາເຫດໃຫ້ມີການທຳຮ້າຍຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ອື່ນ **ເຮົາຈະບໍ່ທຳຮ້າຍໃຜທັງໝົດ ແມ່ນແຕ່ຈະເປັນແຕ່ພຽງຄວາມຮູ້ສຶກກໍ່ຕາມ, ນັ້ນແຫລະມັນເປັນແນວນັ້ນ. ເຮົາພະຍາຍາມຫຼີກລ້ຽງຄວາມຂັດ ແຍ້ງຫຼີກລ້ຽງຄວາມທຸກ, ທາງອາລົມ, ທາງຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈທີ່ຈະເກີດແກ່ທຸກຄົນ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງກັບ ຄົນທີ່ເຮົາຮັກ ເທົ່ານັ້ນ ແຫລະ.**

ຖ້າທາກເຈົ້າເກີດມີຜູ້ຊາຍອື່ນອີກຄົນນຶ່ງໄປແລ້ວຖ້າເຈົ້າບອກລາວກໍ່ຈະເຈັບປວດຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນ. ພະຍາ ຍາມຄອ່ຍໆ ແກ້ບັນຫາໄປຢ່າງງຽບໆຢ່າໄປສາລະພາບຜິດກັບເຂົາ ເພາະບາງຄັ້ງເວລາທີ່ຄົນທີ່ນອກໃຈຄູ່ຮັກ ຂອງຕົນເຂົາກັບມາບ້ານແລະມາສາລະພາບຜິດກັບພັນລະຍາຫຼືສາມີຂອງເຂົາ. ການເຮັດແບບນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ສະ ຫຼາດທີ່ສຸດ ແລະ ຊື່ສັດຫຼາຍ ແຕ່ມັນບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງ ບໍ່ດີອີກ ໂຕທຳຄວາມຜິດ ແລ້ວຍັງນຳຂີ້ເຫຍື້ອ ມາ ບ້ານໃຫ້ໝູ່ຊິນຊິມນຳ?

ຖ້າເຂົາບໍ່ຮູ້ເລື້ອງເຂົາກໍ່ຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເສັຍໃຈຫຍັງ, ການຮູ້ຄວາມຈິງທຳໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປວດຫົວໃຈ. ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງພະຍາຍາມແກ້ບັນຫານັ້ນແລະຢ່າທຳມັນອີກມັນກໍ່ເທົ່ານັ້ນ. ຢ່າໄປເວົ້າເລື້ອງນີ້ກັບຄູ່ຮັກຂອງເຮົາຈະດີ ກວ່າ ເພາະມັນ ຈະເປັນການທຳລາຍຈິດໃຈຂອງເຂົາ ທຳລາຍຈິດໃຈຄົນຮັກ ນັ້ນແຫລະ!

ຖ: ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນວ່າມີມະຫາອາຈານຫລາຍທ່ານມີອາລົມຕະລົກເຮຣາມວ່ນຊຶ່ນກັບການບຳເພັນ ມີຫຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການຕະລົກມ່ວນຊຶ່ນນີ້ບໍ່?

ອ: ໂອ! ເຂົ້າໃຈແລ້ວ.ຕາມຂ້າພະເຈົ້າເດົາວ່າ ພວກເພິ່ນຄົງມີຄວາມສຸກ ແລະຜ່ອນຄາຍອາລົມ ຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈໃນທຸກໆເລື່ອງສາມາດຫົວຂວັນຢູ່ກັບຕົວເອງ,ຫົວກັບຄົນອື່ນ,ຫົວຂວັນກັບເລື່ອງບ້າໆບໍ່ໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດນີ້ຊຶ່ງຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຍັງຍຶດຕິດກັບມັນຢູ່ແລະຍັງເອົາຈິງເອົາຈັງຢ່າງພິລິກ.ຫລັງຈາກເຮົາບຳເພັນໄປໃນໄລຍະນຶ່ງ ເຮົາກໍ່ຈະປ່ອຍວາງ ເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ສຶກຈິງຈັງກັບ ຊີວິດອີກຕໍ່ໄປ ຖ້າເຮົາຈະຕາຍມື້ອື່ນ ເຮົາກໍ່ຕາຍໄດ້ ຖ້າເຮົາຍັງມີຊີວິດ ເຮົາກໍ່ຢູ່ຕໍ່ໄປໄດ້ ຖ້າເຮົາສູນເສັຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ເຮົາກໍ່ສູນເສັຍໄປ ຖ້າເຮົາມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ເຮົາກໍ່ມີໄປ, ແມ່ນແຫລະ! ເຮົາມີປັນຍາ ແລະຄວາມສາມາດພຽງພໍ ຫຼັງຈາກ ການຮູ້ແຈ້ງ ແລະເຮົາກໍ່ສາມາດດູແລ,ແລະຈັດການກັບໂຕເອງໄດ້ທຸກສະຖານນະການ.ດັ່ງນັ້ນ,ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຢ້ານຫຍັງເລີຍຄວາມຢ້ານແລະຄວາມວິຕົກກັງວົນຈະໝົດໄປ ເຮົາຈະຮູ້ສຶກຜ່ອນຄາຍ ເຮົາຈະບໍ່ຍຶດຕິດກັບໂລກນີ້ອີກ ບໍ່ວ່າເຮົາຈະໄດ້ ຫຼື ສູນເສັຍສິ່ງໃດໄປກໍ່ຕາມ ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍອີກ ຕໍ່ໄປ.ຖ້າເຮົາໄດ້ຮັບສິ່ງຂອງຕ່າງໆມາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ມັນກໍ່ພຽງແຕ່ຈະເປັນຜົນປະໂຫຼດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໆຕໍ່ໄປເທົ່ານັ້ນ.ແລ້ວເຮົາກໍ່ຈະໃຫ້ໄປແລະມັນກໍ່ຈະເກີດຜົນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທີ່ເຮົາຮັກ.ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ພິຈາລະນາໂຕເອງ ຫຼືຄວາມສຳຄັນຂອງຊີວິດ ທີ່ຈະຕອ້ງດົ້ນຮິນຕໍ່ສູ້ທົນ ທຸກທໍລະມານເພື່ອຮັກສາມັນໄວ້.ຖ້າເຮົາຮັກສາມັນໄວ້ໄດ້ກໍ່ດີແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຮົາຈະຕ້ອງນັ່ງຢູ່ເທິງຕຽງຢູ່ເທິງຕຽງຕະປູແລ້ວນັ່ງສະມາທິໝົດມື້.ແຕ່ເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດວຽກ ຍົກຕົວຢ່າງ: ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຍັງເຮັດວຽກ,ຮີ!ຂ້າພະເຈົ້າແຕ້ມຮູບເປັນນັກແຕ້ມເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບ.ເພາະສະນັ້ນ,ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຕ້ອງການເງິນບໍລິຈາກ,ຈາກໃຜ.ເງິນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫາມາໄດ້ນັ້ນຍັງສາມາດຊ່ວຍຄົນອື່ນໄດ້ອີກ,ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍຜູ້ລີ້ໄພ,ຜູ້ປະສົບໄພຕ່າງໆໄດ້ອີກ ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ຄວນເຮັດວຽກ?ເຮົານັ້ນມີພອນສະຫວັນແລະຄວາມສາມາດຫຼາຍຢ່າງຢູ່ແລ້ວແລະຊີວິດກໍ່ລຽບງ່າຍສຳລັບພວກເຮົາພາຍຫຼັງການຮູ້ແຈ້ງແລະບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກເປັນຫວ່ງອີກເຮົາຈະຜ່ອນຄາຍໄປຕາມທຳມະຊາດ.ນີ້ແຫລະ,ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາມີອາລົມຕະລົກມ່ວນຊື່ນຊື່ງມັນເກີດຂຶ້ນມາເອງ.ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າມັນຄືຊື່ເປັນແບບນັ້ນແຫຼະ

ພວກທ່ານເຫັນຂ້າພະເຈົ້າມີອາລົມຕະລົກມ່ວນຊື່ນເບາະ?(ຜູ້ຟັງ:ແມ່ນແລ້ວ)(ສຽງຫົວແລະສຽງຕົບມືຂອງຜູ້ຟັງ)(ອາຈານຫົວຂຶ້ນ)ຄັນຊື່ນບາງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເປັນອາຈານແນວໃດແນວນຶ່ງນີ້?ຫວັງວ່າຄົງຈະເປັນແນວນັ້ນຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກທ່ານ,ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ມານຶ່ງຟັງຄົນທີ່ບໍ່ທັນຮູ້ແຈ້ງດົນເຖິງສອງຊົ່ວໂມງ,ເສັຍເວລາລ້າໆ.

ຖ: ມັນເປັນຄຳຖາມຊຶ່ງພວກເຮົາຜູ້ສະແຫວງຫາທຳມິກຈະຖາມກັນຢູ່ສະເໝີແລະເຮົາກໍ່ມີທິດສະດີແລະປະຫວັດເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ແລະຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ຢາກໄດ້ຍິນວ່າທ່ານຈະເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ແນວໃດຄຳຖາມທຳອິດຄື“ພວກເຮົາແມ່ນໃຜ?ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນໃຜ?ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າມາຢູ່ໃນສະພາບທຸກຍາກລຳບາກນີ້ໄດ້ແນວໃດ?ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງກັບບ້ານ?ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈາກບ້ານມາໄດ້ແນວໃດ?ແລະເປັນຫຍັງເລື່ອງກັບບ້ານຈຶ່ງສຳຄັນ?ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງການກັບໄປສູ່ໂລກທີ່ທ້າແລະຍັງບອກວ່າບໍ່ຈຳເປັນແລະບໍ່ສຳຄັນທີ່ຈະໄປໄກກວ່ານັ້ນ. ແຕ່ຖ້າມີອານາຈັກທີ່ສູງກວ່ານັ້ນແລ້ວຈຸດປະສົງມັນແມ່ນຫຍັງ?ມັນມີການພົວພັນກັບຕົວຂ້າພະເຈົ້າແນວໃດແລ້ວຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງກັບຄືນໄປບ້ານນັ້ນ?

ອ: ມັນກຳລັງຈະເປັນເລື່ອງຕະລົກອີກບາດນີ້! (ຄົນຫົວແລະຕົບມື)ໂອເຄ! ກ່ຽວກັບຄຳຖາມທີ່ວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນໃຜ?” ເຈົ້າສາມາດໄປຖາມອາຈານທາງເຊັ່ນ(Zen)ໄດ້ ຊຶ່ງມີຢູ່ທົ່ວໄປໃນລັດນິວຢອກ ເຈົ້າສາມາດເປີດຫາໃນປື້ມ ໂທລະສັບໜ້າເຫຼືອງແລ້ວເຈົ້າກໍ່ຈະພົບເອງ(ຄົນຫົວຂຶ້ນ)ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ຊ່ຽວ

ຊານໃນເລື່ອງນີ້. ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງມາຢູ່ບ່ອນນີ້? ບາງທີອາດເປັນເພາະເຈົ້າຢາກມາຢູ່ບ່ອນນີ້ກໍ່ໄດ້ຮິບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວໃຜຈະກ້າມາບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາມາຢູ່ນີ້ໄດ້ທັງທີ່ເຮົາກໍ່ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າອັນທີ່ເອີ້ນວ່າບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນກໍ່ເໝືອນພຣະເຈົ້ານັ້ນແຫລະແມ່ນບໍ່? ເຈົ້າຊາຍມັນກໍ່ເໝືອນກັນກັບ ເຈົ້າຊີວິດນັ້ນແຫຼະແມ່ນບໍ່?

ໃນບາງລັກສະນະເຈົ້າຊາຍກໍ່ຄ້າຍຄືກັບເຈົ້າຊີວິດບໍ່ຫລາຍກໍ່ນ້ອຍຫຼືກໍ່ຄືເຈົ້າຊີວິດໃນອານາຄົດນັ້ນເອງ. ເພາະສະນັ້ນ, ເວລາເຂົາຢາກໄປຢູ່ບ່ອນໃດ ເຂົາກໍ່ຈະໄປຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຮິ! ແນວໃດກໍ່ດີ, ພວກເຮົາແມ່ນມີອິດສະລະເສລີທີ່ຈະເລືອກຢູ່ສະຫວັນຫຼືບ່ອນໃດກໍ່ໄດ້ ເພື່ອປະສົບການຂອງເຮົາເອງ. ນັ້ນບາງທີ, ເຈົ້າອາດຈະເລືອກມາຢູ່ບ່ອນນີ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນພຸ້ນແລ້ວໄດ້ຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝມາແລ້ວເພື່ອຮຽນຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆ ແລະການປະຈົນໄພທີ່ໜ້າຢ້ານຫລາຍຂຶ້ນ. ມີບາງຄົນກໍ່ມັກຢາກມີ ປະສົບການທີ່ ຕື່ນເຕັ້ນແລະໜ້າຢ້ານ.

ຍົກຕົວຢ່າງ: ເຈົ້າຊາຍ ທ່ານກໍ່ຢູ່ໃນພະຣາຊວັງ ແຕ່ທ່ານອາດຕ້ອງການທ່ອງທ່ຽວໄປໃນປ່າກໍ່ໄດ້ເພາະວ່າພະອົງຢາກສຳຫຼວດຕາມທຳມະຊາດ ອາດຈະເປັນໃນທຳນອງນີ້ ມັນອາດຈະທຳໃຫ້ເຮົາເບື້ອງໄດ້ເບື້ອງຢູ່ສະຫວັນ ເພາະຢູ່ສະຫວັນນັ້ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນມີພຽງພອ້ມແລະມີບໍລິການເຖິງໜ້າປະຕູຂອງພະຣາຊວັງເຮົາເລີຍ. ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາກໍ່ເລີຍຢາກເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງເພື່ອຕົວຂອງເຮົາເອງ. ກໍ່ເໝືອນກັນກັບຄອບຄົວຂອງເຈົ້າຊີວິດ. ບາງຄັ້ງ, ເພິ່ນກໍ່ຢາກຄົວກິນເອົາເອງແລະບໍ່ຢາກໃຫ້ມີຄົນຮັບໃຊ້ມາໃກ້ສິດຄອຍບໍລິການພວກທ່ານ. ແລ້ວກໍ່ເຮັດຊອສໝາກເລັ່ນຮວ່ດຕາມເສື້ອຜ້າແລະເຮັດນ້ຳມັນໂຮຍພື້ນເປີເປື້ອນໄປໝົດແຕ່ພວກເພິ່ນກໍ່ຊັ້ມັກແບບນັ້ນ. ອາດຈະເບິ່ງບໍ່ຄືເຈົ້າຊາຍປານໃດ. ແຕ່ກໍ່ມັກແບບນັ້ນ.

ຍົກຕົວຢ່າງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີຄົນຂັບລົດໃຫ້ບໍ່ວ່າຈະໄປໃສກໍ່ມີຄົນມັກເປັນຄົນຂັບລົດໃຫ້. ແຕ່ບາງຄັ້ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຢາກຂັບເອງຂ້າພະເຈົ້າຂັບລົດສາມລ້ຽມອັຍໆ ຊຶ່ງບໍ່ມີຄວັນເປັນລົດໄຟຟ້າ, ແລ່ນໄດ້ສືບກິໂລແມດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ. ຂ້າພະເຈົ້າມັກໄປອັມແອັມນີ້ແບບນັ້ນແຫຼະ! ເພາະວ່າທຸກບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄປມັກມີຄົນສັງເກດເບິ່ງໄປໝົດ, ເພາະແບບນັ້ນແຫຼະ. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໄປບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຄົນຮູ້ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນມັກອາຍຍົກເວັ້ນຕອນທີ່ເຮັດປາຖະກາຖາ. ເພາະວ່າມັນກາຍເປັນໜ້າທີ່ໄປແລ້ວຕັ້ງແຕ່ມີຄົນໄປຊຸດຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຈົນມີຊື່ສຽງຮອດມື້ນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຫຼີກເລື້ອຍໆ ກະບໍ່ໄດ້ແຕ່ບາງຄັ້ງກໍ່ໄດ້ຫຼີກຄືກັນເອີ! ສອງ, ສາມເດືອນພຸ້ນແຫຼະ! ກໍ່ເໝືອນຜູ້ຍິງທີ່ຊັດເຊພະເນຈອນປົບໜີຜິວ ໄປຊັ້ນແຫຼະ, ເອີ! ມັນກໍ່ເປັນທາງເລືອກສ່ວນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ບາງທີ, ເຈົ້າອາດຈະເລືອກເອົາບ່ອນນີ້ຢູ່ໃນຊົ່ວໄລຍະນຶ່ງແລະບາງທີຕອນນີ້ອາດຈະເຖິງເວລາແລ້ວສຳລັບເຈົ້າທີ່ຢາກຈະກັບບ້ານເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບໂລກນີ້ຫຼາຍພໍແລ້ວແລະເຈົ້າກໍ່ຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຕ້ອງການຮຽນຮູ້ເພີ່ມອີກແລ້ວ, ແລະເຈົ້າກໍ່ຮູ້ສຶກເມື່ອຍລ້ານຳການເດີນທາງເຫຼົ່ານັ້ນ. ແລະຢາກພັກຜ່ອນ, ກັບໄປພັກຜ່ອນຢູ່ບ້ານກ່ອນແລ້ວພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າເຈົ້າຢາກມາປະຈົນໄພໃໝ່ອີກຕື່ມຫຼືບໍ່? ສຳລັບການເດີນທາງປະຈົນໄພຂອງເຈົ້າຮອດນີ້ ກໍ່ມີເທົ່ານັ້ນແຫຼະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເວົ້າໄດ້.

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງກັບບ້ານ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງແມ່ນ ໂລກທີ່ຫ້າບໍ່ແມ່ນ ໂລກທີ່ຫົກ? ມັນຂຶ້ນຢູ່ກັບເຈົ້າເອງ. ຫຼັງຈາກໂລກທີ່ຫ້າແລ້ວເຈົ້າສາມາດໄປໄດ້ທຸກແຫ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ. ຢູ່ເບື້ອງບົນນັ້ນຍັງມີຫຼາຍລະດັບ. ແຕ່ມັນກໍ່ເປັນພຽງບ່ອນທີ່ສະບາຍແລະອິດສະລະຫຼາຍກ່ວາເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຂຶ້ນໄປສູງກວ່ານັ້ນມັນຈະເປັນພະລັງແຮງເກີນໄປອາດຈະເປັນແນວນັ້ນ. ເຈົ້າອາດຢູ່ໄດ້ຊົ່ວໄລຍະນຶ່ງ, ແຕ່ບາງທີເຈົ້າອາດບໍ່ຢາກພັກຢູ່ບ່ອນນັ້ນກໍ່ໄດ້.

ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ເຮືອນຂອງເຈົ້າງາມທີ່ສຸດ, ແຕ່ມີບາງສ່ວນຂອງບ້ານເປັນຫອ້ງພັກຜ່ອນແຕ່ເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຢາກຢູ່ຫອ້ງນັ້ນຕະຫຼອດໄປດອ່ກ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຢູ່ຊັ້ນເທິງພຸ້ນກໍ່ຕາມ. ເໝືອນກັນກັບເຮົາຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຍິ່ງຂຶ້ນໄປສູງເທົ່າໃດກໍ່ຍິ່ງສວຍງາມຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ແມ່ນບ່ອນພັກຜ່ອນຫຼືໃນບໍລິເວນເຮືອນຂອງເຈົ້າມີເຄື່ອງປັ້ນໄຟຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງຊຶ່ງມີສຽງດັງໜວກຫູທັງຮ້ອນແລະທັງອັນຕະລາຍ. ເພາະສະນັ້ນເຈົ້າຄິງບໍ່ຢາກຢູ່ບ່ອນນັ້ນ

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະມີປະໂຫຍດຕໍ່ເຮືອນຂອງເຈົ້າກໍ່ຕາມເຂົ້າໃຈບໍ່? ມັນກໍ່ມີພຽງເທົ່ານັ້ນແຫຼະ. ມີພຣະເຈົ້າຢູ່ຫລາຍລັກສະນະ. ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການໄດ້ເຮົາຄິດກັນສະເໝີວ່າຢ່າງເຮົາຂຶ້ນໄປສູງເທົ່າໃດເຮົາກໍ່ຍິ່ງມີຄວາມຮັກຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ວ່າມັນກໍ່ມີຄວາມຮັກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ມີຄວາມຮັກທີ່ຮຸນແຮງ, ເຈົ້າຮູ້ບໍ່! ມີຄວາມຮັກທີ່ດູດດື່ມ, ຄວາມຮັກທີ່ເປົາ, ຄວາມຮັກທີ່ກາງ, ເພາະສະນັ້ນ, ມັນກໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າເຮົາຈະທົນໄດ້ຊໍາໃດ? ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄວາມຮັກແກ່ເຮົາໃນລະດັບຕ່າງກັນ. ໃນລະດັບທີ່ຕ່າງກັນກໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກຕ່າງກັນຈາກພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ບາງທີມັນກໍ່ຮຸນແຮງເກີນໄປ, ເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າເຮົາຖືກຈືກເປັນເສັ້ນໆໄປ.

ຖ: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນການທຳລາຍຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງຢູ່ຮອບຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍສະເພາະການທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ, ການໂຫດຮ້າຍທາລຸນຕໍ່ສັດຂ້າພະເຈົ້າຍັງສິ່ງໄສຢູ່ວ່າທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ແລະທ່ານຈະແນະນຳແນວໃດແກ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງຈະປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກໂລກນີ້ດ້ວຍການບຳເພັນເພື່ອຊ່ວຍເຂົາຈັດການກັບສິ່ງຕ່າງໆຮອບຕົວເຂົາເຈົ້າແລະຈັດການກັບສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ຮອບຕົວເຂົາແລະທ່ານຄິດວ່າການຂຶ້ນໄປເໝືອໂລກເປັນການຮັບຮູ້ດີແລ້ວເບາະວ່າມີຫຍັງແດ່ທີ່ເຮົາຖືມປະໄວເບື້ອງຫລັງຫຼືວ່າທ່ານຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາທີ່ຢູ່ໃນລະດັບຂຶ້ນນີ້ມີໜ້າທີ່ຕ້ອງພະຍາຍາມຊ່ວຍບັນເທົາທຸກຕ່າງໆໃຫ້ເປົາບາງລົງແລະການເຮັດແບບນັ້ນຈະເກີດປະໂຫຍດຫຍັງ ຫຼືບໍ່?

ອ: ເກີດປະໂຫຍດແນ່ນອນ, ເກີດແນ່ນອນ, ຢ່າງນອ້ຍກໍ່ສຳລັບຕົວເຮົາສຳລັບຈິດສຳນຶກຂອງເຮົາທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາກຳລັງທຳບາງສິ່ງບາງຢ່າງລົງໄປແລ້ວແລະເຮົາກໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງດີທີ່ສຸດແລ້ວເພື່ອຊ່ວຍບັນເທົາທຸກຄວາມເດືອດຮ້ອນຂອງເພື່ອນມະນຸດເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າ, ກໍ່ໄດ້ທຳເໝືອນກັນບໍ່ວ່າພວກເຈົ້າຈະຂໍຮ້ອງແນວໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ກຳລັງກະທຳ, ເຄີຍໄດ້ທຳມາແລ້ວ, ທຳຢູ່, ແລະຈະທຳຕໍ່ໄປ.

ເຮົາເຄີຍບອກທ່ານແລ້ວວ່າເຮົາເຄີຍບໍລິຈາກເງິນຊ່ວຍເຫລືອອົງການຕ່າງໆຫລາຍແຫ່ງບາງຄັ້ງກໍ່ສິ່ງໄປຊ່ວຍປະເທດຕ່າງໆເມື່ອເກີດໄພພິບັດຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກເວົ້າໂອອວດກ່ຽວກັບເລື່ອງພວກນີ້ກໍ່ຍ້ອນວ່າເຈົ້າຖາມເຊັ່ນ: ຕົວຢ່າງ, ພວກເຮົາໄດ້ສິ່ງໄປຊ່ວຍເຫຼືອປະເທດຟິລິບປິນເມື່ອປີກາຍນີ້ເພື່ອບັນເທົາທຸກຍ້ອນພູເຂົາໄຟປີນາຕູໂບລະເບີດ. ແລະຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບໄພນຳ້ຖ້ວມໃນອ່າວແລກແລະປະເທດຈີນ.. ຯລຯ ແລະຕອນນີ້ເຮົາກໍ່ກຳລັງພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ລີ້ໄພຊາວອ່າວແລກ. ເພື່ອແບ່ງເບົາພາລະຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດຕອບສະໜອງ ໂລດຖ້າອົງການສະຫະປະຊາຊາດຫາກຕ້ອງການໃຫ້ຊ່ວຍແຕ່ພວກເຮົາກໍ່ພະຍາຍາມຢູ່. ພວກເຮົາຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າທາງດ້ານ ການເງິນແລະຍັງສາມາດອົບພະຍົບເຂົາເຈົ້າໄປຢູ່ບ່ອນໃໝ່ໄດ້. ຖ້າອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດຍອມອະນຸມັດ ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງດ້ວຍ ຄວາມກະລຸນາຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດເທົ່ານັ້ນ.

ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຮົາເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຈົ້າຂໍມານອກຈາກນີ້, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຮົາອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ເຮົາກໍ່ຄວນທຳຄວາມສະອາດສະພາບແວດລ້ອມໃຫ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະທຳໄດ້. ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອບັນເທົາທຸກຄວາມເດືອດຮ້ອນພ້ອມກັບໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອທາງມາດຕະຖານຄວາມປະພຶດດ້ານສິນລະທຳຂອງໂລກດ້ວຍ. ລວມທັງກາຍແລະຈິດໃຈແມ່ນແຫລະ! ເພາະວ່າບາງຄົນຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແຕ່ພຽງຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນແລະບໍ່ຕ້ອງການທາງດ້ານຈິດໃຈຈາກຂ້າພະເຈົ້າ, ນັ້ນແຫລະທີ່ພວກເຮົາເຮັດຢູ່ທຸກມື້ນີ້. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ ຕ້ອງສ້າງລາຍຮັບ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການໃຊ້ເງິນບໍລິຈາກຂອງຄົນອື່ນ.

ພວກນັກບວດແລະລູກສິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນຕ້ອງເຮັດການເໝືອນກັນກັບທີ່ເຈົ້າເຮັດນັ້ນແຫຼະ. ແລະນອກຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງຈິດອີກ, ຊ່ວຍການບັນເທົາທຸກຂອງໂລກ, ຊ່ວຍການບັນ

ເທົາຄວາມເດືອດຮ້ອນຂອງໂລກ.ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງເຮັດສິ່ງນີ້.ບໍ່ໝາຍວ່າພວກເຮົາເອົາແຕ່ນັ່ງສະມາທິທັງວັນຫາຄວາມສຸກໃສ່ແຕ່ໂຕເອງແບບນັ້ນກໍຄືພຸດທະທີ່ເຫັນແກ່ໂຕທີ່ສຸດ.ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການມີພຸດທະແບບນັ້ນບ່ອນນີ້. (ສຽງຫົວ)

ຖ: ທ່ານໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບລະດັບຂອງພະລັງໄວ້ວ່າເມື່ອເຂົາຫາກຮູ້ວ່າພວກເຂົາມີພະລັງຊຶ່ງມາຈາກການຮັບຮູ້ຂອງເຂົານັ້ນ.ຕອນນີ້ຖ້າທ່ານຮູ້ເຖິງພະລັງນັ້ນແລ້ວເປັນຫຍັງ!ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານມີມັນແຕ່ທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງມັນ.ທ່ານອາດຈະຮູ້ສຶກເໝືອນກັນວ່າທ່ານຈະໃຊ້ມັນຫລືບໍ່ໃຊ້ມັນແນວໃດ?ຖ້າທ່ານບໍ່ໃຊ້ມັນ,ແລ້ວທ່ານອິດທິນໄດ້ແນວໃດກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ອອ້ມຂ້າງນີ້?ເຊັ່ນທ່ານເອງກໍຮູ້ວ່າຂັ້ນຕອນຂອງສິ່ງຕ່າງໆ ໃນໂລກນີ້ດຳເນີນໄປຢ່າງເຊື່ອງຊ້າທີ່ສຸດໃນເມື່ອທ່ານກໍຮູ້ດີວ່າພຽງແຕ່ທ່ານສວດອະທິຖານຫລືເຮັດແນວໃດແນວນຶ່ງກໍຈະທຳໃຫ້ມັນດີຂຶ້ນຫລືແກ້ໄຂບັນຫາໄວຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.ສະພາບແບບນັ້ນຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນແລະບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນຈະໃຊ້ພະລັງພອນແນວໃດເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆນັ້ນອອກມາດີ?ທ່ານເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າບໍ່?

ອ: ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈ,ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈ,ເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າເມື່ອເຮົາມີພະລັງທີ່ຈະປ່ຽນແປງສິ່ງຕ່າງໆ ແລະໃນເມື່ອສິ່ງຕ່າງໆນັ້ນປ່ຽນແປງໄປແບບໃຊ້ລະແບບພິທີລິຕອງແລະເຊື່ອງຊ້າເຮົາສາມາດທົນມັນໄດ້ແນວໃດແມ່ນບໍ່?ຫລືທ່ານຊ່ວຍກະລຸນາອະທິຖານ ຫລືໃຊ້ພະລັງອະພິນິຫານ ຫລືເອົານັ້ນມີຈີ່ແລ້ວສັ່ງການເລີຍແມ່ນບໍ່?ບໍ່ໄດ້,ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມອິດທິນພໍເພາະວ່າ,ເຮົາຕ້ອງເຮັດໄປຕາມລະດັບຂອງໂລກຫນ່ວຍນີ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມໂກລາທົນວຸ້ນວາຍເກີດຂຶ້ນແບບນັ້ນແຫລະ.

ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ:ເດັກນ້ອຍເກີດໃໝ່ບໍ່ຮອນຈະແລ່ນໄດ້ໂລດບໍ່ແມ່ນວ່າເຈົ້າຟ້າວຫຼືວ່າເຈົ້າຕ້ອງການຢາກແລ່ນແລ້ວຈະພາເດັກນ້ອຍແລ່ນແບບນັ້ນມັນຈະເປັນການທຳຮ້າຍເດັກນ້ອຍແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາຕົກລົ້ມໄດ້.ເພາະສະນັ້ນ,ເຮົາຕ້ອງອິດທິນ.ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຈະມີພະລັງພຽງພໍທີ່ສາມາດຈະແລ່ນໄດ້,ເຮົາຄອ່ຍໆຢ່າງໄປກັບເດັກນ້ອຍແຫຼະນີ້ແຫຼະເປັນເຫດຜົນທີ່ບາງຄັ້ງຂ້າພະເຈົ້າກໍຮູ້ສຶກກຸດດຽດແລະບໍ່ອິດທິນແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕ້ອງສອນຕົວເອງໃຫ້ມີຄວາມອິດທິນ.ເພາະສະນັ້ນ,ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງກັມຫົວໄປຫາປະທານາທິບໍດີຄົນແລ້ວຄົນເລົ່າເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ລີ້ໄພທັງໆທີ່ເຮົາຕ້ອງການຈະອອກເງິນຊ່ວຍເຫຼືອທັງໝົດເຮົາຍິນດີຈະໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາມີທຸກສິ່ງເລີຍແມ່ນແຕ່ເງິນຫຼາຍລ້ານໂດລາຫຼືພັນລ້ານດວ້ຍຊ້າ.ແຕ່ເຮົາກໍຕ້ອງເຮັດທຸກຢ່າງຕາມຮີດຄອງຂອງມັນຈຶ່ງໃຫ້ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພະລາຊາແກ່ພະລາຊາ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໃຊ້ອຳນາດຫຼືຊື່ນິ້ວມາທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດແລ້ວໃຊ້ພະລັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຳໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆເກີດໄວຍິ່ງຂຶ້ນ,ບໍ່,ບໍ່ແມ່ນ,ຖ້າເຮົາໃຊ້ພະລັງອິດທິປະຕິທານເຮົາຈະທຳໃຫ້ມັນເກີດຄວາມຫາຍະນະຂຶ້ນໃນໂລກຫນ່ວຍນີ້ຕ້ອງໃຫ້ມັນເປັນໄປຕາມວິຖີທາງຂອງມັນ.ແຕ່ເຮົາກໍສາມາດຍົກລະດັບຈິດສຳນຶກຂອງປວງຊົນໂດຍການບຳບັດຮັກສາທາງຈິດ,ດວ້ຍອຳນາດແຫ່ງປັນຍາຂອງຈິດໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈ.ທັງຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ໃຫ້ເຂົາເຕັມໃຈທີ່ຈະທຳມັນເຂົ້າໃຈບໍ່?ແລ້ວກໍໃຫ້ການຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມືກັບເຂົາວິທີນີ້ແຫຼະດີທີ່ສຸດບໍ່ແມ່ນຈະໃຊ້ພະລັງອິດທິປະຕິທານ.

ຂ້າພະເຈົ້າ,ບໍ່ມີເຈດຕະນາຈະນຳໃຊ້ພະລັງອິດທິປະຕິທານບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດໆໃນຊີວິດ.ແຕ່ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຕ່າງໆກໍເກີດຂຶ້ນກັບນັກບຳເພັນສະເໝີ.ນັ້ນແມ່ນທຳມະຊາດຂອງມັນທີ່ສຸດແຕ່ບໍ່ແມ່ນເຈດຕະນາເຮັດ,ເຈົ້າເຂົ້າໃຈບໍ່?ບໍ່ແມ່ນຈະໄປຊຸກຍູ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນເດີ!ມັນບໍ່ດີ.ເດັກເກີດໃໝ່ຍັງບໍ່ທັນແລ່ນເປັນເທື່ອແມ່ນບໍ່?ເຈົ້າພໍໃຈໃນຄຳຕອບຂອງຂ້ອຍບໍ່?

ຖ້າຄຳຕອບໃດຫາກບໍ່ກົງກັບທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການກະລຸນາ,ບອກໃຫ້ຮູ້ແດ່.ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ອະທິບາຍເພີ່ມ

ເຕີມ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໝັ້ນວ່າທ່ານທຸກຄົນເປັນຄົນສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມທີ່ສຸດເປັນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກມາແລ້ວທຸກຄົນແລະເປັນຄົນລະດັບຫົວກະທິຂອງທຸກໆຊາດ. ເພາະສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຈະອະທິບາຍຫລາຍ.

ຄວາມຈິງແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະບອກວ່າເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາມີອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. ພວກເຮົາຊ່ວຍກັນກຳຈັດຂໍ້ຂັດແຍ້ງຕ່າງໆຂອງໂລກແລະສົງຄາມ. ເຖິງແມ່ນວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະໃຫ້ມັນລົດລົງໄປໄດ້ຢ່າງສົມບູນກໍຕາມ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານໜັງສືຂອງທ່ານ ກ່ຽວກັບອົງການສະຫະປະຊາຊາດທຸກໆຄົນກໍເປັນອົງການສະຫະປະຊາຊາດແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຕິດຕາມຜົນງານບາງຢ່າງຂອງອົງການນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຊົມເຊີຍຄວາມພະຍາຍາມແລະປະສິດທິພາບໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຊະເລີຍສົງຄາມໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດຈະຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ພະລັງທັງໂລກບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ແຕ່ກຳມາທິທ່ານນຶ່ງຂອງອົງການນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ສຳເລັດ. ແລະຍັງມີເລື່ອງອື່ນໆອີກກ່ຽວກັບການຊ່ວຍບັນເທົາໄພພິບັດບັນຫາເລື່ອງຜູ້ລີ້ໄພ.

ພວກທ່ານມີຜູ້ລີ້ໄພທີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບປະມານສິບສອງລ້ານຄົນຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນມາແມ່ນບໍ່? ວຽກແມ່ນຫຼາຍແທ້ໆ ແລະຍັງມີເລື່ອງສົງຄາມແລະເລື່ອງອື່ນໆອີກ. ເພາະສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນການດີທີ່ເຮົາມີອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແມ່ນບໍ່? ດີທີ່ສຸດ.

ຖ: ຂໍຂອບໃຈທ່ານອາຈານຊິງໄທທີ່ຊ່ວຍແບ່ງປັນແລະເພື່ອແພ່ປັນຍາຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຂ້າພະເຈົ້າມີຄຳຖາມຢູ່ຂໍ້ນີ້ເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບການເພີ່ມຈຳນວນປະຊາກອນຂອງໂລກແລະບັນຫາທີ່ຕາມມາແມ່ນການທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະການຮຽກຮອງຕ້ອງການຂອງອາຫານຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນ. ທ່ານພໍຈະໃຫ້ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບບັນຫາເລື່ອງຈຳນວນປະຊາກອນຂອງໂລກເພີ່ມຂຶ້ນນີ້ໄດ້ບໍ່? ເລື່ອງນີ້ເປັນກຳຂອງໂລກນີ້ບໍ່? ຫຼືວ່າສິ່ງນີ້ມັນຈະເປັນການສ້າງກຳບາງຢ່າງໃນອະນາຄົດ?

ອ: ການມີຜູ້ຄົນເພີ່ມຂຶ້ນສຳລັບໂລກນີ້ກໍດີເຊັ່ນດຽວກັນ. ເປັນຫຍັງຊິບໍ່ດີລະ? ຜູ້ຄົນແໜ້ນໜ້າສຽງນວງນັ້ນຫຼາຍຂຶ້ນສະນຸກດີ. ບໍ່ແມ່ນເບາະ? ທີ່ຈິງແລ້ວ, ມັນບໍ່ແມ່ນເຮົາມີປະຊາກອນຫຼາຍເກີນໄປດອກ! ພຽງແຕ່ເຮົາບໍ່ທັນກະຈາຍອອກໄປໃຫ້ທົ່ວຕ່າງຫາກ. ຜູ້ຄົນພາກັນແອອັດຢູ່ແຕ່ບາງພື້ນທີ່ຂອງໂລກຕ່າງຫາກແລະບໍ່ຍອມຍ້າຍໄປບໍລິເວນອື່ນ. ເທົ່ານັ້ນແຫລະ! ເຮົາຍັງມີພື້ນທີ່ປ່າດົງທີ່ມີບໍລິເວນກວ້າງໃຫ່ຍຂອງໂລກອີກຫຼາຍແຫ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ໃຊ້. ມີທັງເກາະດອນທີ່ຍັງບໍ່ຖືກແຕະຕ້ອງ, ຈຳນວນຫຼາຍ, ແລະທັງຮາບສູງທີ່ມີປ່າໄມ້ທີ່ຂຽວງາມ. ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຢູ່. ຜູ້ຄົນມັກພາກັນມາແອອັດຢູ່ແຕ່ນິວຢອກນີ້. ຍົກຕົວຢ່າງ. (ຄົນພາກັນຫົວ) ເພາະວ່າຢູ່ນີ້ມັນມ່ວນກວ່າບ້ອນອື່ນແມ່ນແລ້ວ, ເພາະວ່າຖ້າຫາກມີລັດຖະບານໃດສາມາດສ້າງງານ, ມີອຸດສາຫະກຳມີວຽກເຮັດຫຼາຍຕຳແໜ່ງຢູ່ຫຼາຍບ້ອນຄົນກໍຈະເດີນທາງໄປບ້ອນນັ້ນ. ສາເຫດ, ທີ່ພວກເຂົາມາແອອັດກັນຢູ່ບາງແຫ່ງກໍເພາະບ້ອນນັ້ນມັນທາງານໄດ້ງ່າຍກວ່າຫຼືມີຄວາມປອດໄພຫຼາຍກວ່າຖ້າບ້ອນອື່ນໆ ຫາກມີຄວາມປອດໄພ, ພື້ນຄົງ, ແລະມີວຽກເຮັດຄົນກໍຈະພາກັນໄປບ້ອນນັ້ນດ້ວຍເໝືອນກັນ. ພວກເຂົາເຈົ້າຈະສະແຫວງຫາຄວາມພື້ນຄົງ, ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຊຶ່ງມັນກໍເປັນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ສຸດ.

ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາບໍ່ຕ້ອງຢ້ານເລື່ອງບັນຫາປະຊາກອນລື້ນໂລກແຕ່ເຮົາຄວນຈັດການກັບສິ່ງຕ່າງໆ ເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ດີກວ່ານີ້ຈັດການໃຫ້ຄົນໃນໂລກໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຫຼາຍຂຶ້ນຈາກການມີໂອກາດໄດ້ເຮັດການ, ມີເຮືອນຢູ່, ແລະມີຄວາມພື້ນຄົງປອດໄພຖ້າເຮັດໄດ້ແບບນີ້ຢູ່ບ້ອນໃດມັນກໍເໝືອນກັນ. ເຮົາຈະບໍ່ມີວັນເກີດພາວະປະຊາກອນລື້ນໂລກເລີຍ.

ແລະສຳລັບຄຳຖາມຂອງເຈົ້າເລື່ອງອາຫານນັ້ນເຈົ້າຄວນຈະຮູ້ດີກວ່າ. ເພາະຢູ່ໃນອາເມຣິກາເຮົາມີຂໍ້ມູນ ຫຼວງຫຼາຍກ່ຽວກັບການອະນຸລັກໂລກຂອງເຮົາ. ການກິນອາຫານມັງສະວິລັດເປັນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດວິທີນຶ່ງທີ່ຈະອະນຸ ລັກຊັບພະຍາກອນຂອງໂລກເພື່ອຈະສາມາດລ້ຽງດູປະຊາກອນຂອງໂລກທັງໝົດນີ້ໄດ້. ເພາະວ່າເຮົາເຮັດໃຫ້ສິ້ນ ເບື້ອງແບບເປົ່າປະໂຫຼດດ້ານອາຫານຈຳພວກພືດຜັກ, ພະລັງງານ, ໄຟຟ້າ, ຢາຮັກສາໂລກເພື່ອນຳໄປໃຊ້ໃນ ການລ້ຽງສັດ. ໃນຂະນະທີ່ອາຫານຈຳນວນນີ້ສາມາດລ້ຽງຄົນອື່ນໆໄດ້ໂດຍກົງ. ແລະຫຼາຍປະເທດໃນໂລກທີ່ສາມ ກຳໄດ້ນຳເອົາປະເພດພືດຜັກທີ່ອຸດົມໄປດວ້ຍໂປຣຕີນມາຂາຍກັນໃນລາຄາທີ່ຖືກໆ ແຕ່ການເຮັດແບບນັ້ນມັນກໍບໍ່ ໄດ້ຊ່ວຍປະຊາກອນຂອງຊາດອື່ນໆໄດ້. ຖ້າເຮົາຫາກກະຈາຍອາຫານອອກໄປໄດ້ທົ່ວເຖິງແລະກິນມັງສະວິລັດ ກັນກໍຈະສາມາດຊ່ວຍໃນເລື່ອງນີ້ໄດ້ບໍ່ສະເພາະແຕ່ຕົວຂອງພວກເຮົາຫຼືສະເພາະສັດຕ່າງໆ ເທົ່ານັ້ນແຕ່ສາມາດ ຊ່ວຍໄດ້ທັງໂລກເລີຍ. ມີການວິໄຈຢູ່ຢ່າງນຶ່ງ... ເປັນທັງສິນິດຕະຍະສານທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າຖ້າເຮົາພາກັນກິນມັງ ສະວິລັດໂລກຂອງເຮົາກໍບໍ່ທົວໂຫຍຕໍ່ໄປອີກ. ແລະເຮົາກໍຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຄົນບາງຄົນຊຶ່ງລາວສາມາດ ເອົາກົກເຂົ້າມາເຮັດເປັນອາຫານທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການແລະເອົາມາເຮັດນົມກໍໄດ້ອີກ. ເທື່ອແລ້ວພວກ ເຮົາໄດ້ສິນທະນາກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ໃຊ້ເງິນພຽງແຕ່ສາມແສນໂດລາກໍສາມາດລ້ຽງຄົນໄດ້ເຖິງຫົກແສນຄົນໃນປະ ເທດສີລັງກາໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ພວກຄົນຍາກຄົນຈົນ, ຄົນຂາດອາຫານ, ແລະແມ່ລູກອ່ອນໃນທຳນອງນັ້ນແຫຼະ! ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າຊົມຊືມທີ່ສຸດ. ເພາະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາພາກັນເຮັດຢູ່ຕາມສວ່ນຕ່າງໆ ຂອງໂລກໃນປັດຈຸບັນນີ້ມັນ ແມ່ນເຮົາກຳລັງໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໄປໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຼດ. ມັນບໍ່ແມ່ນວ່າເຮົາມີບໍ່ພໍ. ພຣະເຈົ້າຄົງບໍ່ພາ ເຮົາມາບ່ອນນີ້ໃຫ້ອິດທິວດອ່ກ! ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ຕັ້ງແມ່ນກະໂຕເຮົາເອງຕ່າງຫາກທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການອິດ ຢາກເກີດຂຶ້ນ. ເຮົາຄວນຄິດຄືນອີກ.. ຄິດແລ້ວຄິດອີກ, ຈັດຕັ້ງຄືນໃໝ່, ແລະສິ່ງນີ້ກໍຈຳເປັນຕ້ອງມີການອະນຸມັດ ແລະເຫັນດີຈາກລັດຖະບານຂອງປະເທດຕ່າງໆຮ່ວມກັນ. ພວກເພິ່ນຕ້ອງອະນຸມັດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາດວ້ຍຄວາມ ຊື່ສັດແທ້ແລະດວ້ຍນຳໃສໃຈຈິງ, ດວ້ຍກຽດສັກສີແທ້, ແລະມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນແທ້ ແທນທີ່ຈະ ເຮັດເພື່ອຕົນເອງ. ຖ້າພວກເຮົາຫາກໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານທຸກປະເທດເຮົາກໍຈະບໍ່ມີບັນຫາແທ້, ບໍ່ ມີບັນຫາ.

ເຮົາຈຳຕ້ອງມີຜູ້ນຳທີ່ດີ, ມີລະບົບການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດທີ່ດີ, ມີຄວາມສາມາດໃນການປົກຄອງ, ມີລັດ ຖະບານທີ່ຊື່ສັດ. ແຕ່ມັນຈະເກີດສິ່ງນີ້ໄດ້ຢ່າງໄວວານັ້ນ, ກໍຕ້ອງມີຄົນຫລາຍຄົນຫລືຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມີຄຸນນະທຳ, ມີ ສິນທຳປະຈຳໃຈ, ມີລະບຽບວິໄນ, ຮູ້ຈັກການຮັກສາສິນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຂົາກໍຈະຮູ້ຈັກເປັນຄົນຊື່ສັດຈິດໃຈປອດໃສ ຂາວສະອາດ. ແລ້ວເຂົາກໍຈະຮູ້ນຳໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາ. ແລະກໍສາມາດຮູ້ຈັກຄິດທຳສິ່ງຕ່າງໆ ແລະຈັດຕັ້ງຊີ ວິດຂອງພວກເຮົາຄືນໃໝ່ໄດ້ອີກ.

ຖ: ເລື່ອງນີ້ເບິ່ງແລ້ວຄົງຈະເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ສຸດເພາະຕາມທີ່ເຫັນມາແລ້ວສ່ວນຫຼາຍ. ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າ ໃຈ, ສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມຖືກທຳລາຍນັ້ນແມ່ນຍ້ອນ, ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາກອນເພີ່ມ ຂຶ້ນເພື່ອເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສ, ປຸກສ້າງບ້ານເຮືອນ, ຕ້ອງການມີວິຖີຊີວິດເໝືອນກັນກັບພວກເຮົາໃນສັດຕະວັດ ທີ່ຊາວຕ້ອງການຢາກມີ.

ຕົວຢ່າງ: ປ່າດົງດິບໃນປະເທດເບຣຊິນການທຳລາຍສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມຢູ່ເຂດນັ້ນແມ່ນມີການທຳ ລາຍປ່າຫີບ, ປ່າເຂດຝົນ, ມີການຕັດຕົ້ນໄມ້ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຊຶ່ງມີຜົນທຳໃຫ້ເກີດນ້ຳຖວ້ມຕາມມາ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາປະຊາກອນລົ້ນໂລກແຕ່ເບາະ?

ອ: ແມ່ນແລ້ວ,ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມັນມີການພົວພັນຊຶ່ງກັນແລະກັນໃນໂລກນີ້. ແຕ່ແມ່ນອນ,ການແກ້ໄຂບັນຫາກໍ່ຄືຕ້ອງແກ້ທີ່ຮາກເຫງົ້າຂອງບັນຫາເທົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຢູ່ບ່ອນປາຍເຫດຂອງມັນ. ແລະບ່ອນຮາກເຫງົ້າຂອງມັນກໍ່ຄືຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານຈິດໃຈເຂົ້າໃຈບໍ່? (ຄົນຕົບມື).

ດັ່ງນັ້ນ,ສິ່ງສຳຄັນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດກໍ່ຄືພະຍາຍາມເຜີຍແຜ່ຂ່າວສານທາງດ້ານການບຳເພັນຈິດຕາມທີ່ເຮົາຮູ້ແລະການຮັກສາວິໄນຂອງສິນນີ້ແຫລະຄືສິ່ງທີ່ຄົນທົ່ວໄປບໍ່ມີ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະນັ່ງສະມາທິໂດຍນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຄືສຽງປູກໄຟຟ້າແລ້ວເຈົ້າກໍ່ເຫັນແສງແລະໄດ້ຍິນສຽງຊຶ່ງທຳໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າສະມາທິໄດ້ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີວິໄນຂອງສິນລະທຳແລ້ວ ບາງຄັ້ງເຈົ້າກໍ່ຈະໃຊ້ພະລັງໄປທາງທີ່ຜິດ ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມມັນໄດ້.

ເພາະສະນັ້ນ,ຢູ່ໃນກຸ່ມຂອງພວກເຮົາພວກເຮົາຈຶ່ງສອນໃຫ້ຮັກສາສິນກ່ອນ. ສິນເປັນເຄື່ອງສຳຄັນເຮົາຕ້ອງຮູ້ວ່າ ເຮົາຈະໄປທາງໃດເສັ້ນກ່ອນແລະຄຸ້ມຄອງພະລັງຂອງເຮົາພະລັງທີ່ຂາດຄວາມຮັກ,ຄວາມເມດຕາ,ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈຄຸນຄ່າຂອງສິນລະທຳທີ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນມັນກໍ່ຈະໃຊ້ບໍ່ໄດ້ແລະບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍມັນຈະກາຍເປັນໄສຍະສາດດຳແລ້ວເອົາໄປໃຊ້ກັນຢ່າງຜິດໆນີ້ແຫລະຄືບ່ອນເກີດຂອງໄສຍະສາດເວດມົນຄາຖາທີ່ທຳຮ້າຍຄົນ.

ເພາະສະນັ້ນ,ການໄດ້ຮັບການຮູ້ແຈ້ງນັ້ນມັນເປັນເລື່ອງງ່າຍ. ແຕ່ການຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຄົງນັ້ນເປັນເລື່ອງຍາກ. ໃນກຸ່ມຂອງພວກເຮົາຖ້າເຈົ້າບໍ່ຮັກສາລະບຽບວິໄນບໍ່ມີສິນທຳປະຈຳໃຈຢ່າງແທ້ຈິງອາຈານກໍ່ຈະເອົາພະລັງບາງສ່ວນ ອອກໄປຈາກຕົວເຈົ້າເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນຳໄປໃຊ້ຢ່າງຜິດໆຊຶ່ງຈະທຳໃຫ້ເກີດສິ່ງທີ່ບໍ່ດີຂຶ້ນໃນສັງຄົມ. ນັ້ນແຫຼະຄືຄວາມແຕກຕ່າງຊຶ່ງອາຈານສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ໂດຍພະລັງຂອງອາຈານ,ພະລັງຂອງອາຈານນັ້ນແຫຼະ! ໂອເຄ?

ເອີ! ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກດີໃຈທີ່ສຸດທີ່ມີຄຳຖາມດີໆ ຈາກພວກທ່ານຢ່າງຫລວງຫລາຍເປັນຄຳຖາມທີ່ສະຫລາດ. ສະຫລາດຫລາຍ.

ການທີ່ຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດສິ່ງຕ່າງໆນັ້ນກໍ່ຍອນເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນສະຫຼາດພໍເອີ! ຄືເຊັ່ນທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາຫວ່າງນີ້ນັ້ນແຫຼະ! ຫຼືມີການກະທຳບາງຢ່າງນັ້ນກໍ່ຍອນເຂົາເຈົ້າຂາດປັນຍາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຮາກເຫງົ້າແທ້ໆມັນກໍ່ຢູ່ທີ່ປັນຍາ,ຢູ່ທີ່ການບຳເພັນທາງຈິດ. ຈົ່ງຮູ້ແຈ້ງເຖິດ.

ຂໍຂອບໃຈນຳທຸກໆທ່ານທີ່ເສັຍສະລະມາຮ່ວມ. ຂອບໃຈ